

PROF. V. HERMANNER

II
38374

Latinsko-slovenske Vaje

za

I. in II. gimnasijski razred.

Izdával po

Jal. Alb. Dünnebier-ju in po Iv. Aleks. Rožek-u

S. ŽEPIČ,
kralj. profesor gimnasijski.

(S tremi slovarji).

NOVOMESTO.

Založil Deželni odbor Kranjski. — Natisnil V. Bohen.

1875.

f2
38374, IV, X, f

I
III
p
so
a
n
y
os

I. in II. deklin. je tej knjige dobro urejena;
III. glavo. Namesti po delih bi biale po spolu
je učenati in po drugih pravih nepravilnostih
soslaviti.

Ali pa, kakor prva deklin. je tej knjige, tudi to delo
po sklovnih.

900 Vocab. fin I fint upnizom. Karib
Osternans Vocab nujpelt 1200 Vocab.

LATINSKO-SLOVENSKE VAJE

za

I. gimnasijski razred.

Izdéhal po Jul. Alb. Dünnebier-ju

S. Žepič,
profesor gimnasijski.

NOVOMESTO.

Založil Deželni odbor kranjski. — Natisnil Vincenci Boben,

1875.

für die T. Cl.

M. Sed. vogher, flacon
von Schweden

im Abbl. f. d. L.

N. e. al. ar.

Adjekt. - Comp. c

Nom. acc. & f. f. ab. ja:

1. Part. m. Abbl. 1

Genit. cum

1. wshfr 18 Ab.

2. di weissen präzisit.

3. Wshfr vor Lernort 2 Wsh. haben

Hauptregeln über Genus (Leyffert).

Ausnahmen nur.

1) feminines zu mehr

We besiedeln 10, 20, 30

2) We besiedeln zu wenigen

masculinen generis

030052813

Predgovor.

V predgovoru ni mi mnogo govoriti; le to moram reči, zakaj sem „Vaje za I. razred“ izdélal po Dünnebier-ju, a „Vaje za II. razred“ po Rožek-u. „Vaje za I. razred“ imel sem užé gotove po Dünnebier-ju léta 1866. v Varašdinu; in knjiga Dünnebier-jeva bila je mnogo rabljena, kedar so se počele preustrojavati naše gimnasije; torej sem tudi jaz njo vzel.

Okoli leta 1870. poslal sem na visoki poziv iz Ljubljane té „Vaje za I. razred“ visokemu c. k. deželskemu šolskemu svetu. A ta davši „Vaje“ v precéno strokovnjakom, pozove me ondaj, kedar njihovo mnenje zasliši, naj spísem tudi „Vaje za II. razred“, a slovarji da imajo skupni za oboje „Vaje“ biti.

Jaz tedaj „Vaje“ po Dünnebier-ju izdelane skratim po napotku knjige: „Praktische Paedagogik etc. von Andr. Wilhelm, Wien 1870.“ in po praktičnem napotku knjige „Lateinisches Lesebuch für die unteren Classen der Gymnasien. Erster Theil, von Joh Alex. Rožek, Wien 1869“ da mi ne bode vse dosedanje delo zastonj.

A za drugi razred „Vaje“ izdélam po II. izdanju Joh. Alex. Rožek-ovega „Lateinisches Lesebuch für die unteren Classen der Gymnasien, Zweiter Theil, Wien“, ker se Andr. Wilhelm v omenjeni „Paedagogiki“ (pag. 45.) o školskih knjigah Joh. Alex. Rožeka s toliko pohvalo izreka.

Opomb pod črto sem v „Vajah za I. razr.“ mnogo stavil; ali ne morda i preveč, to bodo imeli razsoditi blagi gospodje kollege, ki bodo po tej knjigi predavalci.

Slovarje sem sestavil tri k „Vajam za I. in II. razr.“, in to a) slovar razvrščeni po §§. za céli prvi razred (natisnjen samo

prvi del §. 1.—§. 60c.), kakor so Ljubljanski gospodje recensentje zahtevali), b) slovar latinsko-slovensko-némški (nemški po meni dodan slovenskemu po zahtévu Ljublj. gg. recensentov), c) slovar slovensko-latinski.

Promenil sem kaj malo; le v „Vaje za I. razred“ vzél sem iz J. A. Rožeka §. 106. in §. 107., a v „Vaje za II. razred“ nekoliko izgledov o supinah iz Dünnebier-ja.

Rokopis je uže več časa gotov, ali ker ni bilo najti založnika, izhaja še le sedaj na svetlo, kar je visoki Kranjski deželski zbor visokemu deželskemu odboru visokodušno stavil na razpolaganje 10.000 fl. za izdavanje šolskih knjig.

Nazadnje se tukaj javno zahvaljujem vsem gg. recensentom za toliko dobrih opomb, ki sem jih kolikor sem mogel, tudi porabil, po imenu pa velečast. in velemožnemu deželskemu školskemu nadzorniku J. Šólarju.

Male nedoslednosti v pisavi lastnih imen, ki so po nevedoma ostale v rokopisu, upam, da mi bodo blagi gospodje kollege odpustili.

Jaz nisem mogel voditi revisije, ker bi se bil tako tisk preveč zakasnil, kajti je Novomesto daleč od železnice, in tako je še precej pomót v „Vajah“ ostalo, kterih je pa moralo biti mnogo že v rokopisu, nekoliko se jih je pa gosp. korrektorju pri največi marljivosti ukradlo. Zato prosim gg. kollege, ki bodo to knjigo v šoli rabili, da popred učencem zapovedó pomote popraviti.

Pri nekterih oddelkih se navaja Hrovat-ova Slovница; in sicer sami §§. kažejo paragrafe I. dela (oblikoslovja), II. §§. kažejo na II. del (syntakso).

Ako sem s temi „Vajami“ kaj pripomogel, da se slovenski mladeži temeljito učenje lat. jezika nekoliko olakša, dosti mi bode nagrade.

V Zagrebu 28. januarja 1875.

Pisec.

Prvi razdálek.

Pravilni glagoli.

I. Indicativus, imperativus et infinitivus praesentis activi.

[Slov. Hr. §. 101.]

§. 1. Conjugatio I. et nominativus pluralis I. declinationis.

1. Nauta¹ navágat.² 2. Agricólae arant.³ 3. Vehementer aegrōto.⁴ 4. Saepe peccāmus. 5. Quo navágas? 6. Vehementer errātis. 7. Quid festinās? 8. Oro et labōro. 9. Una coenāmus, deinde ambulāmus? 10. Lusciniae etiam noctu cantant. 11. Quid clamātis? 12. Venae micant.

1. Kmet orje. 2. Brodník jadrá. 3. Zeló se motiš. 4. Kam jadráte? 5. Jako smo bolni. 6. Velikrat greším in se motim. 7. Mólimo in délamо. 8. Skupej obédujete, potlej se sprehajate. 9. Káj hitíte? 10. Slavec poje tudi po noči. 11. Škorjanec letí. 12. Káj kričíte?

§. 2. Conjugatio II.

1. Silva jam viret. 2. Stellae noctu lucent. 3. Plantae virent et florent. 4. Quid tacētis? cur non respondētis? 5. Horrēmus et silēmus. 6. Ridēmus. 7. Places, quum pares. 8. Labōras, ut debes, diligenter. 9. Quid fletis et clamātis? 10. Si vales, bene est, ego valeo.

Pravila iz skladnje in opombe.

¹ Predmet (oseba ali stvar), o katerem se kaj pripoveduje, zove se subjekt (*subjectum*, osebek), in stoji na vprašanje kdо? ali kaj? v nominativu. [Slovnica II. 3.]

² Kar se pripoveduje o subjektu, zovemo praedikát (*praedicátum*, do-povédek).

³ Glagol pradikatni ravna se v broju (*numérus*) in osebi (*persōna*) po subjektu.

⁴ Subjekt in praedikat tičí v latinščini in v slovenščini velikrat v jedni besédi (v glagolu, *verbum*). [§. 3. N.]

1. Gozdi so užé zeleni. 2. Mésec po noči sveti. 3. Káj molčíš? zakáj ne odgovarjaš? 4. Gozd je sedaj tiho. 5. Rastlina zelení in cvete. 6. Kaj se plačeš in kričíš? 7. Sedímo, kedar obédujemo. 8. Delate, kakor ste dolžni, pridno. 9. Káj se sméjate?

§. 3. *Conjugatio III.*

1. *Prudenter agitis.* 2. *Libere dicis et audacter.* 3. *Lacrimae facile inarescunt.* 4. *Luna mox crescit, mox decrescit.* 5. *Discimus, dum docemus.* 6. *Beate non vivis, nisi recte et honeste vivis.* 7. *Plantae crescunt et florent, sed mox arescunt.* 8. *Ita vivimus, uti scribo; quotidie aliquid legimus aut scribimus, deinde unā coenāmus et ambulamus.* 9. *Alaudae volant et canunt.*

1. Pámetno ravnáš. 2. Svobodno govoríte in drzno. 3. Solza se lehko osuší. 4. Bláženo ne žívimo, ako pravično ne ravnámo. 5. Zél raste in cvete, ali kmalu zvene. 6. Ne molčímo, temveč govorímo svobodno in drzno. 7. Ne žívite blaženo, ako ne žívite pošteno.

§. 4. *Conjugatio IV. et nominativus pluralis II. declinationis.*

1. *Columbae mimurrium.* 2. *Equus hinmit, porcus grunnit.* 3. *Noctu dormimus.* 4. *Male sentitis.* 5. *Uti sentio, ita dico et ago.* 6. *Saepe editis et bibitis, priusquam esuritis et sititis.* 7. *Bestiae aut ambulant, aut currunt, aut saliunt, aut repunt, aut volant, aut natant.*

1. Golób gruli. 2. Živali spavajo večidél po noči. 3. Konji rezgetajo, svinje hróčejo. 4. Ne govoríš in ne ravnáš kakor misliš. 5. Velikrat jémo in pijemo, préden smo lačni in žéjni. 6. Kedar govoríš, molčím in poslušam. 7. Kaj brbráte? Zakaj ne molčíte? 8. Kakor mislimo, tako govorímo in ravnámo.

§. 5. *Imperativus in infinitivus vséh štirih konjugacij.*

1. *Valete.* 2. *Festina lente.* 3. *Prudenter age.* 4. *Ne⁷ superbite.* 5. *Ora et labora.* 6. *Semper vivite bene et honeste.* *Ne tace,*

⁵ Dél besede, ki ostane, ako se odvrže končnica ali pripoma (*suffixum*), zove se *korenika*, *osnova* ali *déblo* (*thema*).

⁶ Zadnji glas osnove (pri glagolu) zove se znak (*character*). — Znak prve sprege (*conjugatio*) je *ā*, druge *ē*, tretje kak soglasnik (*consōnans*) ali *u*, a četrte *ī*. [I. §. 94.]

⁷ Slovenski ne pred imperativom se latini z *ne*, če ní užé kake druge nikavnice (*negatio*) v stavku; sicer se pa izpušča. N. pr. *ne metue, ne boj se; nunquam superbi, nikdar se ne prevzémaj.* [II. 198.]

*quum tacēre⁸ nocet. 8. Nautae metuunt natāre. 9. Discēre ne cessa.
10. Semper recte sentīre debetis. 11. Dum spiras, sperāre decet.*

1. Zdravo bodi. 2. Pámetno ravnájte. 3. Ne bodi ošaben. 4. Bati se moraš, ako grešíš. 5. Poskušati je dopuščeno. 6. Ne spre-hajajte se, kedar imate¹⁰ delati. 7. Ne nehajte učiti se. 8. Živi vedno dobro in poštено. 9. Ne mólči, kedar se pristojí govoriti. 10. Védno imas živeti dobro in poštено. 11. Molčati in poslušati imate, kedar govorím.

II. Indicativus praesentis passivi. [§. 102.]

§. 6. Conjugatio I.

1. *Luna interdum obscurātur.*⁹ 2. *Difficile lupi domantur.*
3. *Laudamini, quod festinātis.* 4. *Ego sustentor et recreor.* 5. *Cur neque¹¹ exorāris, neque placāris?* 6. *Delectāmur, quum scribimus.*
7. *Ut salutātis, ita resalutamini.* 8. *Mortui aut cremantur aut humantur.* 9. *Ager non semel aratur.*

1. Zvédze se⁹ po dnevnu potemnjujejo. 2. Volk se⁹) težko ukroti. 3. Hitímo, ker nas kličejo (*pass.*)¹² 4. Darujete, ako ste prošeni. 5. Lahko se pomirimo. 6. Lehko se okrepite. 7. Njive se⁹ ne orjejo enkrat, ampak navadno štirikrat.

⁸ Ako je kak glagol subjekt, ali pa če (kot objekt) naravnost zavisi od kakega drugega glagola na vprašanje kaj? (česa?) stoji vselej v infinitivu. Tako tudi v slovenskem.

⁹ Latinski *passivum* (trpna doba) se slověni na več načinov, ali 1) s participijem perfecti passivi (deléžníkom preteklim trpnim) in pomožnim glagolom biti (redko bivati), ali 2) z aktivom (tvorno dobo) in refleksivom (povratním zaimenom) se, ali 3) s tretjo osebo plur. v act. (množine v tvori dobi) in z latinskim subjektom v akusativu (v časih v genitivu), ali pa 4) z dam se in infinitivom activi. N. pr. *laudor*, hvaljen sem (ali bivam), hvalim se, hvalijo me (ljudje); *moveor*, dam se ganiti.

¹⁰ I mam z infinitivom — dolžen sem latini se z *d e b e o*.

¹¹ V slovénščini se nahaja pogosto v jednem ter istem stavku zraven ne še po več drugih nikavnic (negacij); v latinščini rabi samo jedna negacija, a slov. ne se ne latini, če je užé kaka druga negacija v stavku; n. pr. nikdar ne — *nunquam*, nobeden ne — *nullus*, nihče ne — *nemo* idr. Glagol stoji v latin. za negacijo.

¹² Aktivni (tvorni) stavek se pretvorí v passivi (trpni), ako akusativ (ali genitiv, ki stoji zavoljo nikavnice namesti akusativa), postaviš v nominativ ter s tem nominativom kot subjektom zložiš glagol v passivu (trpni dobi) v tem istem času in načinu, v katerem je bil v aktivu (tvorni dobi). N. pr. hvalijo me — hvaljen sem (ali bivam jaz). Subjekt aktivnega stavka, ako se razumeva oni, t. j. sploh ljudje, izpušča se v passivnem stavku. Gl. 88.

§. 7. Conjugatio II.

1. *Frustra terreor.⁹* 2. *Una docēmur.* 3. *Ridentur.* 4. *Columba facīle terrētur.* 5. *Vituperantur, quod rident, quum docentur.* 6. *Si ita interrōgas, irridēris.* 7. *Una discimus et exercēmur.* 8. *Si lib̄re dicēre, non tamen recte sentire prohibēmur.*

1. Velikrat se¹³ zastójn̄ plašimo. 2. Dobro bivaš podučevan. 3. Neumnost se zasmehuje. 4. Molčé, ko jih opominjajo (*pass.*). 5. Ako neumno vprašate, vas zasmehujejo (*pass.*).¹² 6. Práv misliti nikdar me ne¹¹ ovírajo (*pass.*). 7. Déčki se velikokrat zastójn̄ opomínjajo in grájajo.

§. 8. Conjugatio III.

1. *Portae vespere clauduntur.⁹* *Fallēris et nescis.* 3. *Memoria minuitur, nisi exercētur.* 4. *Quotiescumque offendimur, ignoscere debēmus.* 5. *Nunquam¹¹ bene vivitur,¹⁴ nisi recte et honeste vivitur.* 6. *Ita vivitur, uti scribo: quotidie aliquid legitur, aut scribitur, deinde una coenāmus, garrīmus et ambulāmus.*

1. Vrata¹⁵ se zvečer zapirajo. 3. Kolikorkrat koli se¹³ razžališ, dolžen si odpustiti. 3. Velikrat se zastójn̄ strašite. 4. Kolikorkrat koli me razžalijo (*pass.*),¹² vselej odpustim. 5. Rimljani se¹³ od vséh strani obstopajo in ubijajo. 6. Velikrat nas prisilijo (*pass.*)¹² molčati, ali nikoli ne¹¹ hudo misliti. 7. Nikoli se ne živí srečno, ako se ne ravná pošteno. 8. Po dnevu se¹⁴ pridno dela, po noči se pa¹⁶ sladko počiva.

§. 9. Conjugatio IV.

1. *Quintus egregie eruditur.* 2. *Mortui speluntur.* 3. *Cur ego custudior, ut parricida.* 4. *Facile lenimur et placāmusr.* 5. *Mortui interdum coniduntur et servantur.* 6. *Agri arantur et molliuntur, priusquam conseruntur.* 7. *Lib̄re dicēre saepe, recte sentire nunquam impedim̄ni.* 8. *Porta¹⁷ noctu claudit̄ur³ et custodit̄ur.*

¹³ se pomenja (velikrat) *passivum*. gl. 9.

¹⁴ *Verba intransitiva* (neprehodni glagoli) imajo v lat. od passiva samo tretjo osebo *singularis*. Slovencem rabi tu 3. oseba *sing.* v act. z reflex. s e ali pa s substantivom človek; v časih tudi 3. oseba *plur.* v act. (zlasti pri refleksivnih ali povratnih glagolih). N. pr. *vivitur*, živí se, človek živí; *pugnatur*, borijo se. [II. 132.]

¹⁵ Slov. substantiva samo v plur. navadna latinijo se ali s sing. ali s plur., kakor smisel stavka zahteva.

¹⁶ V kratkih stavkih rabi Slovenceem v nasprotju veči del veznik (*conjunction*): p a, a; v lat. pa ta veznik izostaja. N. pr. ne pa == non.

¹⁷ Nam rabi tukaj plur., ker substantiv ni navaden v singul. gl. 15.

1. Dečki se¹⁸ izvrstno izobražujejo. 2. Prav misliti ne bivamo nikdar¹¹ ovirani. 3. Čuvani bivamo kakor očetomoreci. 4. Izvrstno se podučuješ. 5. Lehko se damo¹⁸ pomiriti in potolažiti. 6. Mrlič se ne zakoplje, ampak se pomazili in hrani. 7. Njiva se zorje in zrahljá, prédno sé obséje.

Drugí razdélék.

Declinatio substantivorum et adjективorum.

I. Declinatio. [Sl. §. 22.]

§. 10. Nominativus et vocativus.

1. *Hora*¹⁹ ruit. 2. *Quo navigatis, nautae?*²¹ 3. *Stellae aequidu ac noctu lucent.* 4. *Európa est península.*²⁰ 5. *Procellae fugiunt et undae residunt.* 6. *Discēde, Catilina,*²¹ *patent portae.* 7. *Quantopere ruitis, horae!* 8. *Quid est, Cotta, quid tacetis?*

1. Ure hitjó (tečejo). 2. Mésec in zvézde svétijo po noči. 3. Slavci in škorjanci pojego. 4. Kreta je otok.²⁰ 5. Sicilija je bila nekdaj polotok,²⁰ sedaj je pa¹⁶ otok. 6. Kam namérjaš, Katilina? 7. Kaj je továriš! kaj molčiš? 8. Lehko se,¹⁸ Persijanci,²¹ preobladate.

§. 11. Accusativus.

1. *Procella agitat undas.*²² 2. *Patriam amare debemus.* 3. *Poëtae Musas invocare solent.* 4. *Denumerare stellas.* 5. *Defendo provinciam Siciliam.* 6. *Scintilla excitat flammarum.* 7. *Aquila volat per*²³ *auram.* 8. *Ciconiae ranas devorant.* 9. *Vitam regit saepe fortuna, non*¹⁶ *sapientia.* 10. *Conciliat amicitias et conservat benevolentia.*

¹⁸ V lat. *passivum*. gl. 9.

¹⁹ Nominativ je padež subjekta, in stoji na vprašanje *kdo?* ali *kaj?*

²⁰ Ako je praedikát *nomen* (samostavnik, pridevnik, zaime), stoji tudi v nominativu (zlasti pri glagolu *esse*, biti).

²¹ Vokativ (zvavník) stoji v latinskem, kedar koga ogovarjam o, zovemo, kličemo.

²² Akusativ je padež objekta ter stoji na vprašanje *koga?* ali *kaj?* (pri glagolih prehodnih). Objekt (*objectum*) je pa tisti predmet (oseba ali stvar), ki nanj prehaja dejanje glagola.

²³ Akusativ zahtévajo tudi neki predlogi (*praepositio*). [I. 147.]

1. Ponoči vidimo mésec²² in zvézde. 2. Branimo pokrajine. 3. Pridno berite pésnike. 4. Zora razžene sénce. 5. Europo in Afriko delé valovi. 6. Spomin imate¹⁰ marljivo uriti. 7. Ustavite solze; ne pomanjšujejo stísk.²⁴ 8. Voda obdaja otòk. 9. Krivica rodí skrbi in kazni. 10. Ptuci neznajo pota.²⁴

§. 12. *Datīvus.*

1. *Naturae*²⁵ parēte. 2. *Irae* debes *imperāre*. 3. *Aurōra* *industriae* favet. 4. *Licet* non credere famae. 5. *Aurōra* *Musis amīca*.²⁶ 6. *Nauta* credit an̄mam undis. 7. *Ancilla* paret domīnae. 8. *Monstra* advēnae viam. 9. *Amicitiae* patriam praeponere debēmus. 10. *Muscis et araneis gallīnae* sunt inimīcae. 11. *Procellae* nocent nau-tis. 12. Non scholae, sed vitae²⁷ discimus.

1. Zvézde se umičejo zori. 2. Muse so pésnikom naklonjene. 3. Gospodinja zapoveduje déklam. 4. Mornárji válu izróčajo živ-ljenje. 5. Grška zemlja podlégne domalega Persijonom. 6. Zvézde kažejo pot mornarju. 7. Pridnost je mravljam vzrok²⁰ obilnosti. 8. Iščimo slavo za²⁷ domovino.

§. 13. *Genitīvus.*

1. *Historia* est vitae²⁸ magistra. 2. *Saevitia* est causa injuriarum. 3. *Invidia* saepe discordiarum causa est. 4. *Gloriam* corōnae petis. 5. *Ranae* sunt praeda ciconiarum. 6. *Industriam* et solleteriam formicæ laudamus. 7. *Lunam* interdum umbra terrae ob-scūrat. 8. *Ignavia* est causa ignominiae.

²⁴ Ako stoji v slov. pri prehodnih glagolih (*verba transitiva*) genitiv zavoljo negacije (ne) namesti akusativa, rabi se v latinskom akusativ (*objecti*).

²⁵ Dativ stoji na vprašanje komu? ali čemu? pri glagolih prehodnih in neprehodnih (*verba transitiva et intransitiva*).

²⁶ *Est* (je) in *sunt* (so) se v kratkih stavkih, zlasti v pregovorih in rekih rado izpušča.

²⁷ Dativ stoji v lat. tudi na vprašanje za koga? za kaj? t. j. komu na korist ali škodo? Slovencem rabi tu akusativ z predlogom za. — *Datīvus commodi* ali *incommodi*, gl. ²⁵.

²⁸ Genitiv stoji pri substantivih ponajpred na vprašanje čegav? čij? tudi koga? ali česa? — Slovenci rabimo tukaj, če genitiv nima pri sebi kakega pridevnika (*adjectivum*), ali kakega pristavka (*appositio*), ali pa kakega stavka oziravnega (relativnega), navadno posédrovne pridevnike (*adjectiva possessiva*) na -o v, -ev, -in, -ski, -ški, -ji, kedar pomenja genitiv kaj živega, ali pa kako deželo, otòk, mésto, réko in podobno; v časih tudi dativ,

1. Zavist je velikrat vzrok razprtije. 2. Sréča je dostikrat vzrok dobitev. 3. Škorjanec je oznanjevavec²⁹ zarje. 4. Grška zemlja je bila domovina pésnikov. 5. Zveri ljubijo sénco lesov. 6. Prebivavci otoka Krete bili so kursarji. 7. Sloga je vzrok zmage. 8. Zmage množijo slavo domovine. 9. Srčnost Scaevolova²⁸ réši domovino.

§. 14. *Ablatīvus.*

1. Poëta natūra³⁰ valet. 2. Roma crescit Albae³¹ ruīnis. 3. Discēre ne cessa: curā sapientia crescit. 4. Prudentiam cum³² eloquentia jungere debes. 5. Post pluviam²³⁾ in ripis³⁵⁾ sunt ranae. 6. Fossa impletur aquā.³³ 7. Corōnis³³ decorantur poëtae. 8. Opulentia conservātur diligentia et parsimoniā. 9. Terra ornatur copiā plantārum. 10. Memoria augētur curā, negligentia¹⁶ debilitātur.

1. Valóvi se vzbujajo po³⁰ nevihtah. 2. Zemlja biva razsvetljevana po noči od méseca in zvézd. 3. Slava domovine raste po³⁰ zmagah. 4. Mátrona in Sékvana delite³⁴ Belge od³²⁾ Celtov. 5. Govornost morate združiti s³² previdnostjo. 6. Grško se odlikuje po učenosti, Rim po mogočnosti. 7. Kmetje jarke polnijo (*pass.*)¹² z vodo.³³ 8. Po pridnosti se množi in krepí znanje. 9. Měsec se časih potemní po sénci zemlje. 10. V³⁵ leséh afriških so opice.

II. Declinatio. [Sl. §. 24.]

§. 15. *Substantiva na -us.*

1. Deus regit mundum. 2. Poëtae molliunt anīmos. 3. Succēdit Romūlo Numa Pompilius. 4. Fuga Numidārum Romānis dat

²⁹ Praedikat se ravna po subjektu v padežu, in če je moč, tudi v broju in spolu. N. pr. orel je kralj, *aquila est regīna* (*regina* = kraljica). [I. 11.]

³⁰ Ablativ stoji na vprašanje zakaj? po čem? od česa? ter izražuje vzrok dejánja, *ablatīvus causae* (vzročni). Sloveñcem pa rabijo razni predlogi: po (z lok.), od, z avoljo in dr.

³¹ Genitiv stoji v lat. zeló pogosto pred substantivom, od kterege zavisí, a v slov. veči del za njim. gl. tudi 28.

³² Ablativ zahtévajo tudi neki predlogi. [I. 148.]

³³ Ablativ brez predloga stoji tudi na vprašanje s čim? po čem? da naznači orodje ali sredstvo (pomoček) kakega dejánja ali čina). — *Ablatīvus instrumentalis* (orodja). Sloveni se pa ta ablativ s predlogi: s ali z (z instr.), po (z lok.); bolj po redko z drugimi: od (zlasti v passivnih stavkih), v (z lok.), iz idr.

³⁴ Ker latinski jezik nima dvojine (*nummerus duālis*), rabi mu namesti njo množina (*nummerus pluralis*) pri substantivih, adjektivih itd., in pri glagolih (*verbum*).

³⁵ In (y) in sub (pod) skladata se na vprašanje kje? z ablativom, a na vprašanje kam? s akusativom; tako tudi *super* (na, nad) in *sub ter* (pod). [I. 149.]

victoriam. 5. Romani augent tribunorum³¹ numērum. 6. Zephyro vibrantur aristae. 7. Deus est domīnus mundi. 8. Vale, amice! 9. Erat Masinissa socius et amīcus Romanorum. 10. Legati a sociis et pro sociis veniunt. 11. Amīcum laedēre ne joco quidem¹¹ licet. 12. Ocūlis vidēmus. 13. Hippopotāmus in³⁵ Nilo habitat. 14. Anīmus per³⁶ somnum liberātur curis.³⁷

1. Častite zmīrom boga. 2. Rimljani vedno časte bogove. 3. Masinissa je bil Rimljanom zaveznik in prijatelj. 4. Korinth je bil plén Mummija in Rimljanov. 5. Po vetrovih bivajo valovi vzbujani. 6. Previdnost božja svét vlada (*pass.*).³⁸ 7. Ljudstva Italije kmalu zmagajo Rimljani (*pass.*).³⁸ 8. Priskočite (na pomoč) prijateljem in zaveznikom. 9. V očeh duh prebiva. 10. Rhén se izliva v³⁵ ocean. 11. Zemlja ima podobo krogla. 12. Volkovi škódujejo jagnjetom in jelenom. 13. Ose pikajo z³³ želom. 14. Ostaneite zdravi, prijatelji! 15. Spanje osvobaja dušo od³⁷ skrbî.

§. 16. Substantiva na -um.

1. Roma a Romōlo habet exordium. 2. Peccātis supplicia debentur. 3. Minime præmia periculōrum³⁹ contemnēre debes. 4. Moram⁴⁰ magis quam bellum metuimus. 5. Iram bene Ennius initium⁴¹ dicit insaniae. 6. Studium sapientiac philosophia dicitur.⁴¹ 7. Adolescentia exemplis³³ optime instruitur. 8. Alauda in³⁵ frumento fingit nidum. 9. Gaudia quaere post negotia. 10. Amicus in periculis cognoscitur. 11. Verba movent, exempla¹⁶ trahunt. 12. Auro⁴² non emittur sapientia.

³⁶ Slov. v (z lok.) gl. 23.

³⁷ Na vprašanje od česa? (česa) stoji pri glagolu *liberare*, osvoboditi — in nekih drugih in pri adjektivih, ki značijo: svoboden, prost, čist, prazen in podobn., pogosto ablat. brez predloga. *Ablativus separationis* (ločenja).

³⁸ Ako se aktivni (tvorni) stavek prenaša v passivni (trpni), devlje se subjekt aktivnega stavka v genitiv z od, ali v lokal s po. Pri substantivih, ki pomenjajo kaj živega, latini se od z a ali ab, a po s per; ako pa ne značijo nič živega, ondaj se pa predlog v lat. izpušča, ter stavlja ablativ sam. N. pr. Učitelj hvali učenca, od učitelja biva (je) učenec hvaljen, *a magistro discipulus laudatur*. gl. 12.

³⁹ V slov. predlog za (z akus.).

⁴⁰ *metuere*, *timēre* in podotni glagoli — slov. bati se — *fugēre*, *ritare*, varovati se, in *discre*, učiti se — zahtévajo v lat. akusativ, a v slov. genitiv; tako zahtéva akusativ tudi: *curare*, skrbeći za kaj.

⁴¹ Glagoli, ki pomenjajo z vati, imenovati: *dicere*, *appellare*, *nominare*, *vocare*, zahtevajo v aktivu dva akusativa — objekti in *praedikati*, a v passivu dva nominativa — subjekti in *praedikati*. gl. 51 in 83.

⁴² Ablativ izražuje tudi céno, za ktero se kaj prodaja ali kupuje. *Ablativus pretii* (céne), v slov. rabi akkusativ s predlogom za (c. acc.).

1. Dobrote se pogosto zahtévajo. 2. Nikakor ne¹¹ zaničujemo daršl.²⁴ 3. Nauk modrosti imenujemo filosofijo.⁴¹ 4. Aegypet se velikrat imenuje dar⁴¹ Nila. 5. Prijatelju radi skazujemo usluge. 6. Srd je dobro imenovan početek⁴¹ brezumja. 7. Veter giblje (*pass.*)³⁸ bilke žita na³⁸ polju. 8. Konjem dajemo senó in oves.³⁷ 9. Napake so bolézni duše. 10. Vojska (boj) podira vasí in mesta. 11. Viharji napravljajo pogosto brodníkom nevarnosti.

§. 17. *Adjectiva na -us, -a, -um.* [Sl. §. 58.] 25/82

1. *Terra est globosa.* 2. *Ira est caeca.* 3. *Bellum populus Romanus jubet.* 4. *Segesta est oppidum vetustum in Sicilia.* 5. *Coelum interdum humidum et caliginosum est.* 6. *Verae amicitiae sunt semperiternae.* 7. *Muri Babyloniae²⁸ erant peralti.* 8. *Dei²⁸ beneficia magna sunt et innuméra.* 9. *Vacare culpā³⁷ magnum est solatium.* 10. *Cause bellorum debent esse justae.* 11. *Obscurum Deo nihil est.*

1. Slava je minljiva. 2. Pravo prijateljstvo je věčno. 3. Pra-vično življenje bláženo je življenje. 4. Narod Scythska²⁸ je starodaven. 5. Nil je velika reka Aegyptovska.²⁸ 6. Město Rimsko²⁸ bilo je v začetku⁴³ zeló májheno. 7. Vetrovi so bili mornarjem ugodni. 8. Začetek je težek. 9. Zlató in srebró sta³⁴ dragocení rudi. 10. Dobro življenje je pot v nébo. 11. Vzroki bolézni so razni. 12. Plašljivega goloba orel zgrabi (*pass.*).³⁸

§. 18. *Casus obliqui adjectivorum.*

1. *Terra gignit medicas herbas.* 2. *Populi barbari etiam nunc clypeos ligneos gerunt.* 3. *Magna belli⁵⁸ gloria erat populo Romano.* 4. *Parva scintilla saepe magnas excitat flamas.* 5. *Fuga Numidarum Romanis jam admordum fessis dat victoram.* 6. *Humanis hostiis Deus non placatur.* 7. *Saepe est sub pallio sordido sapientia.* 8. *Favonii hibernum molliunt coelum.* 9. *Stimulis ferreis³³ elephanti reguntur.* 10. *Aliena vitia in³⁵ oculis habemus, propria¹⁶ a tergo sunt.* 11. *Famam cura,⁴⁰ dum vivis, honestam.*

1. Bog vlada ves svét. 2. Mnoge in velike vojske vodite (boje bijete). 3. Siróvim narodom so leséni ščiti. 4. Narod Rimski zahvaljuje veliko slavo sjajnim zmagam Márijevim.²⁸ 5. Májhena iskra je pogosto vzrok velikih plamenov. 6. Slava dobrega in po-

⁴³ Ablativ brez predloga stoji tudi na vprašanje kdaj? zlasti ako substantiv užé sam po sebi pomenja čas: *dies* dan, *mensis* měsíc, *annus* léto, *tempus* čas idr.; v slov. rabi tukaj večidel lokal z v, redko s po in o ali ob; včasih z na ali v; tudi genit. brez predloga *Ablativus temporis* (časa). [II, 70.]

štenega življenja je včena. 7. Sreča podeljuje veselo zmago. 8. Mornarji živijo nevarno življenje. 9. Umazan plašč krije dostikrat redko znanje in modrost. 10. Gosta sénca gozdov škoduje mnogim zélim. 11. Déla naroda Rimskega pripoveduje Livij.

§. 19. *Adjectiva s poménom substantivnim.*

1. *Semper avārus⁴⁴ eget.* 2. *Caecus non cernit, surdus non audit.* 3. *Probi colunt Deum.* 4. *Imprōbi nunquam sunt beati.* 5. *Quis dilīgit invīdum et avārum?* 6. *Cedite iracundo.* 7. *Anīmus imprōbi nunquam¹¹ est tranquillus.* 8. *Ab invīdo et avāro ctiam amīcus fallītur.* 9. *Praeterita⁴⁵ nunquam mutantur.* 10. *Iratus alieno malo⁴⁶ gaudet.* 11. *Vitate patrocinium⁴⁰ malōrum.* 12. *Deus ingrātis quoque et indignis dat beneficia.* 13. *Quis non aequo animo⁴⁷ paret, ubi digni impérant?* 14. *Certa⁴⁵ amittīmus, dum incerta petīmus.*

1. Brezbožnik⁴⁴ nikadar ni¹¹ sréčen. 2. Pošteni časti Boga. 3. Lákomníki⁴⁴ so zmirom siromaki. 4. Slépeci ne vidijo, glušci ne slišijo. 5. Ogibljite se togotnim. 6. Nevošljiveci in lakomníki ukajanjejo tudi prijatelje. 7. Ne vesélite se ptujega zla (nad ptujim zlom).⁴⁶ 8. Bog daje tudi nehvaležniku in nevrednežu dobrote. 9. Razsrjenim pristoji se orožje vzeti, ne dati. 10. Bedaki se¹³ zasmehujejo. 11. Od dobrih se úči⁴⁰ dobrega.⁴⁵

§. 20. *Adjectiva z možkimi substantivi I. in s substantivi II. deklinacije.*

1. *Dejotārus erat agricōla assiduus.* 2. *Homērus et Hesiōdus vetusti poētae sunt³⁴* 3. *Scythaē erant perpetuo invicti.* 4. *Persae erant luxuriōsi.* 5. *Alexandria cunctāque Aegyptus populo Romano tradītur.* 6. *Rhodus olim clara erat mercaturā³⁰ marītima.* 7. *Enīnius sanctos appellat poētas.* 8. *In silva sunt fagi altae et fraxīni*

⁴⁴ Adjektiva rabiyo v lat. velikrat kot substantiva v možkem spolu, kjer se ima razuméti človek ali ljudje; v slov. rabi tu ali adjektiv, ali pa izpeljan iz adjektiva substantiv: *caucus*, slépi ali slepec; *surdus*, gluhi ali glušec; *imprōbus*, hudobni ali hudobnež. — Tak adjektiv more tudi subjekt biti.

⁴⁵ Tudi v srednjem spolu (*genus neutrum*) rabi se v lat. adjektiv velikrat kot substantiv, zlasti v nom. in akus., in to v plur., ako se ima misliti več stvari ali reči. Slovéni se tak adjektiv ali v srednjem spolu sing. ali pa se doda v plur. adjektivu beseda: reči, stvari itd. N. pr. *praeterita* preteklo, pretekle reči ali stvari, preteklost.

⁴⁶ Na vprašanje zakaj? stoji velikrat abl. brez predloga, ter naznanja vzrok ali pričino kakega občutka; v slov. večidel rabi kak predlog: zavoljo, z bog, zarad; tudi nad (z instr.) gl. ³⁰. [II. 60.]

procērae. 9. *Opulenta Milētus referta erat nautis.³³* 10. *Incōlae opulentae Corinthi luxuriōsi et superbi erant.* 11. *Strenui agricōlae negotia sua magis amant, quam otium.*

1. Homér je starinski pésnik. 2. Katilína je bil lákomen in razuzdan. 3. Numidijani bili so dolgo nepreobladani. 4. Horatius in Virgilius sta bila³⁴ Rimska pésnika. 5. Mummius osvoji in razruši mogočni Korinth. 6. Cyper biva od pésnikov blažen⁴¹ imenovan. 7. Rimljani osvojé Aleksandríjo in ves Aegypet. 8. Ošabni Persijani napovedó vojsko (boj) Scytham. 9. Dobri pésniki so rédki. 10. Jágnjedi so visoki. 11. Slava mnogih pésnikov je májhena. 12. Domovina Homéra, starodavnega in slavnega pésnika,⁴⁸ je neznana.

§. 21. *Substantiva na -er in -ir. Adjectiva na -er, -era, -erum.* [Sl. §. 23.]

1. *Tarquinius gener erat Servii Tullii.* 2. *Tarquinius Superbus socero suo, Servio Tullio,⁴⁸ in regno succedit.* 3. *Prospērum augurium contingit Romulo.* 4. *Viri imprōbi nunquam sunt libéri.* 5. *Studium literarum est jucundum et frugifērum.* 6. *Ita prorsus existimo: boni bēati, imprōbi¹⁶ misēri sunt.* 7. *Diligentia et modestia ornat pueros.* 8. *Succurrīte misēris, boni viri.* 9. *Iudicium probi et justi viri odio et gratiā³⁷ libērum est.* 10. *Verum est proverbium: Via gloriae verae est aspera.*

1. Brezbožen človek nikoli ni svoboden. 2. Zlega človeka imenujem nesrečnega. 3. Aegypet je bil rodoviten. 4. Mornáriji se bojijo oblakonosnega juga.⁴⁰ 5. Déčki se skupej uče in (se) vádijo.¹³ 6. Dobri je sréčen, hudobni pa¹⁶ nesréčen. 7. Po³³ ugodnem in plodonosnem učenju znanstev duh se naj bolje izobražuje. 8. Darila se dopadajo déčkom. 9. Zli izglédi kvárijo dobré déčke. 10. V Italiji so bila rodna imánja in délavní kmetje.

§. 22. *Substantiva in adjectiva na -er, ki e izpahujejo.*

1. *Ager Romanorum initio⁴³ erat exiguis.* 2. *Ut agri sine cultura non sunt frugifēri, sic sine doctrīna anīmi.* 3. *Alexandri imperium initio⁴³ erat justum.* 4. *Etiam sine magistro vitiā disci-*

⁴⁷ Na vprašanje kakó? stoji ablativ brez predloga, *Ablativus modi* (načina), zlasti akó ima subst. kak adjektiv pri sebi; v časih se nahaja pri tem ablativu tudi predlog *cum*. V slov. rabi se ali predlog s ali z (z instr.) ali predlog po (z lok.); včasih tudi kak drugi predlog.

⁴⁸ Če se substantiv substantivu (ali zaimenu) doda, da ga bolje pojasni in določi, sklada se z njim v padežu vselej; v spolu in broju pa le, če je mogoče. — *Appositio*, pristavek. [II. 13.]

mus. 5. Atrae curae vino dissipantur. 6 Libere dicere solēmus sententias nostras.⁴⁹ 7. Multae¹⁰³ bestiae sacrae erant Aegyptiis. 8. Cancri sunt in rivis. 9. Agricōlae agros colunt. 10. Multis periculis est obnoxia vita nostra. 11. In Africa nec cervi, nec apri, nec ursi inveniuntur.

1. Scythe neobdelujejo polja.²⁴ 2. Gracchu so bili zmirom izvrstni učitelji iz Grške dežele. 3. Pokorni imate¹⁰ biti zapovedim učiteljev. 4. Slušajte mnénje izbranega sodnika. 5. Prostodušno izrekujemo misel svojo.⁴⁹ 6. Bolne duše se¹³ težko ozdravljajo. 7. Darija in Persijane preoblada (*pass.*)³⁶ Aleksander Veliki. 8. Marljivost učenca dopada se učitelju. 9. Bódite poslušni, učenci, učiteljem. 10. Lovor je bil bogu pésnikov posvečen. 11. Dobre knjige so dragocéne.

§. 23. *Substantiva pluralia tantum I. in II. deklinacije, in razum tega: deus, dea; filius, filia; meus -a -um.*

[I. 25. 53.]

1. Romulus in coelo cum diis agit aevum. 2. A diis deabusque veniam peto. 3. Annum⁵⁰ jam audis, mi fili Marce, Cratippum. 4. Vita sine amicitia insidiārum est plena. 5. Gloria divitiārum fluxa est. 6. Noctu plerumque densae tenēbrae sunt. 7. Di, prohibete minas. 8. Romana arma jam extra Italiā moventur. 9. Aedui pugnant, et Helvetii sine dubio sunt in armis. 10. Galli delent Delphos, oppidum⁴⁸ Graeciae. 11. Rhodus insula divitiis erat referta. 12. Libēris bona paterna conceduntur.

1. Bogovi Grški²⁸ vódijo na Olympu veselo življenje. 2. Bogovom in bogenjam bili so v Grški zemlji mnogi hrami. 3. Bódi pokoren, moj sin, zapovedim božjim. 4. Servius Tullius izvóli hčeram svojim⁴⁹ sinove Tarquinijeve za sopróge.⁵¹ 5. Zora razpršuje nočno temò. 6. Bogastvo je minljivo in nestanovitno.²⁹ 7. Athéne so bile slavne po³⁰ učenosti in védah. 8. Lákomnik se trapí z bogastvom.

⁴⁹ Zaime svoj se latini različno z obzirom na osebo subjekta; in to, ako je subjekt jaz, rabi Latinom *meus -a -um*; ako subjekt ti, *tuus -a -um*; ako subjekt mi, *noster -ra -rum*; ako subjekt vi, *vester -ra -trum*; če je pa subjekt on, ona, ono, ali oni -e -a. ali kak substantiv, pa *suis -a -um*. [II. 112. 113.]

⁵⁰ Na vprašanje kako dolgo? (koliko časa?) stoji večidel akusativ brez predloga. Včasih se nahaja tudi akusativ s predlogom *per* (skozi).

⁵¹ Glagoli, ki pomenjajo: izvoliti, izbrati, učiniti, napraviti, narediti, postaviti, vzeti koga za kaj — *creare, eligere, facere, efficere, reddere, sumere etc.* rabijo v latinskom jeziku v *act.* z dvéma akusativoma (objekti in praedikati); a v *pass.* z dvéma nominativoma (subjekti in praedikati). Slovenski predlog za se ne latini tukaj. Gl. 41 in ss. [28.]

9. Tabor Rimski je bil večidél na štiri ógle (četveroóglen). 10. Odvrni, dobri Bog, nevarne zaséde neprijateljev. 11. Tvoj list bil je izvrsten.²⁹

III. Declinatio. [Sl. §. 30.]

o, or, os, er §. 24. *Nomina 1) genériis masculini.* [I. 41.]

es nejednakoglošnje 1. *Pavo laudáitus caudam pandere solet.* 2. *Flos aridus decidiit.* 3. *Actus labor est jucundus.* 4. *Miles ignavus contemnitur.* 5. *Aér nunc pluvius, nunc serenus est.* 6. *Sic meus et mos.* 7. *Labor bonae famae gloriaeque pater est.* 8. *Vulgi favor non est perpetuus.* 9. *Homo probus Deum colit.* 10. *Flos est caducus.* 11. *Initium sapientiae est timor Domini.*

1. Sit lev je neškodljiv. 2. Duh (vónj) in barva róž je ugodna. 3. Bésnost je slépa. 4. Domača (očetna) navada in beseda (govor) mnogih²⁴ ne vèselí. 5. Ciceron je bil govoren. 6. Vračnik Philippus je bil védni spremljavec Aleksandra Velikega. 7. Visok nasip obdaja celi tabor. 8. Rimska²⁸ je bila navada mrlíče zunaj ozidja pokopavati. 9. Velika je bila čast nekdaj pésnikom. 10. Zrak je široko kraljestvo vetrov. 11. Barva slavev ménja se v jeséni.⁴³ 12. Pogosti dèž bil je škodljiv vrtom in njivam.

as, aus, is, s
es jutnakožlos §. 25. 2) *generis feminini.* [I. 42.]

s pravidlom 1. *Eximia erat indoles Servii Tullii.* 2. *Magna laus eloquentiae tribuitur.* 3. *Divina mens summa lex est.* 4. *Fames et sitis sunt molestiae.* 5. *Societas prava nocet.* 5. *Terram illustrat immensi lux publica mundi.* 7. *Perobscura quaestio est de natura deorum.* 8. *Prava consuetudo magnopere nocet.* 9. *Habet suum venenum blanda oratio.* 10. *In proelio cita mors quaeritur aut victoria laeta.* 11. *Magna vis est conscientiae.* 12. *Juventus est laeta, senectus est morsa.* 13. *Animorum nulla in terris origo invenitur.*

1. Resnica ní vselej prijetna. 2. Goljušija je brezbožna. 3. Prihodnja osóda je dyomna in negotova. 4. Hladna noč se umiče zori. 5. Bagrena obléka bila je draga. 6. Velika je bila zguba Rimljjanov pri⁵² Kannah. 7. Lastna hvala je sméšna. 8. V begu je smrt sramotna, a v zmagi slavna. 9. Brezkončna je množ bolézni. 10. Zima je mrzla, leto je vroče. 11. Brbljava lastovica napravlja gnjézdo pod³⁵ strehami človeških stanovališč.

⁵² Predlog pri pred imeni mest latini se večidel z *ad* (z akus.). [II. 74. N. 2.]

§. 26. 3) generis neutrīus. [I. 43.]

1. Parsimonia est magnum vectigal. 2. Ubi est acūmen tuum? 3. Durum quoque pectus lacrimis vincitur. 4. In summo pretio erat olim indīcum ebur. 5. Est immensum calcar in gloria. 6. Non solvitur aenigma tuum. 7. Incustodītum ovile lupis patet. 8. Thebae erant aliquamdiu caput Graeciae universae. 9. Turgescit semen fructiferum in agris. 10. Adriatīcum mare ab Adria, Tuscōrum colonia, vocatur. 11. Siccum jecur ardet irā. 12. Ignaviā corpus nostrum hebetatur. 13. Fel est amārum. 14. Varium est lac ferārum.

1. Čas je begoč. 2. Glava človeka je gori obrnjena. 4. Domovino izdati⁵³ največa je sramota. 5. Neizmerno morje od vseh stranī obdaja zemljo. 6. Imē Homerjevo je sloveče. 7. Ubožtvo je mnogim veliko breme. 8. Cyden je slavna reka Cilicije. 9. Borba Horatijev in Kuriatijev bila je dolgo (časa) neodločena. 10. Pomlad je ugodna, zima pa¹⁶ neprijetna. 11. Šumljanje potokov je prijetno.

§. 27. Izjéme po občih pravilih o spolu. [I. 41—43.]

1. Juno erat superba et iracunda. 2. Musae a poëtis doctae sorores appellantur. 3. Semirāmis, mulier Babylonia, Nini conjux erat. 4. Tibēris est arenōsus. 5. Vas certus in judicio poscītur. 6. Romūlus erat primus rex Romanorum. 7. Tepīdus Ganges, frigi-dus¹⁶ Ister est. 8. Paris erat princeps Trojānus. 9. Hannibāl aeger erat ocūlis.⁵⁴ 10. Metellus est consul egregius. 11. Mucius erat clarus augur. 12. Aristides justus appellatur. 13. Si ira vincitur, magnus hostis superātur. 14. Caesar non solum belli⁵⁵ peritus, sed etiam disertus erat. 15. Stellas interdiu sol lucidus obscurat.

1. Sinu Ninovemu vzame zvita mati kraljestvo. 2. Laba je bila že Rimljanoznana. 3. Sokrat je bil vedno miren in vesél. 4. Roscius je bil izvrsten glumec (igravec glediščni). 5. Polyphēmus, divji Cyklop, bil je sin Neptunov. 6. Bojni Mars mrzi strašljivca. 7. Brutus je bil prvi konsul Rimski.³⁸ 8. Tanakvíla, soproga Tarkvinijeva, bila je zvédena v auguriah⁵⁶ 9. Eufrat in Tiger sta dereča. 10. Sidon je bil nekdaj glasovit in bogat. 11. Nesréna Inóna bila je hči Kadmova.

§. 28. Substantiva z znakom -l in -r. [I. 41—43]

1. Plurīmae stellae sunt soles. 2. Innumēra sunt animalia terrae. 3. Honor virtuti calcaria subdit. 4. Egregios consūles habe-

⁵³ Infinitiv kot subjekt je srédnjega spola singularis.

⁵⁴ V slovenskem na (z lok.).

⁵⁵ V slovenskem v (z lok.). [II. 50.]

⁵⁶ V latinskem genitiv, [II. 50. 2.]

mus. 5. *Elephantus cet̄ra animalia prudentiā⁵⁴ supērat.* 6. *India mittit ebur.* 7. *Stellae interdiu radiis solis obscurantur.* 8. *Manlius farre donātur.* 9. *Caesari⁵⁷ erat magna belli⁵⁸ gloria.* 10. *Cibi plurimi¹⁰³ sale condiuntur.* 11. *Calcāri concitātur equus.* 12. *Saepe sub melle impia venēna latent.* 13. *Ariobarzānes nullum aērarium, nullum vectīgal habet.* 14. *Animalium sunt varia tegumenta.* 15. *Tribūnal regium praeſidium est justitiae.*

1. Hannibalu je bila velika bojna⁵⁸ slava. 2. Petelini so nočni čuvaji. 3. Ene živali živijo v vodi, druge na³⁵ suhem. 4. Nekteri narodi časté solnce kot boga. 5. Nakladamo po krajinam določene dače. 6. Bogú so zemlje in morja pokorna. 7. Rabimo zdaj uzde, zdaj ostroge. 8. Osoda prognancev je žalostna. 9. Hannibal je bil sin Hamílkarjev. 10. Zemlja je od solnca razsvetljevana. 11. Méd je tekoč. 12. Slavec ima ozko grlo. 13. Mnoge živáli druge živáli morijo (*pass.*). 14. Morje je polno raznih živáli.

§. 29. Substantiva z znakom -n. [I. 41—43.]

1. *In Syria nigri leōnes reperiuntur.* 2. *Avaritia homines ad maleficia impellit.* 3. *Nomīna multōrum conjuratōrum non erant ignota,* 4. *Vir probus nemīnem⁴⁰ timet.* 5. *Deus solem quasi lumen accedit.* 6. *Flumīni Cydno⁵⁷ est p̄aeſrigida unda.* 7. *Nomen Apollinis est graecum.* 8. *Luna solis lumiñe illustratur.* 9. *In seminībus est causa gramīnum et herbārum.* 10. *Cicēro Cneum et Publīum Scipiōnes imperii Romani fulmīna appellat.* 11. *Non anīmi perturbationibus, sed rationi obtemporāre debēmus.* 12. *Stellae supērant terram magnitudīne.⁵⁴* 13. *Senis sermo placidus est.*

1. Domovina pavova²⁷ je Indija. 2. Pav je Junoni posvečen. 3. Želje dostikrat niso podložne umu. 4. Ne hudodélstvo, ampak človeka imaš¹⁰ zagovarjati. 5. Mésec in zvēzde so nočne luči. 6. Syria rodí črne leve. 7. Vemo (za) imena mnogih zarotnikov. 8. Valovi réke Cydna so grozno mrzli. 9. Mnogi se ne veselijo nad⁴⁶ domačo besedo (govorom). 10. Naše življenje se velikrat ne ravná (po) pámeti, ampak (po) strastih (*dat.*). 11. Pésniki omečujejo s svojimi pésmami trda sreca ljudska.²⁸ 12. Glava zarote se na smrt pélje. 13. Slabe starce krasí pamet (previdnost) in modrost. 14. Smrt in spanje⁵⁷ imata veliko podobnost. 15. Dober človek trdno zdravje želí, slabo pa¹⁶ potrežljivo prenaša.

⁵⁷ Glagol *esse*, biti, sem, slovéni se velikrat z glagolom imeti; latinski dativ se stavi v nominativ, a latinski nominativ v akusativ ali genitiv (zavoljo negacije) v slov.: npr. *Romanis bini consules erant*, Rimljani so imeli po dva konsula. [II. 42.]

⁵⁸ Genitiv se slovéni pogosto z adjektivom; tako tukaj *belli* z bojni.

§. 30. Substantiva z znakom -r.

1. *Habēmus magnos et assiduos imbrēs.* 2. *Medīci vulnēra herbis sanāre solent.* 3. *Aēri (aēri) calor admixtus est.* 4. *Amulius imperium fratri adīmit, et addit scelēri scelus.* 5. *Anserībus cibaria publicē locantur in Capitolio.* 6. *Calchas apud Homērum ex passērum numēro belli Trojāni annos augūrat.* 7. *Caesar munerībus et epūlis multitudinē lenit imperitam.* 8. *Alexander aggērem exstruit et cunicūlis muros Gazae subruit.* 9. *Innumēra sunt animalium genēra.* 10. *Sidēra noctu multa¹⁰³ micant.* 11. *Amazōnes muliēres erant bellicōsae.* 12. *Anīmo⁵⁹ constāmus et corpōre.* 13. *Finis corōnat opus.*

1. Daróvi potolážijo bogóve in ljudí. 2. Povečuješ svoj⁴⁹ dár z dobrohótnostjo. 3. Solnce pomračuje ostale zvezde s svělostjo svojo. 4. Célemu rodu človekemu (= ljudí) je obdelovanje njiv plodonosno. 5. Dára Vénerina sta lepota in mladost. 6. Zemljo od vseh stran obdaja (*pass.*)³⁸ zrak. 7. Tabor se utrujuje z nasipom in okopom. 8. Gosí so velike, a¹⁶ vrabci májheni. 9. Temnice brezbožnih razbójnikov so trdne. 10. Rane lék zahtévajo. 11. Zavéza pravega prijateljstva je čvrsta. 12. Osli tovare nosijo.

§. 31. Na dalje.

1. *Alii flores odōre, alii¹⁶ colōre oblectant.* 2. *Dividītur natūra hominis in anīmum et corpus.* 3. *Labōri voluptas adjuncta est.* 4. *Longinquitas tempōris minuit atque mollit dolōrem.* 5. *Tectis et frigōrum vis pellitur, et calōrum molestiae sedantur.* 6. *Gramīna canescunt ardōre solis.* 7. *Stulti superbiant immerītis honorībus.⁶⁰* 8. *Brachia atque crura velamentis teguntur.* 9. *Epicūrus homo est sine acumīne ullo, sine lepōre.* 10. *Uva et succo terrae et calōre solis augescit.* 11. *Gaudia principium nostri sunt saepe dolōris.* 12. *Veramoenum innumēros praebet flores.* 13. *Saepe cibus ori gratus, stomācho noxius est.* 13. *Frenis coercēmus equōrum ora.* 15. *Exsupēras morum nobilitatē genus.* 16. *Lepōres tenēram carnem habent.*

1. Pretekli časi nikdar se ne povrnejo. 2. Cicero imenuje Gallijo cvet Italije. 3. Vozník mora prenašati vročino in mraz in trude. 4. Zli pogovori kazé dobre hrave. 5. Ene cvetlice imajo prijeten duh, a¹⁶ druge lépo barvo. 6. Veliko je število boli. 7. Grozd zorí po topotli solnca. 8. Rimskim augurjem bila je velika pravica. 9. Velika je bila nekdaj céna slonove kosti. 10. Pošten človek se ne móti po mrmranju glasa (govorice). 11. Nejednakost

⁵⁹ V slovenskem iz z genitivom.

⁶⁰ V slovenskem na z akusativom.

značaja razvezuje prijateljstvo. 12. Listje⁶¹ drevés se v jeséni⁴³ osiplje. 13. Naša telesa so slaba. 14. Človeško teló se najbolje z délom utrijuje. 15. Béli zájci so v našem kraju redke živáli.

§. 32. *Substantiva z znakom -b in -p.*

1. *Ex terra succum trahunt stirpes.* 2. *Injusti principes vexant et opprimunt plebem.* 3. *Ad Arábes saepe mercatores veniunt.* 4. *Tarquinius Priscus plebi distribuit annōnam.* 5. *Tribuni plebis apud Romānos oppositi erant consulibus.* 6. *In seminib⁹ est causa arbōrum et stirpium.* 7. *Magna principum copia erat in castis Cae-sāris.* 8. *Fama, ut solet, tota in urbe discurrit.* 9. *Romulus Romā-nac conditor urbis erat.* 10. *Athēnæ et Roma inclytæ sunt³⁴ urbes.*

1. Mnoga mesta Asijksa²⁸ bila so naselbine Grkov. 2. Narod (prosti) ljúbi pravičnéga in dobrohotnéga kneza. 3. Pélopu je bil velik in sloveč zarod. 4. Romulus in Remus postavita mesto Rim. 5. Grki so bili začetniki mnogih mest. Asijskih. 6. Drevó se redí po déblu. 7. Atticus podpira Márija z blagom svojim. 8. Prijázen (prostega) naroda je nestalna. 9. Velika mesta so dostikrat sedišča velikega ubožtva.

§. 33. *Substantiva z znakom -c in -g.*

1. *Viri boni sunt benigni aliōrum iudices.* 2. *Vitāte voces⁴⁰ adulatōrum.* 3. *Cicēro philosophiam effectricem bētae vitae appellat.* 4. *Parētē natūrae, praeclārae duci ac magistrae.* 5. *Etiam reges legi-bus parēre debent.* 6. *Interdum lacrīmae pondēra vocis habent.* 7. *Apud priscos Germanos mercium compensatio erat usitāta.* 8. *Vincuntur pectōra dura prece blandā.* 9. *Arbōres et frūtices corticibus et radicibus valide servantur.* 10. *Cum hominib⁹ pacem, bella¹⁶ cum vitiis habe.* 11. *Etiam parva falx lunae claram lucem habet.* 12. *Multae⁶² urbes antiquae celsas arces habent.* 13. *Philosophia inventrix legum est, magistra morum et disciplinae.*

1. Foeníčani so bili iznajdniki črk. 2. Učeni možjé in umetníki bili so pri Grkih poštováni. 3. Predpostavljam gotov mír úpani zmag. 4. Bránite domovino, žene in otroke. 5. Pravičnim sodniškom so postave svéte. 6. Nihče se ne móre upirati prošnjam in solzam vašim. 7. Njiva dobro obdélana obiluje z dobrimi plodoví

⁶¹ Ako je v slov. imé skupno ali zborno (*nomen collectivum*) v sing. rabi Latinom substantiv v pluralu, ako ní tudi latinsko imé zborno.

Ako je tak substantiv subjekt, mora se vé da stati v pluralu tudi praedikat v latin. jeziku. N. pr. Grozdje je zrelo, *uvae matūrae sunt.*

⁶² V slov. veliko ali mnogo (z genit.) z glagolom v singularu. gl. 103.

(pridélki). 8. Dobitnik je navajen pogoje mira stavljati (predpisovati). 9. Med orožjem molčijo zakoni. 10. Dela slavnih vojvodov zmirom se slavijo. 11. Solnce razsvetjuje in ogréja s svojo svetlostjo zemljo. 12. Aristóteles je bil učitelj Aleksandra, kralja Makedonskega²⁸.

§. 34. Substantiva z znakom *-d* in *-t*.

1. Multae artes sunt eximiae. 2. Varia sunt hominum judicia, variae voluntates. 3. Nulla habemus arma contra mortem. 4. Principum munus est resistere levitati multitudinis. 5. Nescia mens hominum est fati sortisque futurae. 6. Memoria voluptatum⁶³ præteritarum saepe injucunda est. 7. Pythagoras genetricem⁶⁴ virtutum frugalitatem hominibus commendat. 8. Artibus ingenuis a multis gloria quaeritur. 9. Barbarae gentes sagittas veneno imbuunt. 10. Voluptas rationi inimica est, ac mentis præstringit oculos, nec habet ullum¹¹ cum virtute commercium. 11. Amare parentes prima naturae lex est.

1. Duh človéčji (človéka) ne vé (za) osodo in zgodo prihodnjo. 2. Cicero imenuje tribune narodne (ljudstva) čuvanje svobode. 3. Spanje je podoba smrti. 4. Véz človéške družbe um je in govor. 5. Kornelius Sulla umnoží število duhovnikov. 6. Razdir škoduje tako državam kakor drugim družtvom človéškim. 7. Zakoni so véz držav in ostalih družb človéških. 8. Ljudje se po raznih nagnjenjih in željah nagibljejo in vodijo. 9. Zadovoljnóst srca je gotova plača kreposti. 10. Tmina noči tatom je prijetna. 11. Vrhi visokih gorá so tudi po létu⁴³ s snégom pokriti.

§. 35. Na dalje.

1. Multae artes comites ac ministrae oratoris sunt. 2. Legiones dictator, magister¹⁶ equitum suos equites dicit. 3. Homo probus veram laudem quaerit in virtute. 4. Multi homines pecudum ratione⁶⁵ vivere solent. 5. Non procul a proprio stipite poma cadunt. 6. Helvetii et Sequani obsidibus mutuo datis³³ pacta confirmant. 7. Romani erant heredes regnorum Pergami et Bithyniae. 8. Non actate, verum ingenio acquiritur sapientia. 9. Inopia est inventrix artium. 10. Milo media nocte⁴³ in campum Martium venit.

⁶³ V slov, na (z akus.).

⁶⁴ Praedikat (bodi si nominativ ali akusativ *praedicati*) se pogosto slovéní z dodatkom členka: k o, k o, ali pa predloga za (z akus.).

⁶⁵ Če substantiv užé sam po sebi pomenja način (*ratio, modus, ritus, lex* in podobno), stoji na vprašanje kako? v ablativu brez predloga, ako tudi nima adjektiva pri sebi. Gl. 47. [Sl. II. 61.]

1. Cicero imenuje govornost družico mira. 2. Prezíramo hvale bedákov. 3. Pošteni človek ima raji hvalo dobrih od plače (*dat.*). 4. Samosilnik ne upa ni prijateljem ni spremljevavcem⁶⁶. 5. Lákomník zapustí svoje bogastvo pogosto pohlepnim dedičem. 6. Vaše sleparije nas ne goljufájo (*pass.*). 7. Mnogi hvali bojni dadadó slavo učenosti. 8. Agesilaus je bil na (*abl.*) eno (*alter*) nogo hrom. 9. Vojníki se borijo za⁶⁶ zakone, za domovino. 10. Iliada in Odysséa sta slavní pésni Grkov. 11. Léto ima štiri déle: pomlad, polétje, jesén in zimo.

§. 36. *Substantiva parisyllaba.*

1. *In coelo nubes, imbres, venti coguntur.* 2. *Homínis utilitati et agri et maria parent.* 3. *Pictas vestes jam Homérus commemórat.* 4. *Xerxes Themistocli donat urbes Magnesiam et Lampsácum.* 5. *Ventus et undae silent, et maris ira resídit.* 6. *Alcibiádis consilio⁶⁷ et auctoritáte Athenicenses Syracusanis bellum indícunt.* 7. *Ferae do-mantur fame et verberibus.* 8. *In Italia bellum gerimus, in sede nostra ac solo.* 9. *Aristides, Lysimáchi filius, Atheniensis, aequális fere fuit Themistocli.* 10. *Ad aegros non vates, sed medícos solemus adducére.* 11. *Ovium²⁸ villis vestimur.* 12. *Discordia causa est caedis civium.* 13. *Exemplis majórum juvénées excitantur ad virtutem.* 14. *En, quo discordia cives perducit miséros?* 15. *Atrae nubes ventis disperguntur.*

1. Písane halje se užé pri⁶⁸ Homerju oménjajo. 2. Trgovci obhodijo dežele in morja. 3. Mornár izróča nevarnemu morju ladjo. 4. Sovražnikom raste drznost po našem porazu (razbitju). 5. Vetri razženejo oblake in pripeljejo jasno vreme. 6. Velik dél kraljevskih bark bil je plén²⁰ sovrážnikov. 7. Dátis in Artaféernes sta bila zapovedniška kraljevskega brodovja. 8. Solnce se pogosto za (*abl.*) oblake skrije (potamní). 9. Zemljo neizmérno morje obdaja (*pass.*). 10. Državljeni z državljeni dostikrat vodijo vojske (bijejo boje). 11. Mesto se z novim ozidjem (*plur.*) obdaja. 12. Navajeni smo izbe z malarijami krasiti (zálišati). 13. Pajki prédejo mréže. 14. Pésmi Homérjeve slavijo déla grškega junaka Achilla.

⁶⁶ Za se latini s *pro* (z *abl.*) pri glagolih: *boriti se, biti se, trpeti, umréti za koga.*

⁶⁷ Slov. *na* (z *akus.*) ali pa *po* (z *lok.*).

⁶⁸ Pri znači v obče *apud*, zlasti če stoji ime pisca namesti knjige, ki jo je spisal; če pa substantiv, pred kterim стоji *pri*, ne poménja nič konkretnega (telesnega), torej sosebno pri glagolnih samostavnikih (*substantiva verbalia*, na -anje -enje), pa rabi Latinom *in* (z *abl.*)

§. 37. *Adjectiva III. declinationis duarum terminacionum.* [Sl. I. §. 60.]

1. *Ars est longa, vita brevis.* 2. *Peloponnesus platani folio similis est.* 3. *Fugit irreparabile tempus.* 4. *Benevolentiam civium blanditiis colligere⁵³ turpe est.* 5. *Artes sunt innumerabiles ad⁶⁹ vitam necessariae.* 6. *Patria est communis omnium parens.* 7. *Fortes fortuna adjuvat.* 8. *Omni aetati mors est communis.* 9. *Utile consilium ne despice.* 10. *Non omni tempore oves sunt in ovili.* 11. *Cañelus naturale odium adversus equos gerit.* 12. *Salutaris severitas vincit inanem clementiam.* 13. *Non debes conjugere dissimilia.⁴⁵* 14. *Laus vera et humili saepe contingit viro.* 15. *Themistocles dux erat classis communis Graeciae.* 16. *Nemo mortalium⁷⁰ omnibus horis⁴³ sapit.* 17. *Impia sub dulci melle venena latent.* 18. *Justitia omnium est regina et domina virtutum.*

1. Teló naše je smrtno, duh pa¹⁶ brezsmrten. 2. Sladko je in prečastno boriti se za⁶⁶ domovino. 3. Sinovi so dostikrat očetom nepodobni. 4. Pri Hérodotu, očetu zgodopisja, brez števila je basni (= brez števila so basni). 5. Pod solncem je vse smrtno. 6. Hudo (težko) vojsko peljete (boj bijete). 7. Mehkužna izréja slabí vse močí i duhá i telésa. 8. Hrabrim možem se ne dogodí nikoli sramotna smrt. 9. Smrtno telo je stan brezsmrtne duše. 10. Natura nebeščanov je véčna. 11. Tiger (reka) teče z nevárovanou hitrostjo.⁴⁷ 12. Državljeni se po mnogih občnih vezeh vežejo (skup držé). 13. Jajce je jajeu podobno. 14. Noge jelénje so tanke. 14. Pythagoras priporoča vsém zmérnost, mater vséh kreposti. 15. Niso vse rane sceljive. 16. Kratek je čas človéškega življenja.

§. 38. *Adjectiva III. declinationis unius terminationis.*
[§. 61.]

1. *Gloria est consentiens laus bonorum.* 2. *Manlius perindulgens in⁷¹ patrem, acerbe severus¹⁶ in filium fuit.* 3. *Brutus et Cassius, imperfectores Caesaris, movent ingens bellum.* 4. *Difficile est*

⁶⁹ Za pri adjektivih: pripraven, prikladen, potrében, korišten za kaj, latini se veči del z ad (z akus.).

⁷⁰ Genitiv tudi stoji v latin., kadar je govorjenje o delu kakе celote, naj užé bodo to osebe ali stvari, zlasti pri števkilih (*numeralia*), pri adjektivih v II. in III. stopnji (*comparativus et superlativus*) stoječih, in pri nekih zaimenih; — *genitivus partitivus* (oddéla ali dálni). Slovenimo ta genitiv z genitivom, še raji pa s predlogi: od, izmed in med (z instr.); ali pa ga skladamo v vsem z besedo, od ktere zavisi, n. pr. *nulla belluarum*, nobena zverina.

⁷¹ In (z akus.) poménja včasih to, kar erga in *contra*, slov. proti, zoper, do, na (z akus.), nad (z akus.).

inertem loco movere. 5. Animus cernit praesentia,⁴⁵ providet futura. 6. Marcus Antonius invasit insulam Cretam cum ingenti fiducia. 7. Sapientis animus nunquam cupiditate moveatur. 8. Indulgentia patrum concordem civitatem tenet. 9. Multi ex mendicis evadunt repente divites.⁷² 10. Non divitibus contingunt gaudia solis. 11. Neque turpis mors forti viro accedit, nec misera sapienti. 12. Hebentes oculos crocodilus habet in aqua. 13. Praecipitis judicii comes est poenitentia.

1. Dober in srčen in moder človek nikdar ní nesréčen. 2. Mnogi očetje so jako spregledni do⁷¹ sinov svojih. 4. Ednoglasno hvalo dobrih imenujemo slavo. 5. Modrim možem se ne dogodí nikoli nesréčna smrt. 6. Življenje modrega edino je blázeno. 7. Brutus in Cassius, morivca⁴⁸ Cesarja, bila sta³⁴ začetnika strašne vojske (boja). 8. Po enoglasju³³ očetov se¹³ država složna ohraňuje (drži). 9. Iz bogatina dostikrat postane beráč. 10. Rimska država bila je mogočna. 11. Bogastvo Kroesovo bilo je neizmérno. 12. Sloni so pámetsne živali. 13. Gósta vaja prekosí pravila všeh učiteljev. 14. Rimljanim bile so mnoge vojske (boji) s Parthi, hrabrim in mogočnim narodom Asijskim.]

§. 39. Na dalje.

1. *Nemo semper felix est. 2. Animi natura simplex est. 3. Homines mendaces nemini placent. 4. Omnia recta et simplicia laudantur. 5. Saepe locus et tempus hominem timendum audacem⁵¹ reddit. 6. Imperator duplex stipendium militibus persolvit. 7. Dissipat Evius curas edaces. 8. Vir bonus est simplicis veritatis amicus. 9. Sunt cervi luporum praeda rapacium. 10. Mendaci homini ne verum quidem credere solemus. 11. Falsis et mendacibus visis mentes mortalium saepe concitantur. 12. Misericordia occurrit solet supplicibus. 13. Est vita misero longa, felici¹⁶ brevis. 14. Verba sunt aut simplicia aut composita. 15. Tempus fugax et irreparabile est.*

1. Drzni mornárji preleté vsako morje. 2. Európo in Líbyo delé dereči valovi. 3. Eviju se umičejo grizoče skrbí. 4. Srečni ne zná lažnjivega in pravega prijatelja razločiti. 5. Velikrat naredí bojazljive ljudi mesto in čas drzne.⁵¹ 6. Vse pravo in odkrito srčno (prosto)⁴⁵ hvalimo. 7. Lažnjivcem se pogosto še (= niti) resnica ne verjame. 8. Sreca nesrečnih ljudi se pogosto od³⁰ grizočih skrbí vznemírjajo. 9. Po goljufni in lažnjivi prikazni (v saňah videni) sercé se tvoje plaši. 10. Ohranjuje se zdravje z zmér-

⁷² Razun glagola *esse*, biti — zahtevajo dva nominativa še neki drugi glagoli, ki značijo: postanem, postajam, bivam — *evādo, existo, fio*; roditi se — *nascor* idr.

nostjo in prosto hrano. 11. Vojvoda ljubi hrabrega in srčnega vojnika. 12. Mladéniči so srčni, a¹⁶ stareci modri. 13. Volkovi so dereči, lisice kradljive. 14. Pritecite na pomoč nesréčnemu i po-hlévno prosečemu.

§. 40. Na dalje.

1. Paris regnum Priāmi vetus evertit. 2. Plumae versicolores⁵⁷ sunt columbis. 3. Credere debēmus veteribus et priscis viris. 4. Multi acceptorum beneficiorum sunt immemores. 5. Aliae bestiae cicūres sunt, aliae ferae. 6. Pares cum⁷³ paribus facillime congregantur. 7. Romani et Albāni pari robore⁷⁴ frequentibus proelis comminuantur. 8. Euclīdes Megarensis sub noctem tunīcā muliebri indutus palliōque versicolore amictus Athenas⁷⁵ ad Socrātem comeat.⁴⁰ 9. Multi antiqua extollunt, recentia non curant. 10. Omnia peccata paria dicunt Stočci. 11. Exiguum munus dat pauper amicus. 12. Auctumno⁴³ ub̄eres agri pleni sunt utilium frugum.

1. Vojniki so bili pozabili poprejšnje junaštvo (*genit*). 2. Po krivnji Páridovi razdene se staro kraljestvo Priamovo. 3. Nejednaki so vaši nravi, nejednake vaše téžnje (prizadéve). 4. Starim Germanom bili so pogosti boji z⁷³ Rimljani. 5. Jednakemu protivniku umakniti se je sramotno.⁵³ 6. Zemlja rodí mnoge in razne živali (*bestia*), bodi-si krotke, bodi divje. 7. Pav je ukrašen (nakinčan) s pisanim perjem.⁶¹ 8. Neodločena bila je bitva na morju (pomorska) pri⁶⁸ Artemisiji; kajti niti Grki niti Persijani niso bili dobitniki. 9. Ubogi se od bogatih podpirajo. 10. Tožljivec je vsako délo težko. ¶ 11. Pámetnemu so ptuje nevarnosti koristne.)

§. 41. *Adjectīva na -er -ris -re.* [§. 59.]

1. Aér humīdus est parum salūber. 2. Celēbris quondam urbs et copiōsa erat Antiochīa. 3. Oracūlum Apollinis celēbre et clarum erat. 4. Nihil est tam volūcre quam maledictum. 5. Vidēlis Catilinam

⁷³ S ali z (z instr.), kedar znači družtvo, občenje, druženje, bodi si prijazno, bodi si neprijazno, izražuje se v latinskom s predlogom *cum* (z abl.) n. pr. družiti se, razgovarjati se, biti se, boriti se s kim.

⁷⁴ Na vprašanje kakov? kakošen? stoji v lat. pogosto *substantiv* z *adjektivom* v *ablat*. brez predloga — *ablativus qualitatis* — abl. kakovosti, lastnosti. V slov. rabimo genit. brez predloga; včasih tudi samo *adjektiv*, n. pr. *vir magno ingenio*, mož velikega uma, bistroumen. Gl. 162. [II. 66.]

⁷⁵ Imena mest, trgov. vasí, manjih otokov, zlasti grških, stoje na vprašanje kam? v akus. brez predloga, kedar ima stati v slov. predlog v ali na (z akus.). Gl. 107 in 176. [II. 74.]

alācrem atque laetum. 6. Clāræ erant Scipiōnum pēdestres navalesque pugnae. 7. Acre et magnum bellum gerit Pompejus. 8. Non opus est ccl̄eri subd̄re calcar equo. 9. Grus et ciconia sunt³⁴ aves palustres. 10. Spatiōsum conclāve salūbre est. 11. Inter Jovem et reliquos deos saepe acres lites erant. 12. Numantia, celēbris urbs Hispaniae, a Scipiōne dirūtur.

1. Brutus je bil vnét branitelj svobode Rimske. 2. Germanija je bila nékdaj gozdnata in močvirna. 3. Brza (krilata) strelica se ne povrne. 4. Huda in velika vojska pelje (boj bije) se od Pompeja. 5. Močvirovni kraji niso nič kaj¹¹ zdravi. 6. Zapovednikov opomín ne ustavi hitrega bega²⁴ vojnikov. 7. Delfi so bili sédež slavnega in glasovitega proročišča Apollonovega. 8. Hude in velike vodite vojske (bijete boje). 9. Devico Kloelijo obdarí (*pass.*)³⁸ narod Rimski s štatu na konju (konjniško). 10. Mléko kravje in kózje je zdravo. 11. Grška dežela bila je domovina glasovitih mōž.

IV. Declinatio. [Sl. §§. 44—47.]

§. 42. Substantiva generis masculini.

Assiduus usus et ingenium et artem saepe vincit. 2. Omnium bellorum exitus sunt incerti. 3. Libidinosi,⁴⁴ avāri, facinorosi verae laudis gustum non habent. 4. Mors propter incertos casus quotidie imminet. 5. Bene habet civitas, quum cives magistratibus, magistratus legibus parent. 6. Sensuum iudicia clara et certa sunt. 7. Saepe vehemens sonitus auditui noxius est. 8. Heu! quam difficile est crimen non prodere⁵³ vultu! 9. Aestus maris lunae³¹ motibus gubernatur. 10. Sidēra ab ortu ad occāsum commeant. 11. In senectute hebescunt sensus, visus et auditus debilitatur. 12. Lento gradu⁴⁷ ad vindictam divīna procēdit ira, sed tarditatem supplicii³¹ gravitate compensat. 13. Omne animal sensus habet. 14. Temporibus secundis⁴³ casus adversos reformida. 15. Visui et auditui principatus est reliquorum sensuum.

1. Tekovi vseh zvēzd so čudni. 2. Mnogi ljudjé so pokorni zakonom iz (zavoljo) straha. 3. Njive ne rodé vselej plodov.²⁴ 4. Narod mora biti poslušen oblasti, oblast pa¹⁶ zakonom. 5. Rimski konsuli so bili v boju naj viši zapovedniki vojskâ. 6. Mnoge živali so prevídene z³³ zeló ostrimi čuti. 7. Življenje človéško je neznamim prigodom podvrženo. 8. Veliko je bilo čisanje (veljava) oblastnikov pri starih narodih. 9. Veselje (slast) je našim čutom prijetno. 10. Raba pisma je jako stara. 11. Zdravniki priporočajo bolnikom zrelo sadje.⁶¹ 12. Néke živali živijo od³⁰ mesa, néke od

zéli in sadja⁶¹ drevés. 13. Očí se razveselujejo z malarijami, ušesa pa¹⁶ s petjem (*plur.*). 14. Slasti slepé naše čute. 15. Slavna vrnitva vojske naše starešinstvu je ugodna in meščanom.»

§. 43. Generis neutrīus.

1. *Cervi cornua sua quotannis amittunt.* 2. *Dente lupus, cornu taurus petit.* 3. *Tonitru tremiscunt ardua terrae.* 4. *Homines tonitrua jactusque fulmīnum extimescunt.* 5. *Vulpes conjectat crassitudinem gelus.* 6. *Genua tua contremiscunt timore.³⁰* 7. *Urōrum cornibus⁷⁶ barbāri septemtrionāles potent.* 8. *Flexus genuum est signum reverentiae.* 9. *In regionibus septemtrionalibus plerumque magnum gelu est.* 10. *Sonitu³³ tonitruum magnus terror in cāstris ortus est.* 11. *Dextrum cornu exercitus nostri firmum fuit; in sinistro cornu victi sumus.*

1. Biki so oboroženi z rogmí. 2. Zobjé so orožje volká, rogovi pa¹⁶ bika. 3. Nebo se potrésa od³³ groma. 4. Stréle, ne pa¹⁶ gromovi škodujejo ljudém. 5. Désno krilo soyražne vojske zmaga, dokler levo naši zmagajo (*pass.*). 6. Bitva se z⁷⁷ desnega krila začne. 7. Znaménja se v bitvi z³³ rogmí in tróbami dajejo. 8. Jeleni imajo visoke in véjate rogove. 9. Gromovi se ljudém zdijo strašni. 10. Céla natura trpne od³⁰ hudega mraza. 11. Krajei (rogovi) méseca so sloki.

V. Declinatio. [Sl. §. 48, 49.]

§. 44. Substantiva generis feminini, et dies.

1. *Concordiā³⁰ res parvae crescunt.* 2. *Femīnae res domesticas administrant.* 3. *Reipublicae spes omnis erat in Cicerōne.* 4. *Sapientia est rerum divīnārum atque humānārum scientia.* 5. *Admirabili fide conjuncti crant Orestes et Pylades.* 6. *Omnibus in rebus temeritas ignoratioque vitiōsa est.* 7. *O frustra suscipi mei labores! o spes fallāces! o cogitationes inānes meac!* 8. *Vulpes aure ad glaciem apposita conjectat crassitudinem gelus.* 9. *Hiems multos¹⁰³ habet tristes et frigidos dies.* 10. *Senectus oculōrum³¹ aciem retundit, aurium sensum hebētat, nervōrum firmitatēm fatigat.* 11. *Amīcus certus in re incerta cernit.* 12. *Amīcum res secundae parant, adversae probant.* 13. *Comētae ob raritatem et speciem sunt mirabiles.* 14. *Sallustius scribit res gestas populi Romani.* 15. *Praesta amīcis fidem, omnibus¹⁶ aequitatem.*

⁷⁶ V slov. predlog iz.

⁷⁷ Z ali s z genit. = na (z lok.) latini se z a ali ab (z abl.).

1. Podlaga pravice je vérnost. 2. Mnoge nade ljudske so goljufive. 3. Težko⁵³ je državo vladati dobro. 4. Périkles je bil načelnik državi Athenski.²⁸ 5. Nesreči nasprot stávite krepost. 6. Počétki vseh rečí so májheni. 7. Ne čutijo hrabri možjé v bitvi rán.²⁴ 8. Sréča največ more v vseh človéških rečeh. 9. Velikrat nas goljufá (*pass.*) lažniva nada. 10. Dolgost dní in nočí je razna. 11. Mnogi dnevi zimski so megleni in mrzli. 12. Krokodil daní (dni sprevede) na suhem (na zemljí), nočí (noči sprevede) pa¹⁶ v vodi. 13. Um je gospodár človéških rečí. 14. Pred očmi imejte ménljivost vseh rečí. 15. Nočni hlád ublažuje preveliko vročino dneva. 16. Meja Europe je z (= od)⁷⁷ juga srédnje morje. 17. Grenka je graja v nesreči. 18. Mraz nareja snég in léd. 19. Vrščenje dnevov in nočí nosi brezstevilne koristi.

Tretji razdálek.

Comparatio adjectivorum.

[Sl. §. 63—70.]

§. 45. Pravilna komparacija.

1. *Ciceróni ne frater quidem carior erat quam⁷⁸ Atticus.* 2. *Morbi perniciōres sunt anīmi⁷⁹ quam corpōris.* 3. *Patriae jura sunt sanctiōra quam amicitiae.* 4. *Patria erat Ciceróni carissima.* 5. *Austri saepe validissimas arbōres cradicant.* 6. *Multae aves ante hiēmem in calidiōres regiōnes avōlant.* 7. *Usus literarum est antiquissimus.⁸⁰* 8. *Crocodilus pelle durissinā contra omnes ictus muriūtur.* 9. *Senectus corpus facit infirmius.⁵¹* 10. *Antiquissimis hominibus specus erant pro domibus.* 11. *Nullum est certius amicitiae vincūlum quam consensus et societas consiliorum et voluntātum.* 12. *Apud Lacedaemonios senes amplissimum magistrātum gerunt.* 13. *Antiquiōres sunt počtae, quam hīstorīci et oratōres, et cetra genēra scriptōrum.*

1. Naj bolj vroča izmed⁷⁰ vséh pokrajín ní naj prijetniši. 2. Cicero je bil naj besédníši od⁷⁰ vseh Rimskih govornikov. 3. Prava

⁷⁸ Kakor, kot, ko, nego pri komparativu se latini s *quam*.

⁷⁹ Genitiv *anīmi* more se posloveniti z dušni -a -o, a *corporis* s telesni -a -o. Gl. 28.

⁸⁰ Superlativ če ne prilaga lastnosti kaki osobi ali stvari v naj viši meri, slovéni se z raznimi prislovi — *adverbium*: jako, namóč, zeló, močno, silno, grozno, prav, strašno, vrlo, kaj, pre in dr. N. pr. *carissimus*, vrlo drag, kaj drag, predrag itd.

(pravice) domovine so naj svetéjša. 4. Najmirniše réke često so naj globokejše. 5. Nič ni bilo draže Ciceronu kakor⁷⁸ domovina. 6. Bolézen dušna⁷⁹ je nevarniša, kakor⁷⁸ telesna. 7. Lástovice odleté pred zimo v toplejše kraje. 8. Jame so bile stanišča naj starejših ljudí. 9. Nektere živali so z jako⁸⁰ trdimi kožami branjene (várovane) od vseh udarcev. 10. Kamen je trši nego⁷⁸ oreh. 11. Čas je jako⁸⁰ dragocén. 12. Pomlad je prijetniša kot⁷⁸ poléte. 13. Po létu⁴³ so dnevi dalji kakor po zimi. 14. Vihar včasi izkoréni naj jakša drevesa. 15. Gorgias je bil najstarši učitelj govorništva.

§. 46. Na dalje.

1. *Pax est optabilior, quam bellum.* 2. *Nihil est⁸¹ amabilius quam homo probus et modestus.* 3. *Aurum est gravius quam plumbum.* 4. *Apud Helvetios longe nobilissimus erat Orgetorix.* 5. *Omnium Galliae²⁸ incolarum⁷⁰ fortissimi erant Belgae.* 6. *Etiam fertilissimi agrorum⁷⁰ non semper fructus procreant.* 7. *Themistocles de servis suis fidelissimum ad Xerxem mittit.* 8. *Lacedaemonios, fortissimos mortalium, non ferrum, sed aurum vincit.* 9. *Canes indici grandiores sunt quam cetéri.* 10. *Aurum gravius est argento.⁸²* 11. *Vilius argentum est auro.⁸²* 12. *Vilius virtutibus est aurum.* 13. *Interdum ferarum animos mitiores invenimus quam hominum.* 14. *Silentium persaepe est utilius quam eloquentia.* 15. *Tigris est animal crudelissimum.⁸⁰*

1. Skromen (tih) človek je ljubezniviši od⁸² neskromnega. 2. Svinec je loži od⁸² zlata. 3. Belgi so bili hrabrejši od ostalih prebavcev Gallijskih.²⁸ 4. Železo je najkoristniša kov (ruda). 5. Mnogim je ubožtvo naj teže breme. 6. Pošljite izmed služabnikov svojih⁴⁹ naj vérniše. 7. Molčanje je dostikrat vrlo⁸⁰ koristno, žlobodravost je pa¹⁶ vselej jako škodljiva (pogubna). 8. Nič ni ljubeznivišega⁸¹ (ljubezniviše) od kreposti. 9. Srebro je lože od zlata. 10. Trdno zdravje je zaželeniše od velikega bogastva. 11. Déla so teža od bosedí. 12. Nič ni ugodnišega⁸¹ od mirne starosti. 13. Grki so bili hrabrejši nego Persje.

⁸¹ Glagol sem, biti z negacijo ne ima v slov. večkrat v gen., subjekt namesti v nom., in če je besedica nič v stavku kot subjekt, stoji tudi praedikat v genit.; v lat. je pa vselej nom., in glagol esse se ravna po subjektu v broju in osebi. N. pr. *Nikogar ni bilo, nemo fuit; nič ni boljšega, nihil melius est.* To isto veljá tudi za desum, manjkati (z negacijo in brez nje). [II. 7.]

⁸² Quam se pri komparativu velikrat izpušča, ter se substantiv (adjektiv ali pronomen), kteri bi imel za členkom (*particula*) quam stati v nom. ali a k u s., dévle v ablativ — a v slov. v gen. z o d ali m i m o — *ablativus comparationis*, prispodabljanja.

23/12/77 fm 82.

§. 47. Na dalje.

1. *Nihil est animo⁸² velocius.⁸¹* 2. *Velocissimum omnium animalium est delphīnus.* 3. *Animalium utilissima sunt etiam frequen-tissima.* 4. *Excellentissimi reges Persarum erant³⁴ Cyrus et Darīus, Hystapis filius.* 5. *Nullum malum est vehementius et importunius quam invidia.* 6. *Elephantō⁸² nulla belluarum prudentior est.* 7. *Lux sonitu velocior est.* 8. *Victoria saepe reddit hominem ferociōrem impotentioresque.* 9. *Omnium oratōrum acutissimum⁸³ Cicēro judicat Sertorium.* 10. *Senectus est loquacior.¹⁶⁵* 11. *Tullus Hostilius ferocior erat Romūlo.* 12. *Anīmi vires praestantiōres sunt quam corpōris.* 13. *Socrātes fuit sapientissimus omnium Graecorum.*

1. Misel je naj hitrejša. 2. Nobena žival ní hitrejša od⁸² plískaviee. 3. Zeló izvrsten kralj Persovski je bil Cyrus. 4. Ne-vočljivost je naj hujše zlo. 5. Ubožci so velikrat srečniši od bogatinov. 6. Po pravici imamo Sókrata za⁸³ naj modrejšega od vseh Grkov. 7. Cyrus in Darīus Hystaspovič (Hystaspa sin), bila sta izvrstniša, kakor ostali kralji Persovski. 8. Srce Sókrata, jako modrega človeka, bilo je védno krotko (blago) in veselo (vedro). 9. Premnogi drže grški jezik za⁸³ bogatiši kot latinski. 10. Modri so naj srečnejši med⁷⁰ vsémi. 11. Aleksander pošlje starejše izmed⁷⁰ vojakov v domovino. 12. Dela dušna⁷⁹ so izvrstniša kakor (dela) telesna. 13. Demósthenes je bil naj izvrstniši med⁷⁰ govoriki grškimi.

§. 48. Superlativ na *-errimus* in *-illimus*.

1. *Pavo pulchrior est, quam cetērae aves, sed non utilior.* 2. Cicēro erat acerrimus propugnātor communis libertatis. 3. Nomen Hannibalis apud Romanos jam ante Sagunti excidium celeberrimum erat. 4. *Fraxinus in silvis pulcherrima est, pinus in hortis, abies in montibus altis.* 5. *Nihil nisi dīvitias cupere et stultum⁵³ et miserrimum est.* 6. *Somnus est simillimus morti.* 7. *Latro ferae est similior quam homini.* 8. *Eloquentia res est difficillima.* 9. *Saepe homines ex humillimo loco ad amplissimos honores producuntur.* 10. *Cervus crura habet gracillima.* 11. *Dīvitissinōrum hominum vita saepe est miserrima.* 12. *Visus et auditus multo⁸⁴ acerrimi sunt omnium sensuum.* 13. *Homines saepe in simillimo vitae genere dissimillimos mores habent.*

⁸² Glagoli imam, držim (v mislih), razglasim itd. koga za kaj habere, ducere, existimare, judicare itd. zahtevajo — kakor glagoli imenovanja — v akt. dva akusativa (*objecti in praedicatu*), a v pass. dva nominativa (*subjecti in praedicatu*). Slov. za, kot ali ko se izpušča v lat. Gl. 41 in 51. [II. 21, 28.]

⁸⁴ Ablativ stoji pri komparativu da naznani, za koliko se lastnost jednemu predmetu (osebi ali stvari) pridržava v viši ali niži meri, nego

1. Zeuksis bil je tako⁸⁰ sloveč málar. 2. Hannibal in Mithridátes sta bila naj hujša sovražnika naroda Rimskega. 3. Njive dobro obdélane so naj rodnejše in naj obilniše. 4. Podoba človečja (človeka) je naj lépša in prekáša podobo vseh živali. 5. Čuti mnogih živali zeló⁸⁰ so ostri. 6. Obdelovanje naredí vsako njivo plodnejšo (obilnišo). 7. Kaj je smrť podobniše od⁸² spanja? 8. Vsak začetek je težek, konec pa¹⁶ kaj⁸⁰ lehek. 9. Velikrat postanejo iz naj nižih (môž) naj mogočniši. 10. Naj siromašniši niso vselej naj nesrečniši (*miser*). 11. Agesilaus bil je jako nizke postave⁷⁴ in jako drobnega života. 12. Kaj (zeló) težko je vsém ustreči. 13. Orel ima naj bistrejše oči med (*inter*) vsémi pticami. 14. Opica je človeku namoč⁸⁰ podobna. 15. Ozidje našega mesta jako je nizko. 16. Rože so jako lépe čvetlice.

§. 49. Nepravilna komparacija.

1. *Optimus civitatis status sub rege justo est.* 2. *Nihil est mente et ratione melius.*⁸¹ *Turpitudo peior est quam dolor.* 4. *Maximum bonum est mens sana in corpore sano.* 5. *Ex malis eligere minima oportet.* 6. *Hibernia est dimidio⁸⁴ minor quam Britannia.* 7. *Multo⁸⁴ majora sunt opera animi quam corporis.* 8. *Columbae torrentur minimo stridore pennarum.* 9. *Optima disciplina (disciplina) exemplorum est; exemplis enim saepe pessimi corriguntur.* 10. *Plures¹⁰³ sunt gradus societatis hominum.* 11. *Plurimae¹⁰³ aves volant, plurimae quoque nidificant.* 12. *Hyaenae plurimae¹⁰³ gignuntur in Africa.* 13. *Cum amicis de minimis maximisque rebus deliberaрамus.* 14. *E variis sume optimum.* 15. *In amicitia plus valet similitudo morum, quam affinitas.* 16. *Maximum terrestre animal est elephas.* 17. *Turpis vita peior est, quam honesta mors.*

1. Naj boljši ljudé so naj podobniši Bogu. 2. Prilizovanje je naj hujše zlo. 3. Nobena pregréha ní veča in pogostniša, kakor (pregréha) nehvaléznosti. 4. Mnogi držijo ubožtvo in starost za⁸³ naj veča bremena. 5. Britannija je za⁸⁴ polovico veča od⁸⁰ Hibernije. 6. Premnogi ljudé ne znajo pametno živeti. 7. Pridnost v vseh rečeh naj več premore. 8. Naj več¹⁰³ ljudi se ne odlikuje v več rečeh ob jednem. 9. Zvezde se¹³ vidijo zeló male, toda skoraj vse so veče od zemlje. 10. Naj veče narode ugonobíjo notranji

drugemu. — *Ablativus mensuræ, mére.* Včasih se ta *ablativ mensuræ* nahaja tudi pri superlativu, ali pri kakem glagolu, ki ima pomen komparativa v sebi, n. pr. *supéro*, prekositi; — v slov. rabi večidel akusativ s predlogom za (z akus.), bolj redko brez za; včasih tudi adjektiv v srédnjem spolu sing., ali pa prislov, *adverbium*.

boji. 11. Naj manje drévje⁶¹ nahaja se¹³ v sévernih krajih. 12. Dlaka (*plur.*) premnogih živali daljša je in gostejša po⁴³ zimi, kakor po letu. 13. Mir je bolji od vojske (boja).

§. 50. Opisna komparacija.

1. *Supersticio est maxime noxia.* 2. *Usus est magister maxime egregius.* 3. *Nihil est oratōri magis necessarium quam vox.* 4. *Nulum spectacūlum est magis egregium quam cives concordes.* 5. *Pru-dentissimi non semper maxime idonei sunt ad⁶⁹ negotia.* 6. *Ager Romanōrum initio⁴³ erat maxime exiguum.* 7. *Nervii maxime ferī⁸³ inter Belgas habentur.* 8. *Minus firmum nihil est quam ventus et unda.* 9. *Cerēris et Libēri fructus sunt maxime necessarii ad victum.* 10. *Nihil est magis dubium, quam hora mortis.* 11. *Quid magis proprium est justitiae quam aequitas?* 12. *Amor inimicorum (slov. dō) res est omnium maxime ardua.* 13. *Tempus matutinum maxime idoneum est ad⁶⁹ studia literarum.*

1. Nič ní škodljivišega⁸¹ od praznovérja. 2. Nobedna učiteljica (= učitelj)²⁹ ni boljša (izvrstniša) od vaje. 3. Sloga državljanov je naj krasnejši prizor (vid). 4. Nič ní govorniku potrebiše nego glás. 5. Neutrudoma obdelujemo zeló májčeno njivo. 6. Držim vajo za⁸³ naj izvrstnišo učiteljico (učitelja).²⁹ 7. Zavist sодržavljanov ukončá velikrat naj boljše možé in naj izvrstniše vojvode (vodje vojske). 8. Naj dvomniše reči imajo dostikrat naj bolji izhod. 9. Kaj je dvomniše od prihodnjega časa? 10. Kaj je potrebniše kakor ptici zrák, ribi voda? 11. V naj dávnih časih so bili ljudjé pobožniši, kakor sedaj. 12. Konj je za⁶⁹ vrlo mnoga déla pripravniši kakor vol.]

Četrti razdélék.

Declinatio pronominum.

§. 51. Pronomina personalia et possessiva.

1. *Sic se res habet: te tua, me delectant mea.* 2. *Saepe nos fallit vitium specie virtutis.* 3. *Vos offendit noster minime nobis in-jucundus labor.* 4. *Multa sunt civibus⁵⁷ inter se communia, fana,*

jura, leges, judicia. 5. Si tu⁸⁵ et Tullia valētis,⁸⁶ bene est, ego et Cicero valēmus. 6. Tam mihi mea vita, quam tua tibi cara est. 7. Imperāre sibi maximum est imperium. 8. Pars tui⁸⁷ melior immortalis est. 9. Animus pars mei⁸⁷ est. 10. Omnia mea⁸⁸ mecum⁸⁸ porto,⁴⁹ dicit Bias. 11. Animus rector dominusque nostri est. 12. Quamdiu animus in nobis remānet, tamdiu sensus et vita remanet. 13. Patria communis est omnium nostrum⁷⁰ parens. 14. Vitam omnium vestrum⁷⁰ vobis conservātam et restitūtam vidētis. 15. Nemo nostrum tui (v slov. zoper ali na) invīdiam habet. 16. Dominus est nobiscum, si pii sumus. 17. Aliēna nobis, nostra magis aliis placent. 18. Parentes magis memōres sunt nostri, quam sui; nos magis, quam sese amant. 19. In⁷¹ nullum avārus bonus, in se pessimus est.

1. Ako si zdrav, dobro je; jaz sem zdrav. 2. Mi čitamo, vi pišete, ostali málajo. 3. Ne moremo vsega sami (= po⁸⁹ sebi)⁸⁸ storiti. 4. Krepost je (sama) po⁸⁹ sebi hvale vrédna. 5. Vše kréosti imajo zvézo med seboj. 6. Vznemirja me dolga in trdrovatna bolézen prijateljeva. 7. Sebi⁸⁸ ne sméš nikoli, velikrat drugim odustiti. 8. Ne sebi,⁸⁸ ampak drugim imate¹⁰ se dopadati. 9. Prijatelj mene in maloktere z meno⁹⁰ k sebi pokliče. 10. Mnogi si iščejo med ptujci bogastvo. 11. Nam naše življenje ní manj milo, kakor vam vaše. 12. Modri vse svoje s seboj⁹⁰ nási. 13. Bolji dél (od) nas je brezsmrten. 14. Vam je domovina z nami⁹⁰ v kупna (obča). 15. Tvoj spomin na (gen.) nas mi je jako drag. 16. Mnogi izmed⁷⁰ nas mislijo (misleči so) na (gen.) vas. 17. Imate vodje na (gen.) vas misleče, na (gen.) se pozabivše. 18. Seythijani sopróge in déco s seboj⁹⁰ na vozéh vozijo.

⁸⁵ Osebna zaimena, *pronomina personalia*: *ego*, *tu*, *nos*, *vos* stavljajo se v lat. v n. nom. same ondaj, kedar se govorijo s posebnim naglasom, zlasti v opréki (nasprotju), in če se več subjektov naštéva; sicer se pa izpuščajo. To isto veljá tudi v slov.

⁸⁶ Ako je v stavku več subjektov in to raznih oséb, stoji glagol v plur. važnejše osebe. Drží se pa v slovniči prva oseba za važnejšo od druge in tretje, a druga za važnejšo od tretje; to isto veljá za slov. N. pr. Jaz, brat in sestra se sprehajamo, *ego*, *frater* et *soror* *ambulamus*. cfr. 34.

⁸⁷ V slov. gen. s predlogom o d.

⁸⁸ Odvisni padéži, *casus obliqui* osebnih zaimén t. j. genitiv, dativ, akusativ in ablativ od *ego*, *tu*, *nos* in *vos*, slovénijo se s refleksivnim zaimenom sebe, kedar se nanašajo na subjekt istega stavka. N. pr. *tecum portas*, s seboj nosiš. Gl. 95 in ⁹⁰.

⁸⁹ Po (z lok.) — *per*, zlasti ako poménja *nomen* kaj živega, pred kterim stoji predlog po (z lok.).

⁹⁰ Predlog *cum* se ablativom zaimén *me*, *te*, *se*, *nobis* in *vobis* zmirom, a *quo*, *qua* (*qui*) in *quibus* navadno zapostavi in pritakne. N. pr. z meno, *mecum*; s kteriorimi, *quibuscum*.

§. 52. *Pronomina demonstrativa; hic et ille.*

1. *Omnia mala habent radices suas: has⁹¹ evellere debetis.* 2. *Virtus et doctrina praeclara⁹² est: hanc omnes cupiunt, illam saepe contemnunt.* 3. *Omitto Graeciam atque illas omnium doctrinarum inventrices Athenias.* 4. *Si summa potestas penes unum est, hunc regem dicimus.* 5. *Ignavia corpus hebet, labor firmat; illa maturam senectutem, hic longam adolescentiam reddit.* 6. *Catulus non antiquo illo more,⁴⁷ sed hoc nostro erat eruditus.* 7. *Tempora mutantur, et nos mutantur in illis.* 8. *Ne Socratem quidem Catoni anteponere debes;*¹⁰ *hujus enim facta, illius dicta laudantur.* 9. *Melior tutiorque est certa pax, quam sperata victoria: haec in tua, illa in deorum manu est.* 10. *Vulgus nunc hoc amat, nunc illud; nunc huic stultitiae obnoxium est, nunc illi.* 11. *Ego omne tempus in his studiis consumo.*

1. Glasovite so bile nekdaj Athéne, one iznajdnicе vséh znanstev. 2. Cicero in Demóstenes bila sta slověča govornika: ta je bil Grk, oni pa¹⁶ Rimljani. 3. Znana je óna beseda (izréka) Biantova: Vse svoje⁴⁹ s seboj⁸⁸ nosim. 4. Mnogi Grški pésníci so slavní, toda naj veči med vsémi témi je Homér. 5. Delo je koristniše od⁸² lenobe; z ónim se telo krepí, s tó pa¹⁶ slabí. 6. Iztrébite zavist in lakomnost; kajti té sta korenini mnogih zél (mnogo hudega).⁴⁵ 7. Mnoga Jonska mésta bila so naselbine Grške; med⁷⁰ temi bil je Milét naj slavniši. 8. Veliko (mnogo) je razločka med zvéstim in nezvéstim prijateljem; onemu imamo¹⁰ upati, temu pa ne vérovati. 9. Sréča zdaj temu, zdaj onemu prája (= je prijazna). 10. To mnénje mi se dopada; óno mi ní po godu. 11. Temu učencu daje se veča hvala pridnosti, nego ónemu.

§. 53. *Na dalje: is et idem.*

1. *Deum agnoscimus ex operibus ejus.*⁹³ 2. *Virtus eadem in homine ac deo est.* 3. *Magna vis est in virtutibus: eas excita, si forte dormiunt.* 4. *Vir sapiens non tum hoc, tum illud, sed idem*

⁹¹ *Pronomen demonstrativum* (kazavno zaimé) se ravna v spolu in broju po besedi, na ktero se ozira (nanaša), padež pa zavisi od stavka, v kterem se nahaja.

⁹² Ako je v stavku več subjektov numeri singularis, ki poménjajo reči ali stvari, more stati praedikat ali v sing., ali pa v plur.; ako se déne praedikat v plur., vzame se, kedar je adjektív, od njega neutrum (srédnji spol), če so subjekti raznega spola. Kedar so pa ti subjekti osebe, stoji pa praedikat vselej v plur.

⁹³ *Genitivus possessivus* (posédonvi) ejus (brez substantiva) slovéni se z njegov, njen-a, eorum, earum z njihov, njun (njih), hakor je užé smisel.

semper dicere solet. 5. Cicero et Marius in eadem civitate nati sunt. 6. Imago Dei eadem est in te et in pauperrimo homine. 7. Samnitae a Papirio consule vincuntur et magnus eorum numerus sub jugum mittitur. 8. Postero die circa eundem horam in eundem locum rex copias educit. 9. Nondum maturus imperio²⁷ Ascanius erat: tamen id imperium ei ad puborem aetatem incolime manet. 10. Non omnia eisdem die tribuunt. 11. Catilina ejusque²⁸ socii urbem incendere constituerunt.

1. Hamilkar in njegov²⁸ sin Hannibal bila sta glasovita vojvoda Karthagenska.²⁸ 2. Sovražniki se mestu približajo ter ga obléžejo (z obségo obdajo). 3. Ako so bogovi, vlada se po previdnosti njihovi²⁸ (= njih) céli svét. 4. Državljanji ravno tiste države poslušni so ravno tistim zakonom in oblastim; razun tega so jim ta ista prava, té iste sodnije. 5. Navajeni smo o tej isti réci ne zmirom tega istega²⁴ misliti (soditi). 6. Naj hrabriši med vsemi Galli so Belgi, zato ker trgovali k njim redko kdaj zahajajo, in se že²⁸ njimi Germani skoraj v vsakdanjih bitvah borijo. 7. Pesmi Horátijske so plemenite in podučne; pridno jih prebirajte. 8. Tí isti vzroki imajo té iste učinke. 9. Golobje ne jedó kukcev;²⁴ njihova²⁸ hrana je žito in sočivje. 10. Prijateljstvo je veliko dobro; kajti brez njega ljudje ne morejo biti sréčni. 11. Tem istim ljudém niso zmiraj te iste navade (običaji).

§. 54. Na dalje: *iste et ipsa*.

1. Fortes adjūvat ipse Deus. 2. Gratia malorum tam infida est, quam ipsi. 3. Saepe ipsa sibi obstat magnitudo. 4. Vetus leges aut ipsae suā vetustate consenescunt, aut novis legibus tolluntur. 5. Ipsius Nestoris vita brevissima est, si cum aeternitate comparatur. 6. Tua consilia pejora sunt, quam patris mei consilia; ista sunt consilia temerarii adolescentis, haec considerati viri. 7. Cur tu in isto loco sedes? 8. Se ipsos omnes natura³⁰ diligunt. 9. Gratius ex ipso fonte bibuntur aquae. 10. Decorum⁵³ erat quondam ipsis ducibus capessere pugnam. 11. Omne animal se ipsum diligit. 12. Ista vestra auctoritas est maxima. 13. Jam ne istius quidem rei culpam sustineo. 14. Unde ad istas opiniones vester ille princeps venit. 15. Cneum Pompejum omnibus, Lentulum¹⁶ mihi ipsi antepono.

1. Sam sebe človek po³⁰ naturi ljubi. 2. Ne bojimo se té⁹⁴ tvoje togote.⁴⁰ 3. Prijázen hudobneža je tako nevarna, kakor (on) sam. 4. Vse živali same sebe ljubijo. 5. Ne⁷ verjemi temu (*iste*)

⁹⁴ Ta, če moj, naš pri njem stoji, ali pa če se razuméva, latini se sploh s *hic*, *haec*, *hoc*; če pa stoji poleg njega tvoj, vaš ali se razuméva, prestavlja se pa veči dél z *iste*, *-a*, *-ud*.

lažnivemu človeku. 6. Kako (= odkód) prihajaš na to misel? 7. Natura sama mnogo⁴⁵ učí (*pass.*).³⁸ 7. Spoznavaj sebe⁹⁵ samega. 8. Samim sebi⁹⁵ odpuščajo ljudjé velikrat, drugim rédko. 9. Živalim samim je svoboda zmirom jako⁸⁰ ugòdna. 10. Čédnost samo bolj ljubimo, kakor slavo čédnosti. 11. Častno (pristojno) je bilo nékdaj za²⁷ vodjo samega bitvo začeti (lotiti se). 12. Izgled tá kréposti tvoje jako me gane. 13. Daj mi iz tega drevésa cepóv.

§. 55. *Pronomina interrogativa.*

25/83

1. *Quis non paupertatem⁴⁰ exstimescit?* 2. *Quis non cum voluptate videt puerum bene moratum?* 3. *Quem liberum⁴¹ dicis?* 4. *Quod metallum est utilissimum?* 5. *Quod malum gravius est bello²⁸²* 6. *O qui tuarum, corve, pennarum est nitor!* 7. *Qua stultitia⁷⁴ fuit Roscius?* 8. *Quo moerore affligitur animus tuus?* 9. *Quid turpis est quam sapientis vitam ex⁹⁶ insipientium sermone pendere.* 10. *Quid ago? cur me excrucio? cur me⁸⁸ macero?* 11. *Qui status, quod discrimen, quae fuit in republica tempestas?* 12. *Quid difficile est? Se ipsum noscere. Quid facillimum?* Altérum admonere. 13. *Stulte, quid est somnus, gelidae nisi mortis imago?* 14. *Quae amicitia est inter ingratos?* 15. *Cui parent apes?* 16. *Quis vestrum⁷⁰ literas maxime amat? cui studia gratiora sunt, quam ludi?* 17. *Quod scelus majus est, quam non modo hominem, sed etiam familiarem occidere?*

1. Káj je ljubeznejivše od⁸² dobrega in pametnega (skromnega) človéka? 2. Káj velíš o neumnosti tega človéka? 3. V (*acc.*) kteri zemliji prebivate? 4. Ktero vojsko peljete (boj bijete)? 5. Ktera skrb ti (= tvoje) srce pobija? 6. Ktero zlo držíš za⁸³ naj hujše (= teže). 7. V kteri državi žívímo. 8. Kteri viharji potrésajo (*pass.*)³⁸ državo? 9. Komu lažnik (= lažnjivi človek) bolj škoduje kakor samemu sebi? 10. Koga ptuje nevarnosti ne spamerujejo (= ne naredé⁵¹ previdnega)? 11. Kaj je teže kakor samega sebe spoznati? 12. Čegava²⁸ je bojna slava bila veča kakor Hánibalova? 13. Ktere pésnike naj rajši berete? 14. Kdó je naj pridniši izmed⁷⁰ vas? 15. Komu pišeš ta list? 16. Ktrega déčka opominja učitelj?

⁹⁵ *Reflexivum se be latini se v tretji osebi s sui, sibi etc.; v prvi in drugi osebi pa z odvisnimi padeži osebnih zaímén, t. j. ako je subjekt ja z, poménja se be: mei, mihi etc., ako subjekt ti: tui, te; ako subjekt mi: nostri, nobis etc.; ako subjekt vi: vestri, vobis etc. [§. 81. N.]*

⁹⁶ V slov. po (z lok.).

§. 56. Pronomina relativa.

1. Deus est, qui⁹⁷ omnem hunc mundum regit. 2. Soli divites sunt ii, qui virtute praediti sunt. 3. Non terret sapientem mors, quae propter incertos casus quotidie imminet. 4. Crassus est aér, qui est terrae proximus. 5. Admirabiles motus sunt omnium stellarum, imprimis harum, quae errantes vocantur. 6. Flumen est Arar, quod per fines Haeduorum et Sequanorum in Rhodanum influit incredibili lenitate.⁴⁷ Felix,⁹⁶ quem⁹⁸ reddunt aliena pericula cautum.⁵¹ 8. Eloquentia non modo eos ornat, penes quos est, sed etiam universam rem publicam. 9. Homines non requirunt rationes earum rerum, quas semper vident. 10. Judices, qui ex⁹⁶ lege judicatis, legibus obtemperaré debetis. 11. Quis eum diliget, quem⁴⁰ metuit? 12. Deus est, cui⁹⁸ omnia debemus. 13. Foedera sancta sunt apud eos homines, apud quos fides humana colitur. 14. Id facere laus est, quod⁹⁸ decet, non quod licet. 15. Ea,⁴⁰ quae⁹⁸ ignoramus, discere, et ea, quae scimus, alios docere solemus. 16. Est profecto deus, qui, quae nos gerimus, et audit et videt.

1. Samo (jedino) to⁴⁵ je dobro, kar je pošteno. 2. Niso vse njive plodonosne, ki se¹³ obdelavajo. 3. Zvezde, ki se mičajo, imenujemo pomicnice. 4. Arar iu Isara sta réki, ki v Rhodan tečeta. 5. Ono prijateljstvo je prijetniše, ki ga⁹⁹ podobnost značaja skléne. 6. Ki si to utrgajo, kar drugim darujejo, ti so darežljivi. 7. Ljubite Boga, ki vam vsak dan brezstevilne dobrote deli. 8. Orel, ki ga⁹⁹ imenujemo kralja (kraljico) ptic, kako visoko letí. 9. Blaža (laglja) je starost tistih,¹⁰⁰ ki jih mladost spoštuje in ljubi (*pass.*). 10. Ne kdor ima malo,⁴⁵ ampak kdor več⁴⁵ želi, (ta)⁹⁸ je ubog, 11. Kolikokrat se pripeti po naključbi, kar (si) želeti ne úpamo. 12. Kar⁴⁵ je res (resnično), to¹⁰⁰ je prosto in odkritosrčno. 13. Kogar mi ljubimo, njemu smo večidél tudi mi sami dragi. 14. Ona veselja, ki jih ljubijo bedáki, so nam zoperna.

⁹⁷ Tudi pronomen relativum (oziravno zaimé) se sklada samo v broju in spolu z besedo, na ktero se ozira (nanaša); padež se pa ravna po glagolu stavka, v ktem stojí ta pronomena.

⁹⁸ Is, ea, id se pogosto izpušča, ako se qui, quae, quod nanj ozira in ž njim stojí v tem istem padežu. Včasih se izpusti, če tudi ne stoji ž njim v jednakem padažu. Slovencem rabi tu veči dél kdor (za moški spol) in kar (za srédnji spol) za latinski qui, quae, quod v singul. in za neutrum v plur. Včasih se dodaja v slov. tudi pronomen demonstrativum; ta, tisti, on v dotičnem padažu, ter se qui sloveni veči dél s kteri, ali ki; redko s kdor, kar in to samo v singul.

⁹⁹ Ki ga, ki mu itd. ki je, ki jej itd. — ktere g, ktere mu, ktere, kteri itd. latini se s qui, quae, quod; a ki njegov, ki njen, ki njihov (njih) z genitivom od qui, quae, quod.

¹⁰⁰ Tisti, ta, on ali óni pred qui se latini navadno z is, ea, id; — včasih se izpušča. Gl. 98.

§. 57. Na dalje.

1. Cujus omnis in pecunia spes est, ejus a sapientia animus est remotus. 2. A quo plurimum sperant homines, ei potissimum inserviunt. 3. Fabula est, in qua nec verae nec verisimiles res continentur. 4. Sapientissimus est is, cui quod opus est, ipsi venit in mentem. 5. Mors terribilis est iis, quorum cum vita omnia extinguntur. 6. Britannia est insula natura³⁰ triquętra, cuius unum latus est contra Galliam. 7. Non facit senex ea,⁴⁵ quae juvenes, at vero multo⁸⁴ majora et meliora facit. 8. Fortuna eos plerumque efficit caecos, quos fovet. 9. Quae res sensibus percipiuntur, eas cernimus, audimus, gustamus, olfacimus, tangimus. 10. Eum omnes amant, cuius¹⁰¹ virtus omnibus utilis est. 11. Galli, cum quibus a Caesare diu bellum gestum est, ipsi inter se discordes erant. 12. Etiam is nobis saepe carus est, quicum⁹⁰ nobis⁵⁷ nulla vitae societas fuit.

1. Nikoli ni miren óni, kterega se srce čuti krivo (kakega) hudodélstva. 2. Oni so daleč (oddaljeni) od modrosti, kterih vse úpanje je v denarju. 3. Lehko nas zméšajo tiste rečí, kterih vzrokov ne spoznamo. 4. Bog je, ki celi svét (*pass.*) vlada. 5. Podlaga vsakega dejanja je pravica, brez ktere ni nič¹⁵ pohvalno. 6. Bog je, čegaver¹⁰¹ previdnost ves svét vlada (*pass.*). 7. Achilles, ki njegove⁹⁹ dela Homér slavi, bil je izvrsten junak v trojski vojski (boju). 8. Poljodelec sadí pogosto drevesa, kterih sadja⁶¹ sam nikdar ne ugleda²⁴. 9. Neumno⁵³ je grajati óne,¹⁰⁰ kterih pridnosti²⁴ ne poznamo. 10. Krepost je zmirom ta ista, i v téh,¹⁰⁰ které ljudimo, i v téh, ki so nam neprijatelji. 11. Hannibal, s⁹⁰ kterim je bil bit trd boj, pri Zami je preobladen od Scipiona. 12. Smrt, s ktero ima⁵⁷ spanje veliko podobnost, též¹⁰⁰ ni strašna, kterih je življenje čisto gréha (*abl.*).

Peti razdélék.

Numeralia.

[Slovnica §§. 76—80.]

§. 58. Cardinalia.

1. Massilia ex tribus oppidi partibus mari alluitur. 2. Collis³¹ radices duabus ex partibus flumina sublidunt. 3. Erant apud Romanos trigemini Horatii, tres apud¹⁶ Albanos Curiatii. 4. Ex omnibus saeculis vix tria aut quatuor nominantur paria amicorum.

¹⁰¹ Kterega ali čegaver v slov. Gl. 28.

5. *Thales* *sapientissimus* inter septem fuit. 6. *Elēphas* altus est duodecim¹⁰² pedes¹⁰³ vel quatuordecim. 7. *Quaedam bestiæ unum tantum diem*¹⁰² vivunt. 8. *Duodequadraginta*¹⁰³ annos *tyrannus Syracusanorum* fuit *Dionysius*. 9. *Saturni stella triginta fere annis*¹⁰⁴ *cursum suum conficit*; *Jovis stella eundem annis duodecim conficit*. 10. *Milites agḡerem latum pedes trecentos*,¹⁰² altum pedes octoginta extruunt. 11. *Saguntus civitas longe opulentissima fuit Hispaniae*, sita passus mille ferme a mari. 12. *Saeculum spatium centum annorum* (slov. z od) est. 13. *Hortensius primum in foro dicit undeviginti annos*¹⁰² *natus*. 14. *In duobus amicis unus animus est*. 15. *Six vel septem horae*¹⁰³ *satis sunt ad somnum*; *somnus duarum vel trium horarum non satis est*. 16. *Muri Babylōnis ducentos pedes alti*, *quinquaginta pedes lati fuerunt*.

1. Led je užé štiri prste¹⁰² debel. 2. Šest ali sedem ur¹⁰³ je dosti spavati vsakdan. 3. Dvē jako⁸⁰ mogočni mesti, Karthagina in Numantija, bili sta plén Scipionov. 4. Rimljani izbirajo vsako leto dva konsula. 5. Leto se deli na dvanajst mesecev.¹⁰³ 6. Romulus in Remus postavita, osemnajst¹⁰² lét¹⁰³ imajoča, mesto Rim. 7. Vojvoda napravi obkop, pet¹⁰² črévljev¹⁰³ globok, petnajst črévljev širok in sto črévljev dolg. 8. Volščani se vojskujejo (vojsko peljejo) sedemnajst lét z Rimljani. 9. Konsul Lutatius odpelje 300 ládij¹⁰³ na Sicilijo; Afričani nasproti (jih) oborožijo štiri sto. 10. Štirje so létni (léta) časi. 11. Mnoga so dela jednemu človéku težka, dvéma ali trém pa¹⁶ lehka. 12. Romulus postavi (naredi) sto starešín.¹⁰³ 13. Štiri so strani svetá (néba): séver, jug, vzhod, zahod. 14. Smrt Leonide in (onih) tristo Sparčanov bila je slavná. 15. Hánibal je bil skozi⁵⁰ petnajst lét v Italiji. 16. Od mlaja do mlaja je kakih (blizo) 29 dní.¹⁰³

¹⁰² Da se naznani razprostiranje v prostoru in času, stojí akusativ brez predloga na vprašanja: kako visok? kako globok? kako širok? kako dolg? kako debel? kako daleč? kako dolgo? (koliko časa?) kako (koliko) star? (koliko lét imajoč, natus -a -um?)

¹⁰³ Latinski brojniki glavni in delivni (*numeralia, cardinalia et distributiva*) ne zahtevaju genitiva kakor slovenski (v nom. in akus.) od pet dalje, temuč beseda, ktera stoji v slov. v genitivu, mora se skladati z brojnikom v padežu, in ako stoji brojnik v nom., mora stati praédikat v plur. (ter se v spolu in osebi ravnat po tem subjektu). N. pr. sto nas je bilo, *centum (nos) fuimus*; deset vojakov je bilo ranjenih, *decem milites vulnerati sunt*. — To isto veljá tudi za *multus*, veliko, mnogo; *quot*, koliko (njih); *tot*, toliko (njih).

¹⁰⁴ Na vprašanje: za koliko časa? v kolikem času? kdaj? stojí v lat. a bl. brez predloga.

§. 59. Na dalje.

1. *Romulus decem et octo annos¹⁰² natus urbem exiguum in Palatino monte constituit.* 2. *Dionysius quinque et viginti annos natus dominatum occupat.* 3. *Persis ab altero latere montium³¹ jugis clauditur, quod in longitudinem mille et sexcenta stadia¹⁰³ in latitudinem¹⁶ centum et septuaginta procurrerit.* 4. *Stadium centum viginti quinque nostros efficit passus, hoc est, pedes¹⁰³ sexcentos viginti quinque.* 5. *Prima aetas populi Romani sub regibus fuit prope ducentos quinquaginta per⁵⁰ annos.* 6. *Caesar a lacu Lemanno ad montem Juram millia passuum¹⁰⁵ decem myrum fossaque perdūcit.* 7. *Quadringenti octoginta octo anni sunt a condita Urbe ad Appium Claudium consulem.* 8. *Fines Helvetiorum in longitudinem millia passuum ducenta et octoginta patent.* 9. *Unus Cato mihi est pro centum millibus hominum.* 10. *Aesculapii templum quinque millia passuum ab Epidauro distat.* 11. *Una et viginti litterae Latinae sunt.* 12. *Mille equites et viginti tria millia peditum in castris erant.*

1. Hamilkar, vodja Karthaginski,²⁸ premaga se¹³ na morji, ter izgubi štiri sto ladij,¹⁰³ Rimljani (jih) pa izgubé dvé in dvajset. 2. Zemlja svoj ték okoli solnce dokončá v¹⁰⁴ 365 dnéh in blizo 6 urah. 3. V jednem dnévu pobijejo Rimljani trideset tisóč¹⁰⁵ sovrážnikov. 4. Za (= pod) Servija Tullija bilo 83 tisóč meščanov Rimskih. 5. 73 ladij Karthaginskih vjame (*pass.*)³⁸ pod Lilybém konsul Kátul, 143 (jih pa) utopí (*pass.*). 6. Narod Rimski je bil pod kralji 243 lét.¹⁰² Kraljuje namreč Rómulus 37 lét, Numa Pompilius 43, Tullus Hostilius 32, Ankus Martius 24, Tarkvinius Priskus 38, Servius Tullius 45 in Tarkvinius Ošabni 25. 7. Léto ima 12 mesecev, 52 tédnov, 365 dní. 8. 9000 Athéncev¹⁰⁵ in 1000 Plathájanov premaga pri Márathonu 100.000 Persov. 9. Stari Rim ima sedemdesetera¹⁰⁶ vrata in 19 trgov.

§. 60. Ordinalia.

i. 1. *Diligére parentes prima natūrae lex est.* 2. *L. Quinctius Cincinnatus sexto decimo die⁴³ dictatūram depōnit.* 3. *Tricesimo die triginta talenta attica Pompejo solvuntur.* 4. *Secundum bellum punicum finitum est septimo decimo anno.*⁴³ 5. *Tarquinius Priscus trigesimo octavo imperii anno per³⁸ Anci filios occiditur.* 6. *Olympiade centesimā quartā decimā Sisippus fuit et cum eo Alexander Magnus.*

¹⁰⁵ *Mille* je nesklanjiv adjektiv, ter ne zahtéva gen.; ali v plur. je *millia, -ium* itd. substantiv, ter zahteva genitiv.

¹⁰⁶ Pri subst. samo v plur. navadnih stojijo v slov. brojnikи ločivni, a v lat. glavni (*cardinalia*). N. pr. *petera vrata, quinque portae,*

7. *Roma condita est Olympiadis³¹ sextae anno tertio; post Trojae excidium quadringentesimo tricesimo secundo.* 8. *Anno trecentesimo decimo quinto ab Urbe condita Fidenates contra Romanos rebellant.* 8. *Cicero natus est anno Urbis sexcentesimo quadragesimo septimo, die tertio mensis Januarii in oppido Arpino; imperfectus¹⁶ est jussu M. Antonii a Popilio anno Urbis septingentesimo quarto.* 9. *Clodius ex Sicilia septimo die Roman⁷⁵ venit.* 10. *Septem reges Romani fuerunt; primus fuit Romulus, secundus Numa Pompilius, tertius Tullus Hostilius, quartus Ancus Martius, quintus Tarquinius Priscus, sextus Servius Tullius, septimus¹⁶ et ultimus Tarquinius Superbus.* 11. *Romulus rex erat ab anno septingentesimo quinquagesimo quarto ante Christum natum usque ad annum septingentesimum decimum septimum.* 12. *Tertium bellum contra Carthaginem suscipitur sexcentesimo et altiero anno ab Urbe condita, anno¹⁶ qui quagesimo primo post secundum punicum peractum.*

1. Ninus je bil prvi kralj Assyrski.²⁸ 2. Prva konsula Rimska sta bila Junius Brutus in Tarkvinius Kollatínus. 3. Izvrstni so bili zákonji Nume Pompilija, drugega kralja Rimskega. 4. Grki osvojijo v desétem létu⁴³ Trojo s prévaro.³³ 5. Léta⁴³ 23. Puniske vojske (boja) izročí se Kátulu armada proti Afričanom. 6. Po (*post*) smrti Kodra, sedemnajstega kralja, odpravijo Athénci kraljevsko čast ter izberó archonte (vladárje) léta⁴³ 116. od prilike po (*post*) razdoru Troje (= po razdejáni Troji). 7. Drakon da Athéncem postave prvega léta⁴³ 39. olympiade, Solon pa¹⁶ trétgaja léta šest in štirdesete. 8. Bitka pri (*ad*) Chaeronéji, (v) kteri je (bila) Graecija premagana od Filippa, kralja Macedonskega, bila je v tretjem létu⁴³ sto in desete olympiade. 9. Léta⁴³ 540 po sezidanji Rima (= od sezidanja mesta) pošljeta se Lucius Aemilius Paulus in Publius Terentius Varro proti Hannibalu. 10. Tri so bile vojske (boji) punske, trétnja bila je naj krajša. 11. Léta⁴³ 538. od kar Rim stojí (= od sezidanega mesta) bil je Hannibal premagovavec Rimjanov pri (*ad*) Kannah. 12. Numa Pompilius bil je kralj Rimski od léta 717. pred rojstvom Kristovim (= pred Kristom rojenim) tje do léta 672., Tullus do 640., Ankus do 616., Priskus do 578., Servius do 534., Tarkvinius Ošabni pa do 510.

§. 60 b) *Distributiva.*

1. *Hominis dígití articúlos habent ternos, pollex binos.* 2. *Co-piae nostrae unis castris tenentur, hostiles vero binis.^{106b)}* 3. *Post*

^{106b)} Pri substantivih samo v plur. navadnih, in pri substantivih, ki imajo v plur. drugi pomèn, nego v singul., stoje v latinskom *distributiva* (delivni) namesti glavnih brojnikov; samo da se velí *uni -ae -a*, mesto *singuli -ae -a*, in *trini* namesti *terni*. N. pr. tri pisma, *trinæ litéræ*; jeden tabor, *una castra*. Gl. 106.

Romuli mortem Romae¹⁰⁷ per quinos dies senatores imp̄erant. 4. Agri vejentani septena jugera¹⁰³ plebi dividuntur. 5. Caesar et Arioistus praeter se denos ad colloquium adducunt. 6. Luna viēnis diebus septenisque et tertia diei parte perāgit spatia eādem, quae Saturni sidus altissimum triginta annis.¹⁰⁴ 7. Mausōli sepulcrum patet ab austro et septemtriōne sexagēnos ternos pedes. 8. Legat Augustus practorianis militibus singula millia nummorum, cohortib⁹ urbānis quingēnos, legionariis trecēnos nummos. 9. Dentes tricēni bini viris attribuuntur. 10. Multi camēli singūla, alii bina tubera in dorso habent. 11. Pater meus trinas^{106b)} literas a fratre suo habet. 12. Plurima insecta senos pedes habent, alia octonos, alia centēnos et plures.

1. Volkulja povrže po pet mladih. 2. Po pét ráli polja (= njive) razdelí se ljudstvu. 3. Vójvoda odpélje tri légiye v tri^{106b)} zimovnike. 4. V Rimu¹⁰⁷ sta bila po dva konsula na léto (= letna). 5. Zapovedník izpláče vojákom po 15 sestercijev.¹⁰³ 6. Stótník zapovedujejo (vsak) sto vojníkom. 7. Vojníkom se (vsakih) sedem dní po štiri vagáne žita in po 20 sestercijev¹⁰³ daje (= podeljuje). 8. Zidovi Babylonski bili so po 200 črévljev visoki,¹⁰² turni pa po 10 črévljev viši⁸² od ozidja. 9. Zemlja se zasuče okoli solncea (vsakih) 365 dní. 10. Apríl, junij, september in november imajo po 30 dní, ostáli meseci pa razun februarja po 31. 11. Mesto ima tri turne, kterih dva sta visoka po 268 črevljev. 12. V posameznih rimskih legijah bilo je po 5000 pešcev in po 300 konjnikov. 13. Moja mati ima jedno^{106b)} pismo od mojega brata, in tri od moje sestre. 14. Raki imajo po osem nóg,¹⁰³ ptiči pa po dve krili.

§. 60 c) Numeralia adverbia.

1. *Vix ter in anno nuncium audīmus.* 2. *Taedet me eādem audire millies.* 3. *Aestus bis affluunt bisque remeant vicēnis quater-nisque semper horis.¹⁰⁴* *Lunae currīcūlum conficitur int̄egris quater septēnis^{106c)} diebus.* 5. *Bis Jani templum post Numae regnum clau-sum erat: semel post Punicum primum perfectum bellum, iterum post bellum Adriatīcum.* 6. *Dacia decies centēna^{106c)} millia passuum in circuītu tenet.* 7. *Omnis insula Britannia est in circuītu vices centum millia passuum.* 8. *Omnis Gallia, quae saltu Pyrenaeo Alpibus pue et monte Gebenna fluminibusque Rheno et Rhodāno con-tinetur, patet circumitu ad bis et tricies centum millia passuum.* 9. *Terra lunam magnitudine quinquagies vincit.* 10. *Ter terna^{106c)} sunt novem; quater quaterna sunt sedēcim; quinques quina sunt viginti quinque. 11. *Aēr octingenties levior es quam aqua.**

^{106c)} Pri množitvi se rabi v latinskem navadno *distributīvum*. N. pr. 3 krat 4 je 12, ter quaterna sunt duodēcim.

1. Dvakrat dá, kdor hitro dá. 2. Njiva se vsako léto ne orje jedenkrat, ampak trikrat ali štirikrat. 3. Marius, dobitnik Jugurthe in Germanov, bil je sédemkrat kónsul. 4. Komaj petkrat v létu slišimo glás (sporočilo). 5. Komu (*acc.*) se ne gábi to isto réč šeststokrat slišati? 6. Aedíli podelé ljudstvu 20krat po 100.000 vagánov pšenice. 7. Od zemlje tje do méseca je 20krat 100.000^{106c}) stádijev, od méseca pa tje do solnca 8000krat 100.000. 8. Naša se zemlja razprostira naj dalje od vzhoda proti zahodu, t. j. od Indije do stolpov Hérkuljevih 85krat po 100.000 korákov. 9. Glás (= zvók) je 2000krat hitréjši, nego ték naj hitréjšíh kónj. 10. 8krat 8^{106c}) je 64; 9krat 9 je 81; 10krat 10 je 100; 20krat 200 je 4000.

II. Polje, 7/283 Šesti razdélek.

Verbum esse et composita.

[Slov. §. 98, 99.]

I. Indicativus.

§. 61. Praesens in perfectum.

1. *Proximus sum eḡomet mihi.⁸⁸* 2. *Pulvis et umbra sumus.*
 3. *Satis tuti estis, si Deus vobiscum⁹⁰ est.* 4. *Ego miserior sum quam tu, qui es miserrimus.* 5. *Equidem non fui secūrus.* 6. *Magnā fuit quondam capit̄is reverentia cāni.* 7. *Pompejo lit̄erae tuae perjurcundae fuērunt.* 8. *Ego atque tu omne illud tempus unā fuīmus.³⁴* 9. *Vos conjunctissimi fuistis mecum⁹⁰ et sententiā⁵⁴ et voluntāte.* 10. *Tam tibi sum supplex, quam tu mihi saepe fuisti.* 11. *Ibi fere est victoria, ubi concordia.* 12. *Tullus Hostilius non solum Numae dissimilis, sed ferocior etiam (še) Romulo⁸² fuit.* 13. *Talis Romae¹⁰⁷ Fabricius, qualis Aristides Athēnis fuit.* 14. *Multi nunc sunt pauperes, qui olim divites fuērunt.*

1. Dosti si varen (zaklonjen), ako je Bog s teboj.⁹⁰ 2. Tebi smo pó ljubezni naj bliži. 3. Jaz sem (od svoje strani) zadovoljen s svojo osodo. 4. Da si ravno nismo učeni, vendor nismo nevédni.

¹⁰⁷ Iména mést, trgov, vasí in manjih otokov zlasti grških, če se sklanjajo po I. ali II. deklinaciji v singularu, stoje na vprašanje kje? v genitivu (kar je prav za prav stari *casus loci*); ako se pa sklanjajo po III. deklinaciji, ali pa ako so navadna samo v pluralu, pa se stavljajo na vprašanje kje? v ablativu; v slovenskem nam rabi v ali na (z lok.). Gl. 75 in ¹⁷⁶. [II. §. 74.]

5. Mi smo nesréčniš od vas,⁸² ki ste vrlo nesréčni. 6. Jaz sem bil kriv (= vzrok) tvoje žalosti. 7. Niste óni, ki ste (ko) déčki in mladéniči bili. 8. Vedno sino bili zadovoljni s svojo⁴⁹ osódo. 9. Velikrat si z nami⁹⁰ skupej bil. 10. Čaplja, žerjav, štoklja so blatne (= prostonóge) ptice. 11. Hánibal je bil naj slavní vojvoda Karthaginski.²⁸ 12. Filippus in sin njegov Aleksander bila sta naj bolj sloveča kralja Macedónska.²⁸ 13. Kóraks in Lísiás sta³⁴ sta bila iznajdnika in prvaka govorništva.

§. 62. *Imperfectum et plus quam imperfectum.*

1. *Eram*¹⁰⁸ cum Stočo Diodočto. 2. *Tu dominus, tu mihi frater eras.* 3. *Servi iisdem moribus*⁷⁴ erant, quibus domini. 4. *Vos bene cauti eratis et memores mei.* 5. *Captivi militum praeda fuērant.* 6. *Cato major diutissime senex fuērat.* 7. *Heri ego cum patre meo in silva eram, ubi antea nunquam fuēram.* 8. *Romulus fortissimus rex erat, quamquam antea inter pastores semper fuērat.* 9. *Nos pueri erāmus, nunc adolescentes sumus.* 10. *Ingenium quondam fuērat pretiosius auro.* 11. *Brutus non acrior vindicta libertatis fuērat, quam deinde custos fuit.* 12. *P. Considius, qui in exercitu L. Sullae et M. Crassi fuērat, rei militaris (slov. v z v) erat peritissimus.* 13. *Nos omnes tristes erāmus, nam tu tristis eras.* 14. *Propter frigora frumenta in agris matūra non erant.*

1. Kedar sem bil¹⁰⁹ siromak, bil si ti sam siromaku (= siromaka) prijatelj. 2. Vi ste mi bili prijatelji, vi bratje. 3. Nekdaj bili so¹⁰⁸ venci čast bogov. 4. Vi ste bili déčki, zdaj ste pa¹⁶ mladéniči. 5. Lani (= v⁴³ prejšnjem letu) bil sem bolen; popred nikdar nisem bil bolen bil. 6. Vi ste bili vedno bili priporočniki mira. 7. Bili ste vnéti branive svobode bili. 8. Aeneas in Anténor bila sta védno bila svetovalca mirú. 9. Sparčani in Rimljani sta bila¹⁰⁸ pobojna naroda. 10. Bili smo léni bili; zato smo bili nevédni. 11. Za menój je bila Aegína, pred menoj pa Mégara.

¹⁰⁸ *Imperfectum* rabi v lat. v glavnih stavkih, tudi v oziravnih (relativnih), kedar se naznanja, da se je kako dejanje ali čin opetoval ali ponavljaj, torej zlasti, kedar se opisujejo nékdanje navade, šege, običaji, ustavove in podobne stvari celih narodov, ali pa navade in šege, z jedno besedo značaj posameznih ljudi.

¹⁰⁹ *Imperfectum* v lat. stoji v odvisnem stavku, ako je v glavnem stavku kak pretekli čas (*imperfectum, perfectum historicum, plus quam imperfectum*), ter je dejanje stavka odvisnega istočasno z dejanjem stavka glavnega. V slov. rabi *perfectum* imperfektivnih (nedovršnih) glagolov (durativnih, iterativnih in frekventativnih).

§. 63. *Futurum (I.) et exactum (II.).*

1. *Profecto tunc beāti erimus, quum cupiditatum¹¹⁰ erimus expertes.* 2. *Tua sum: conjux semper Ulixis ero.* 3. *Tu Menelāē, quam multis²⁷ flebilis ultor eris.* 4. *Donec felix eris, multi tibi erunt amici.* 5. *Si alīqua in re Verri similis fuero, quis mihi erit amicus?* 6. *Qualis in⁷¹ alias fuēris, tales hi in te erunt.* 7. *Si in hac vita semper virtutis studiosi fuerimus, etiam post mortem beati erimus.* 8. *Actio recta non erit, nisi recta fuērit voluntas.* 9. *Qui boni fuērint, ii aliquando felices erunt.* 10. *Si semel aegrōtus fuēris, valētūdo tibi carior erit, quam adhuc fuit.*

1. Resnično boš tedaj sréčen, kendar boš (*fut. ex.*) brez (= nedeléžen) poželenj. 2. S tebój⁹⁰ bom varen. 3. Pošteni ljudjé bodo védno sréčni. 4. Hudobnež ne bode nikoli sréčen. 5. Kakoršen bom (*fut. ex.*) do (= proti)⁷¹ drugih; taki bodo drugi do mene. 6. Namóč mi bo všeč, ako bote (*fut. ex.*) v tej réci tako natančeni, kakor ste v drugih. 7. Kakoršna bode (*fut. ex.*) vaša pridnost, mladeniči, taka bo tudi vaša plača. 8. Zdaj ste néžnim sadískam podobni, črez (*post*) nékaj (= mnogo) let¹⁰³ pa plodnemu dréju⁶¹ ne bodete nepodobni. 9. Izvrstna déla duhá bodo kakor duša, brezsmrtna.

II. *Conjunctivus, imperativus, infinitivus et participium.*

§. 64. *Praesens et perfectum.*

Si sis sis apud
 1. *Qualis sit¹¹¹ animus, animus ipse nescit.* 2. *Præ gaudio, ubi sim, nescio.* 3. *Te oro et obsēcro, ut¹¹² semper fragilitatis humanae sis memor.* 4. *Si non ipso honesto movēmur, ut boni viri simus, callidi sumus, non boni.* 5. *Tu quam gratus erga me fuēris,¹¹¹ ipse existīma.* 6. *Quam pauperes fuērint¹¹¹ Aristides et Epaminondas, omnes scitis.* 7. *O dū immortāles! non intelligunt homines, quam magnum vectigal sit¹¹¹ parsimonia.* 8. *Vita aliorum sit¹¹³ nobis*

¹¹⁰ Genitiv zahtévajo nekteri pridévniki, ki sicer nimajo popolnega smisla (*adjectiva relativa*); v slov. stoji časih tudi genitiv, veči del pa kak predlog, n. pr. v (v lok.), za (z instr.) idr.

¹¹¹ V odbisnih vprašanjih (*quaestio indirecta*) stoji v lat. vézni način (*conjunctivus*). Nam rabi tukaj znanihvi način (*indicativus*) bodi si s členkom da, bodi si brez njega; včasih tudi pogojni (*conditionalis*) način ali pa dopustni (*concessivus* = z da in brez da).

¹¹² Véznik (*conjunctio*) ut, da, da naj, sklada se v lat. z konj.; rav no tako tudi ne, da ne, da naj ne.

¹¹³ Konjunktiv *praesentis* stoji v lat. v glavnih stavkih velikrat tam, kjer Slovénem rabi imperativ — ali pa optativ ali želivni način, zlasti v I. osebi plur., velikrat tudi v III. osebi sing. in plur.

magistra. 9. Quum¹¹⁴ sis mortalis, quae sint mortalia, cura. 10. Malus homo nunquam tuus amīcus sit.¹¹³

1. Kdo ne vé, kolika da je¹¹¹ moč v čutih? 2. Od veselja ne vémo, kjé da smo.¹¹¹ 3. Bogovi vedó, ktere rečí da so največe. 4. Ako te dobro samo ne gane, da¹¹² si dober, (to) si zvit, ne pa dober. 5. Premislite sami, kako da ste bili hvaležni proti⁷¹ nam. 6. Ni mi neznano, kake misli⁷⁴ da si prej bil proti meni, in (kake) da si zdaj. 7. Neverjetno je, kolika da je moč vesti. 8. V šoli ste, ne da¹¹² ste leni, ampak da ste pazljivi in pridni. 9. Poslušni smo roditeljem in oblastim, da¹¹² bodemo (*praes.*) Bogu dopadljivi. 10. Kolika da¹¹² je bila armada Hannibalu, ni nikakor dognano med pisavci. 11. Prosim in rotim vas, da¹¹² se vedno spominjate človeške slabosti.

§. 65. Imperfectum et plusquamperfectum.

1. *Quis pauper esset, si¹¹⁵ omnes homines essent benefici?* 2. *Non erat dubium, qua essem erga Coelium voluntate.⁷⁴* 3. *Utinam¹¹⁶ minus vitae cupidi fuissetemus!* 4. *Senes si¹¹⁵ nulli fuissent, nullae omnino civitatis essent.* 5. *Si ejusdem rei essēmus³⁴ studiosi ego atque tu, omne tempus una fuissēmus.* 6. *Etsi mihi nunquam dubium fuit, quin¹¹⁷ tibi essem¹¹⁸ carissimus, tamen quotidie magis id perspicio.* 7. *Quum¹¹⁹ esset in Italia bellum, tam prope a Sicilia, tamen in Sicilia non fuit.* 8. *Utinam mitior esses.* 9. *Themistocles Seriphio cūdam in jurgio respondet: Ne hercule, inquit, si ego Seriphius essem, nobilis fuisset, nec tu, si Atheniensis esses, clarus unquam¹⁹² fuisses.* 10. *Homines miserrimi essent, si animi essent mortales.*

¹¹⁴ Cum (ali quum) *causale* (vzročni), ker, t. j. kedar poméni vzrok kakemu dejanju, zahtéva vselej konjunktiv; v slov. stoji indikativ.

¹¹⁵ Lat. *si* se slovéni z ako, ko, če in kondicionalom, ali z da in indikativom, ako stoji glagol pri *si* v konjunktivu *imperfecti* ali v konjunktivu *plusquamperfecti*. Ravn tako se slovéni tukaj tudi *nisi* ali zako ne, ko ne, če ne in kondicionalom, ali pa z da ne in indikativom; n. pr. *Si essem, ko bi bil, da sem.* Gl. 161.

¹¹⁶ V željnih (optativnih) stavkih stoji v latiaskem jeziku *conj.*, in to *conj. praes.* in *perfecti*, ako je izpolnitev želje mogočna, a *conj. imperf.* in *plusquamperf.*, ako se godi, ali pa se je užé zgodilo protivno temu, kar se želi. Pogosto se začenjajo taki stavki s členkom (*particula*) *ut in am* (o da, Bog daj da, o ko bi lé). V slov. rabimo tukaj kondicional, indikativ, ali pa concessiv (dopustni način).

¹¹⁷ Veznik *quin*, da ne, zahtéva konjunktiv, kakor *ut in ne*. Za izraz dvoljenja znači *quin da*.

¹¹⁸ Latinski konjunktiv *imperfecti* slovéni se včasih s indikativom *praes.*, včasih tudi s concessivom *praesentis*.

¹¹⁹ Cum ali quum dopustni (concessivum) če ravno, ako ravno, če tudi, dasiravno, zahtéva vselej konjunktiv.

1. Nikoli nam ní bilo dvombe (dvomno), da¹¹⁷ smo¹¹⁸ ti vrlo dragi. 2. Dobro si védel (nisi bil nevedoč), kolika da je¹¹¹ moja ljubezen (do) tebe. 3. Ko bi bili (vi) vendar manj častí željni bili.¹¹⁶ 4. Srčeniši bi (ti) bil, da¹¹⁵ si manj pohlepen na (*genit.*) denár. 5. Ni bilo dvomiti (dvomno), kake (ktere) da smo bili misli⁷⁴ proti tebi. 6. Ko bi bil¹¹⁶ (ti) le marljivši v svojih⁴⁹ delih (opravilih)! 7. Mnogi ljudé bili bi sréniši, da so (ko bi bili)¹¹⁵ zadovoljni s svojo osódo. 8. Naprédek mnogih učencev v védah bil bi bolji, da¹¹⁵ niso bili v družbi nemarnih. 9. O da je bil¹¹⁶ Alcibiades z vrlinami (krepostmi) duha domovini koristniši!

§. 66. *Imperativus, infinitivus et participium.*

loc. 1. *Si este, qui esse debetis.* 2. *Inter convivas esto sermōne (slov. z v) modestus.* 3. *Ventūrae memōres jam nunc estote senectae.* 4. *Amicitia regi Antiocho cum populo Romano esto.* 5. *Censōres bini sunt, magistratus quinquennium⁵⁰ iis esto: reliqui magistratus annui sunt.* 6. *Lycurgi temporibus Homērus fuisse tradītur.¹²⁰* 7. *Dii nunquam nati sunt, si quidem aeterni sunt futuri.¹²¹* 8. *Saepe ne utile quidem est scire, quid futurum sit.¹²²* 9. *Semper sorte tuā⁴⁹ contentus esse debes.* 10. *Pax esto inter nos, ut Deo atque hominibus grati simus.* 11. *Estote fidi usque ad mortem, et vestra erit corona vitae aeternae.* 12. *Este procul lites et amarae proelia linguae!*

1. Bódi pazljiv, učenec. 2. Spominjaj se užé sedaj prihodnje starosti. 3. Vedno bódite zadovoljni s svojo⁴⁹ osódo. 4. Blagor državljanov bódi kónsulom naj viši zakon. 5. Homér, se pripoveduje,¹²⁰ da je bil slep. 6. Nismo taki, kakoršni (oni, kteri) smo dolžni biti. 7. S pámetjo (duhom) vidimo tudi prihodnje reči. 8. Sprejetih dobrót se spominjajte vse žive dni (skozi célo življénje)! 9. Prij-

¹²⁰ Glagoli *dicere, tradere, narrare, perhibere, prodere* in podobni skladajo se v pass. z nominativom in infinitivom, ter se ujémijo v broju in osebi s tem nom.; slovénijo se pa tako le: *pravijo* da vele da, govorí se da, pripoveduje se da itd. z indik. N. pr. *Dicimini (vos) aegri fuisse, pravijo, da ste bili (vi) bolni. Credēris dives esse, misli se (mislijo) da si bogat.*

¹²¹ Deléžnik prihodnjega časa tvorni (*participium futuri activi*) s *sum* (*conjugatio periphrastica act.*) slovéni se z glagoli: *imam, kanim, naméjam, hočem, morem, nakanil* sem itd in infinitivom. N. pr. *futurus es, imas biti, kaniš biti, boš.* — Ravno tako brez *sum*.

¹²² *Part. futurus -a -um* v zvézi s *sim* in *essem* rabi Latinom mesti *conj. futur. act.* ki ga sicer manjka jeziku latinskemu. Mi rabimo *futurum* z da ali pa brez da. Gl. 155 in 159.

telstva naj bodo brezsmrtna, sovražtva pa smrtna. 10. Negotovo je, kaj da bode¹²² jutri. 11. Dobrih se naukov védno spominjajte, da¹¹² vam bodo (*praes.*) koristni. 12. Vsa naša dejanja naj bodo pravična, vse naše beséde resnične.

III. Composita glagola esse.

§. 67. *Absum, adsum, desum, insum, intersum.*

1. *In animo hominis inest moderātor cupiditatis, pudor.* 2. *Adērat mecum⁹⁰ cuncius equester ordo.* 3. *Quid interest inter perjurum et mendacem?* 4. *Campus Marāthon ab Athēnis circiter millia passum decem abērat.* 5. *Inter primum et sextum M. Valerii Corvi consulātum sex et quadraginta anni interfuerunt.* 6. *Inopiac pauca desunt, avaritiae omnia.* 7. *Si alīqua in re Verri similis fuero, non magis miliū deērit inimicus, quam Verri defuit.* 8. *Edictum erat, ut ab urbe abessem¹¹⁸ mille passus.* 9. *Utīnam in meo gravissimo casu affuisse!* 10. *Adestōte omnes animis, qui adestis corporibus.* 11. *Rationem rei familiāris (slov.) z n a ita habere debes, ut illiberalitatis avaritiaeque ob sit suspicio.* 12. *Honestum etiamsi in alio cernimus, tamen nos moveat, atque illi, in quo id inesse videtur,¹⁷¹ amicos facit.* 13. *Multi nunc absunt, qui olim adērant, et post nonnullos annos multi alii abērunt.* 14. *Judīca, quid intersit inter levem civem et inter constantem, severum et gravem.* 15. *Pecunia miliū saepe defuit; sed nunquam mihi deērit animus laetus.*

1. Pravi boli manjka besedî (= manjkajo besede).⁸¹ Athéne so bile od polja Marathóna blizo 10.000 korakov oddaljene. 3. Bili so z nami⁹⁰ vse starešine in vitezi navzočni. 4. Kamillus se nepričujoč za⁵¹ diktátorja postavi (*dico.*)⁸ 5. Bili smo zraven bili v vaši naj hujši (naj teži) nezgodi. 6. Ni dvombe,⁸¹ da¹¹⁷ smrt zbog kratkosti življenja nikdar ni zelo daleč (oddaljena). 7. Ukazano je bilo, da¹¹² naj bodo (*imprf.*) vsi meščani v mestu navzočni. 8. Dokler boš sréčen, ne bode ti manjkalo prijateljev (*nom.*)⁸¹. 9. Milujem (jih), kterim manjka kreposti (*nom.*).⁸¹ 10. Nič ne bodi¹¹³ dalje (oddaljeno) od tebe, kakor trdostrenost. 11. Kolikorkrat sem bil jaz poleg, tolikokrat je tebe (*nom.*)⁸¹ manjkalo. 12. Ako bote jedenkrat v (*dat.*) bitki (*intersum, fut. ex.*), ne bote nikoli željni vojske (boja). 13. Siromakom ne pomagati (manjkati), dasiravno si bogač, (to) je gréh. 14. Velikrat so telesa učencev pričujoča, duše (so jim) pa nepričujoče.

§. 68. *Absum, prosum, praesum, subsum, supersum.*

1. *Oratori multum prodest juris civilis scientia.* 2. *Id prodest, quod satis est; obest supervacaneum.* 3. *Ex proelio circiter millia*

hominum¹⁰⁵ centum et triginta superfuerunt.¹²³ 4. Numa Pompilius non minus civitati quam Romulus profuit. 5. Somnus moderatus fesso corpori prodierit. 6. Metuo,¹²⁴ ne artificium tuum tibi parum prosit. 7. Non temere fama existere solet. quin¹¹⁷ aliquid subsit. 8. Atheniensibus erant decem practores, qui¹²⁶ exercitui praeescent: in iis Miltiades. 9. Nescio, an ei profuturus sim,¹²² quem admoneo. 10. Septem fuisse dicuntur¹²⁰ uno tempore sapientes; hi omnes praeter Milesium Thalem civitatibus suis praefuerunt. 11. Pericles quadraginta annos praefuit civitati Atheniensium. 12. Sedare non valent praesentia mala praeteritae voluptates. 13. Nihil vobis⁸⁸ prodestis, si deestis patriae. 14. Interesse societatibus malorum bonae famae multum obest.

1. Preziraš se, ako ni sebi⁸⁸ ni drugim ne¹¹ koristiš. 2. Lenoba je duhom vslej škódovala, pridnost pa koristila. 3. Malo¹⁰³ jih je preostalo, ki so se bili boja (*dat.*) udeležili (*intersum*). 4. Kakor so zakoni nad (*dat.*) poglavarsvji (oblastmi), tako so poglavarsvja nad narodom. 5. S preveč spanjem ne boš hasnil ne telésu ne duhu. 6. Bojimo se, da¹²⁴ vam bo vaša zvijača kaj malo pomagala (*praes.*). 7. Strah me je (bojim se), da¹²⁴ jih je po (iz) bitki le malo¹⁰³ (živih) ostalo. 8. Ne vém, jeli sem ti (kaj) koristil¹¹¹ s svojim⁴⁰ naukom. 9. Koristiti imas¹⁰ kar¹²⁷ naj več (premnogim) ljudom. 10. Hannibal je bil v Hispaniji po očetovi smrti vsem konjikom na čelu. 11. Naj več ljudem ni nič drago, razun kar koristi. 12. Dobri bodo zmirom koristili drugim. 13. Neprijatelji nam dostikrat niso škódovali, ampak koristili. 14. Nesrečnim ljudem pomagati (koristiti) (*perf.*), velika je tolažba.

¹²³ V slov. stoji glagol v singul. Gl. 103 in 105.

¹²⁴ Za glagoli *metuo*, *timeo*, *vvereor* (bojím se), tudi za *periculum est* (bati se je), stoji *ne*, ako človek želi, da se kaj ne zgodí, a *ut*, kendar želi, da se kaj zgodí; v slov. je večidél narobe, t. j. *ne* = da, a *ut* = da ne. N. pr. *vvereor*, *ut mature venias*, bojim se, da ne prideš o pravem času. Namesti lat. *praesenta* in *imperfekta conjunctivi*, rabi tu Slovénem velikrat *futurum*.

¹²⁵ Konjunktiv *praesentis* se slovení včasih s konditionalom *praesentis*. N. pr. *audeam*, upal bi si.

¹²⁶ *Qui* = *ut* (*ii*).

¹²⁷ Kar pred superlativom se latini s *quam*. N. pr. kar naj veči, *quam maximus*.

Sedmi razdélék.

Conjugatio pravilnih glagolov.

[Sl. §. 101.]

I. Indicativus activi.

§. 69. Praesens.

1. Mortem ut finem miseriārum exspecto. 2. Excellentissimi fuērunt, ut nos judicāmus, Persārum reges Cyrus et Darius, Hyastaspis filius. 3. Quae nocent, docent. 4. Vivit post funēra virtus. 5. De malis nostris tu prius audis, quam nos. 6. Ne Jup̄ter quidem omnibus placet. 7. O di immortales! ubīnam gentium sumus? in qua urbe vivimus? quam rempublicam habemus? 8. Dicit Socrātes, vir sapientissimus: Ego nihil scio, praeter id, quod nihil scio; sed multi homines id quoque nesciunt. 9. Triumphi nomine tegis atque velas cupiditatem tuam.⁴⁹ 10. Meridie umbrae cadunt ad septemtriōnem, ortu vero ad occāsum. 11. Nunc volūcrem laqueo,³³ nunc pisces ducitis hamo. 12. Certant inter se lusciniae, victa saepe morte finit vitam. 13. Impūdens est, qui pro beneficio non gratiam, sed mercēdem postūlat. 14. Condiunt Aegyptii mortuos et (eos) domi servant. 15. Cedri excelsae non crescunt in patria nostra. 16. Oves nobis præbent lanam.

1. Kaj sódite o Cyru in Darſju, kraljih Perzovskih? 2. Država se dobro nahaja, ako so držljani oblastim, oblasti pa postavam pokorne. 3. Če sta tí in Tullia zdrava, dobro je; jaz in Cicero sva zdraya. 4. Sréčno živijo samo (edini) oni,¹⁰⁰ kteri dobro in pošteno živijo. 5. Za (= o) vaše nesréče slišimo pred nego vi sami. 6. S kačami štoklja hrani mlade. 7. Zakaj ne končate vojske (boja),²⁴ ki domovini prinaša ni slave ni haska? 8. Jako poštujem in cénim Pomponija Attika. 9. Jedi začinjamo s soljó, obed sam pa z osoljenimi pogóvori. 10. Pri Homérju mnogo beremo v posebni modrosti stareca Néstorja. 11. Tácitus in Sallustius se odlikujeta po kratkosti izraza. 12. Mésec dobiva svetlost od solnca. 13. Po letu⁴³ počivamo pod senčnatim hrastom. 14. Krepost ne rodí le prijatelstva, ampak ga tudi hrani.

§. 70. Perfectum (logicum, pravi).

1. Frequenter judicāvi,¹²⁸ frequenter in consilio fui. 2. Quam multos divīni supplicii¹²⁹ metus a scēlēre revocāvit.¹²⁸ Natūra očulos

¹²⁸ *Perfectum logicum* (pravi) znači, da je kaj zvršeno ali dokončano z ozirom na sedanjost, ali da še trpi v svojih poslēdicaх. N. pr. *Epistolam scripsi*, list sem spisal, t. j. list je gotov. *Roma condita est*, Rim je sezidan, t. j. še stojí. (Navadno se more pri takih stavkih v mislih dodati dosedaj. doslej, danes, letos, ta te den ali kaj takega).

¹²⁹ Slov. od z genit.

vestīvit¹²⁸ tenuībus membrānis. 4. *Mithridātes, qui uno dīc¹⁰⁴ totā
Asiā (slov. *s po*) tot cives Romānos trucidāvit, annum jam tertium
et vicesimum regnat.* 5. *Præbuisti¹²⁹ saepe nobis materiam jocōrum.*
6. *Magnos habuimus assiduosque imbres.* 7. *Librum tuum in manus
resumpsi.* 8. *Scripsi, ut debui, diligenter.* 9. *Reipublicae servīvi
semper, nunquam mihi.* 10. *Omne fere genus, bestiārum Aegyptii
consecravērunt.* 11. *Proba vita via est in coelum et in coctum eōrum,
qui jam vixerunt.* 12. *Multi nunquām tubārum sonum nisi in spec-
taculis audivērunt.* 14. *Si quando urbs nostra liberalibus studiis
floruit, nunc maxime floret.* 15. *Tu saepissime curam et angorem
anīmi mei sermōne³³ et consilio levasti tuo.* 16. *Sallustius scripsit
bellum Jugurthīnum, Caesar suas in Gallia res gestas.* 17. *Ea ju-
cundissima amicitia est, quam morum similitudo conjunxit.* 18. *Ma-
jores ex minima tenuissimaque republīca maximam et florentissimam
nobis reliquerunt.* 19. *Levis est fortūna, cito reposcit, quae dedit.*

1. Ljudjé s čim¹³⁰ so (si) več⁴⁵ pridobili, s tem več željjo. 2. Užé dolgo nismo nič od (o) vas slišali. 3. Mnogo (reči) si me dobro naučil. 4. Vsi stari narodi so bili kraljem pokorni. 5. Kdó je kdaj brez nevárnosti, brez boli, brez radosti živel? 6. Užé davno nam (k nam) niste nič pisali. 7. Vi glasa trobe nikdar niste slišali razun v gledišču. 8. Továrišev¹³¹ smo védno imeli. 9. Pogostoma smo sodili, pogostoma bili v séjah. 10. Natura je dála jelenom rogovile (razrášcene robove). 11. Titus Livius, Caesarja Augusta vrstník, spisal je zgodovino (déla) naroda Rimskega. 12. Ti si /Go- spod, céli ta svét ustvaril in z brezbrojnimi rečmí ukrasil. 13. Mnogi ljudjé so z ošabnostjo svojo slavo ogrdili. 14. Vi predragi roditelji, ste me redili in oblačili.

§. 71. *Perfectum (historicum, pripovedni).*

1. *Tullus Hostilius bellum Albānis indixit¹³² quod trigemino-
rum, Horatiorum et Curiatiorum, certamine finivit. Idem Vejentes et
Fidenātes bello superavit; urbem ampliavit adjecto Coelio monte.*

¹³⁰ *Quo — eo (hoc), quanto — tanto pri komparativu se slovění s čim — tém, s čim — s tém, kar — to, kolikor — toliko, tudi s: ko ali če. N. pr. Vinum quo vetustius, eo melius est, bolj ko je vino staro, bolje je.*

¹³¹ Akusativ stojí v latinskom, kendar je v slovenskem genit. oddéle (*genit. partitivus*) pri glagolih transitivnih, ter ni naravnost izrečena beséda, ki bi genit. zahtévala (n. pr. ne kaj, ne koliko, mnogo itd.). N. pr. imamo prijateljev (*amicos*).

¹³² V pripovedovanju tega, kar se je zgodilo, rabi v latinskom pretekli čas (*perfectum historicum, pripovědní*), zlasti z pripovedovanju važniših dogodkov; v slov. pa *perfectum* glagolov dovršnih in vršivnih (*verba perfectiva et durativa*). N. pr. kralj je 30 let kraljeval, *rex triginta annos regnavit.*

2. Tarquinius Priscus numērum senatorum duplicavit, Circum Romae¹⁰⁷ aedificavit et Capitolium inchoavit. Superavit idem etiam Sabinos et agros corum⁹³ urbis Romae territorio adjunxit. 3. Tarquinius Collatīnus et Tricipitīnus in exitium regum conjurārunt eorumque exsilio necem Lucretiae, conjūgis et filiae, vindicavērunt. 4. Lycurgus, qui Lacedaemoniorum rempublicam temperavit, leges suas auctoritatē Apollinis Delphīci confirmavit. 5. Tyriorum gens literas prima aut docuit aut didicit. 6. Romulus trecentos armatos ad custodiam corporis habuit. 7. Matrōnae annum,⁵⁰ ut parentem, Brutum luxerunt. 8. Ante Deucaliōnis tempora Athēnae regem habuere Cecropem. Oppidum Cecrops a se appellavit Cecropiam, quae nunc est arx Athēnis.¹⁰⁷ Huic successit Cranaus, cuius¹⁰¹ filia Atthis regioni nomen dedit. Post hunc Amphictyon regnavit, qui primus Minervae urbem sacravit et nomen civitati Athēnas dedit.

1. Ankus Marcius se je sréčno boril z⁷³ Latíni. 2. Numa Pompilius razdelil je leto na dyanajst mesecev. 3. Rimljani so imeli prvega leta⁴³ pet kónsulov: Junija Bruta in Tarkvinia Kollatína, Valerija Publicolo, Spurija Lukretija in Horatija Pulvilla. 4. Prva kónsula bila sta Junius Brutus in Tarkvinius Kollatinus. Ali Tarkvinius ni bil po volji (ni se dopadel) narodu zbog svojega imena, ter sé je izselil iz mesta. Na njegovo mesto so izbrali Valerija Publikolo za⁵¹ kónsula. Potlej sta se jeden drugega ubila v vojski, ki jo⁹⁹ je kralj Tarkvinius mestu napravil (vzbulil), konsul Brutus in Aruns, sin Tarkvinijev. Zdaj si je vzel Valerij Spurija Lucretija, in po¹³³ njegovi smrti Horatija Pulvilla za⁵¹ továriša. 5. Athenei so Cimóna ne lé v boju, ampak tudi v miru dolgo pogrešali. 6. Demósthenes je z védno vajo zadržke nature premagal, ter naj veči govornik postál. 7. Dátis in Artaféernes sta svoja krdela na poljano Marathonško odpeljala. 8. Karthaginci so Hánibala nazaj domú poklicali. (consiste obli. statu)

§. 72. Imperfectum.

1. Pythagoras omnibus temperantiam commendabat,¹³⁴ quae est mater virtutum omnium. 2. Amābam Appulejum Saturnīnum laudabamque ejus ingenium. 3. Nimiam habēbas tui¹³⁵ fiduciam. 4. Romanis cuncta maria terraeque patēbant. 5. Socrates non tum hoc,

¹³³ Po (z lok.) — post (z akus.).

¹³⁴ Lat. *imperfectum* se sloveni s perfektom glagolov imperfektivnih, zlasti iterativnih in frekventativnih. Gl. 108.

¹³⁵ V slov. v ali na (z akus.).

¹³⁶ Cum ali quum, kedar, ko (t. j. kedar znači vzrok in čas ob jednem), zahtéva v imperfectu in pluskvamperfektu veči dél konjunktiv. V slov. rabi indikativ.

tum illud, sed idem dicebat semper. 6. Vobis fidem habēmus, prop-
terea quod numquam vestram tegebatis sententiam. 7. Es libertus
mihi, propterea quod serviēbas liberaliter. 8. Haec ego scribēbam
horā⁴³ noctis nonā. 9. Zenōnem, cum¹³⁶ Athēnis¹⁰⁷ essem, audiēbam
frequenter. 10. Aegyptii corpora mortuorum condiebant et domi ser-
vabant. 11. Ex Nestōris lingua melle⁸² dulcior fluebat oratio. 12.
Attīcus non fortunae, sed hominibus solēbat esse amīcus. 13. Vale-
rius quotidie cantabat, erat enim scenīcus. 14. Ad Caesārem eōdem
tempore⁴³ legati ab Aeduis et Trevīris veniebant.

1. Rimljani so izbirali¹⁰⁸ vsako léto po dva izmed⁷⁰ žláht-
nikov za⁵¹ konsula,³⁴ ki sta bila pri njih naj viša oblastnika.
2. Védno sem ti zaupaval, zato ker nisi nikdar svoje misli skri-
val¹⁰⁹ in zatajevál. 3. Zakáj si govoril¹⁰⁸ sedaj to, sedaj óno.
24. Nikdar nismo mnénja svojega skrivali. 5. Lácedaemonci bili
so mogočni, dokler so zakoni Lykurgovi veljáli. 6. Pomponija
Attika cénil sem in ljubil neizrečeno. 7. Ob času⁴³ vojske (boja)
je bil¹⁰⁸ tempel Janov odprt. 8. Dionysius, tirán Syrakuski, naučil
je svoje hčere briti; in tako so podbrivale devíce brado in (strigle)
lasé očetu (genit). 9. Prevelika srepóst Dionysijeva ní se dopa-
dala Diónu. 10. Nekdanji Rimljani in Grki mazali so (si) lasé.
11. Júpiter je potresal z migom obrvi céli Olymp. 12. Persje so
kažnjevali nehvaléžnost s smrtjo. 13. Ob času Cicerónovem so
déčke imenitnih Rimljanov grški sožnji podučavali in izurjevali.

§. 73. Plusquamperfectum.

1. Longius, quam destinavérāram,¹³⁷ tempus in urbe consumpsi.
2. Caius Junius aedem Salūtis, quam censō¹³⁸ locavérat, dictātor
dedicavit. 3. Loca amoena Asiae ferōces militum Romanorum ani-
mos mollivérant. 4. Caesar munīribus et epūlis multitudinem imperi-
tam lenivérat. 5. De rebus nostris diu tacuerāmus. 6. Socii specta-
tōres še otīosos praebuērant¹³⁹ Leuctriæ calamitātis. 7. Caesar in
summo jugo collis duas legiones, quas in Gallia citriōre conscripse-

¹³⁷ Plusquamperfectum v lat. rabi v odvisnih stavkih, kedar se naznanja
dejanje, ki je pred preteklo ali končano bilo, nego je dejanje glav-
nega stavka nastopilo, ako je v glavnem stavku kak pretekli čas
(imperfectum, perfectum historicum, plusquamperfectum). V slov. rabi
tukaj perfectum ali plusquamperfectum glagola perfektivnega, včasih
tudi durativnega (n. pr. kraljevati). [II. §. 149, 2.]

¹³⁸ V slov. ko, kot.

¹³⁹ Glagoli, ki pomenjajo pokažem se, n. pr. praebeo (mē), praesto (me)
etc., zahtévajo v lat. dva akus. (objecti in praedicati); v slov. stojí prae-
dikat v nom. ali pa v akus. s členkom ko ali kot, velikrat tudi brez
njega. N. pr. pokažem se milostljiv, praebeo me clementem,

rat, in aciem instruxit. 8. Mettius Fuffetius, dux Albanorum, invidiōsus erat apud cives, quod bellum solo trigeminorum certamine finiv̄erat.¹³⁷ 9. Erat Tarquinio cognōmen Superbi, quod moribus merūerat. 10. Helvetii, qū per angustias in fines Sequanorum copias suas transduxerant, Aeduōrum agros devastabant. 11. Non est sapientis¹⁶⁷ dicere: non putāram. 12. Phormio Peripatēticus, qui nunquam castra, nunquam hostem vidērat,¹³⁷ praecepta de re mili-tāri dabat.

1. Zakáj nisi hrama posvetil, ki si ga bil (kot) censor sezidal? 2. Caesarjevi darovi in gostbe bile so potolažile neskusoeno množco. 3. Dolgo nisem bil nič zašišal o rimskeih zadévah. 4. Kon-sul Marko Nobilior bil je odpeljal Ennija v Aetólijo. 5. O svojih rečeh bili ste dolgo molčali. 6. Rimljani so Furija Kamilla, ki je bil domovino od Gallov osvobodil, imenovali drugega Rómula. 7. Marius se ni pobil z Germani, dokler ni (pred kakor je) bil dobro izuril svojih vojnikov. 8. Menénius Agrippa je z básnijo, ki jo je bil o želodeu in drugih délih človeškega telesa povedal, spuntano ljudstvo umíril. 9. Persje so bili oborožili veliko floto. 10. Bili smo zasluzili kazen; ali oče nam je odpustil (dál odpuščenje). 11. Filippus je bil sovražnike z nepričakovanim napadom poplašil. 12. Kájus Dušlius bil je prvi na morju (= s floto) premagal Poene. 13. Rómulus je brata ubil (zato), ker je bil nasip preskočil.

§. 74. *Futurum (I.), I. et II. conjugatio.*

1. *Cantabit vacuus coram latrone viator.* 2. *Tuorum meritorum* (slov. z na) *erga me memoriam conservabo.* 3. *Memoriam nostri* (slov. z na) *pie inviolatèque servabitis.* 4. *Multi homines domus aedificant, quas nunquam habitabunt.* 5. *Erunt omnia familia, si valēbis.* 6. *Si in omnibus innōcens fuero, quid mihi inimicitiae nocēbunt?* 7. *Non modo patienti, sed etiam lubenti animo⁴⁷ religōni parēbo.* 8. *Plus apud nos recta ratio valēbit, quam vulgi opinio.* 9. *Legi diuinæ et humānæ omnes parēbunt.* 10. *Persa quidam in colloquio dixit ad Spartanos.¹⁴⁰ Solem prae jaculōrum multitudine et sagittarum non videbitis.* Cui¹⁴¹ e Spartānis unus: *In umbra igitur, inquit, pugnabimus.* 11. *Fata servis regna dabunt, captīvis triumphos.* 12. *Saguntum Carthaginenses circumsēdēbunt; mox Carthaginem circumsedēbunt Romanae legiones.* 13. *Donec eris felix, multos numerābis amīcos;* Tempora si ſuērint nubila, solus eris.

¹⁴⁰ V slov. dativ brez predloga.

¹⁴¹ V slov.: a njemu.

1. Pošteni ne bodo nikdar skrivali resnice. 2. S pohlénostjo boš laglje doségel, kar želiš, nego z upornostjo. 3. Izgledi bodo pri mnogih več zmogli, kakor nauki. 4. Prave prijatelje bóte imeli za⁸³ tovariše v (*genit.*) vseh rečéh. 5. Ne lé s potrežljivim, ampak tudi z dragovoljnim srćem bomo poslušni zakonom božjim. 6. Spomén na (*genit.*) te bomo ohranili pobožno in neoskrunjeno. 7. Sovrážniki bodo njive pridnih poljedélcev pustošili. 8. Ako bote Boga ljubili in zapóvedi njegove držali, bote védno sréčni in zadovoljni. 9. Slavei bodo kmalu v senčnatih gajih prepévali. 10. Lažnivemu človeku ne boš nikoli verjél (véro imel). 11. Z lénostjo boš sam sebi⁹⁵ škodoval. 12. Dobremu človéku bodo vsi naklonjeni. 13. Kdor⁹⁸ je dolgo služil, bode lehko slušal in pametno zapovedoval.

§. 75. Na dalje. III. et IV. conjugatio.

1. *Certa dicent ii, qui sapientes sunt.* 2. *Contumeliam si dices, audies.* 3. *A quo plurimum sperant homines, ei potissimum inseruent.* 4. *Num libertinis atque etiam servis serviēmus?* 5. *Vobis⁸⁸ viam in coelum muniētis, si semper cum virtute vivētis.* 6. *Ego non parēbo dolōri meo, nec iracundiae serviam.* 7. *Veniet tempus mortis, et quidem celeriter, sive retractabis, sive properabis.* 8. *Quum haec leges, consūles habebimus.* 9. *His de rebus plura ad te in ea epistola scribam, quam ipsi Quinto dabo.* 10. *Is demum vir erit, cuius¹⁰¹ anīmum nec prospéra, nec adversa infringent.* 11. *Quem aliēnum fidēlem inveniētis, si vestris hostes fueritis?* 12. *Vir bonus non faciet, quod turpe est.* 13. *Anni maxīmos dolōres lenient.*

1. Zaničeval vas bom, ako bote znanosti zaničevali. 2. Kdo bo zmirom brez nevarnosti, brez boli, brez veselja živel? 3. Sprevideli boste, kaj da¹¹¹ nepremagljivi Germani premorejo s hrbrostjo. 3. Psovke ako bote govorili, bodete (jih) slišali. 4. Hudobneži si bodo kazen navlékli s svojo krivico. 5. Zmirom bom govoril resnico, todá nebom vsega vsem povédal. 6. Mnogih oči in ušesa bodo (na) te pazile (čuvale.) 7. Od kogar naj več (*acc.*) upamo, temu bomo najpred (sosebno) služili. 8. Célo boš stvar od začetka slišal. 9. Ako boš poželénja telesna⁷⁹ premagal, boš naj hujše svoje⁴⁹ sovrážnike premagal. 10. Boga ne boš nikdar goljufál. 11. Ljudjé bodo vselej bolj vérovali očém, nego ušesom. 12. V knjigah Grkov in Rimljánov bomo našli mnoge spodbade na (*genit.*) krepost. 13. S trudom bódemo vse zadržke nadvládali.

§. 76. Futurum exactum (II.).

1. *Si te rogavéro¹⁴² aliquid, nonne respondēbis?* 2. *Parva ni servavérис,¹⁴² amittes majōra.* 3. *Quum omnes audivéro, tibi scribam*

¹⁴² *Futurum exactum* (ali II.) se sloveni v odvisnih stavkih veči dél s praes. glagola perfektivnega, včasih tudi z fut. glagola durativnega, n. pr. *si habuero*, ako bom imel ali ako do bim. Gl. 149.

meam sententiam. 4. Plura scribam, si plus otii habuero. 5. In postierum nisi adhibueris modum, ego adhibeo. 5. Mortem⁴⁰ non extimescent, qui bene vixerint.¹⁴² 7. Responde ad ea, quae de te ipso rogaro. 8. Si quis semel falsa dixerit, postea fidem nullam inveniet. 9. Tu, si tibi placuerit liber, curabis, ut et Athenis¹⁰⁷ sit et in ceteris oppidis Graeciae. 10. Nisi nives iter nostrum impediverint, propediem ad vos veniemus. 11. Nemo laudabit hominem, qui misericordia auxilium negavit. 12. Amicum, quem probaris, summopere honora. 13. Ut sementem feceris, ita metes. 14. Ego si bonam famam mihi⁸⁸ servavero, sat ero dives.

1. Ako vas kaj vprášamo,¹⁴³ kaj (jeli) ne bote odgovorili ? 2. Vojníki se bodo borili, ko tabor utrdijo.¹⁴³ 3. Več bomo pisali, ako bomo imeli (*fut. ex.*) več časa. 4. Vedno bomo zdravi, ako bomo v vséh rečeh mero imeli.¹⁴² 5. Ne boš manj nedolžen, ako vse izrečem. 6. Vi, ako se vam bodo naše knjige dopadle, bote poskrbeli, da¹¹² jih bode (= bodo — *praes.*) i v Rimu i v ostalih mestih Italijskih. 7. Ako kónsula ugledam¹⁴³ ali praetorja, bom vse storil, s čimer se navadno (*soleo* z infin.) čast daje (ima): skočil bom s konja, glavo odkril, s pota se ognil. 8. Prijatelji, ki (si) jih pridobimo¹⁴³ z bogastvom, ne pa s krepostjo, ne bodo cenili nas, ampak naše bogastvo. 9. Nevéjni bodo ostáli, ki se v mladosti nič ne nauče. 10. Silno (težko) se boš pregrésil, mladnič, ako (v) nemarnosti in lénosti naj lépsi čas mladosti potratíš. 11. Ako se bote koristnih reči naučili, bodete lahko našli kruha (živež).

II. Indicativus passivi. [Sl. §. 102.]

§. 77. Praesens.

1. Dei providentiā mundus administratur. 2. Nulla spe, nullo timore sollicitor, nullis rumoribus inquietor. 3. Ex omnibus sacculis vix tria aut quatuor nominantur paria amicorum. 4. Vir bonus es, si natura, non poena arcēris ab injuria. 5. Lepores etiam parvo strepitu terrentur. 6. Dentibus manditur, extenuatur et mollitur cibus. 7. Vos a delectatione omni negotiis impedimini. 8. Abducuntur homines nonnunquam magnitudine pecuniae ab institutiis suis. 9. Injuriae speciosius beneficiis vincuntur, quam mutui odii pertinaciā

¹⁴³ *Futurum exactum* (ali II.) rabi v lat. jeziku v odvisnih stavkih namesti slov. *praes.* redko kedaj futura glagolov perfektivnih, to je, kadar je dejanje odvisnega stavka dovršeno pred dejanjem glavnega stavka, ter stoji v glavnem stavku *futurum* ali *imperat.* To biva zlasti v stavkih pogojnih, časovnih in oziravnih (kondicionalnih, temporalnih in relativnih).

pensantur. 10. Noscitur ex socio, qui non cognoscitur ex se. 11. Quae de Hercule vel Saturno traduntur, fabulosa sunt. 12. Exercemini in multis artibus. 13. Aliorum damno docemur.

1. Dober človek se odvrača po³³ naravi, ne pa po kazni od krivice. 2. Po izgledih se naj bolje podučujemo. 3. Jedí se začinjajo s soljo, oběd sam pa z osoljenimi pogovori. 4. Časih nas zabava od opravil odvrača (zadržuje — *pass.*) 5. S pogostno vajo se obladajo pravila vséh učiteljev. 6. Težko se izkoreníijo napáke, ki so z nami⁹⁰ vzrasle. 7. Ptice várue (*pass.*) perje⁶¹ od mraza in dežja. 8. Mésec se suče (giblje) okoli zemlje. 9. Srca mladéničev so mehka in slaba, ter se lahko v (*abl.*) zanjke ujamejo. 10. Dobri nas ne prezirajo (*pass.*). 11. Mnogi vas (v) učenosti prekosijo (*pass.*). 12. Z zobmi se jedí žvécijo, drobijo in mečijo. 13. Spomladis⁴³ se polja s cvetlicami obláčijo.

§. 78. Imperfectum.

1. In communibus miseriis hac tamen specula oblectabar. 2. Comitium apud Romanos locus in foro erat, (in) quo comitia celebrabantur. 3. Viris bene meritis apud Athenienses victus in Prytanéo praebebatur.¹⁰⁸ 4. Antiquissimis temporibus gentes sub regum imperio vivébant; horum arbitrio, non certis legibus tenebantur. 5. Ad tuam utilitatem a nobis coércebāris. 6. Ego et Pompejus quasi pignora reipublicae retinebāmur in urbe. 7. Labore in venātu, sudore, cursu, fame coena Lacōnum condiebātur. 8. Quoties felicitatis causa et initium fuit, quod⁹⁸ calamitas vocabātur! 9. A Diodōto cum in aliis rebus, tum studiosissime in dialectica exercebār. 10. In urbe Persepoli sepeliebantur reges Persarum. 11. Pericles vectigal publicum, quo antea milites et remiges alebantur, cum urbano populo divīsit.

1. Pri starih Rimljanih so se gosi o trošku državnem na Kapitoliju redile.¹⁰⁸ 2. Š ktero ste se nádico v občih nadlógha tolažili (razveseljevali). 3. Od Lucija Krassa si bil ti neizrečeno čisan. 4. Pri nekdajih Aegypčanih so se trupla mrtvih balsamovavala in domá hranjevala. 5. Vedno boš tiste spoštoval, ki so te odhranjevali in podučevali (*pass.*). 6. Dalje sem bil zadržavan v mestu, nego sem bil sklenil ostati. 7. Pri Lacedaemoncih bila je néka vrsta ljudi, ki se se Helótje imenovali.¹⁰⁸ 8. Pri starih Grkih in Rimljanih bili so nékdaj mrliči sežigavani. 9. Pésniki so se nékdaj z bršljanom, potlej z lovorko ovenčávali. 10. Ob času Cicerónovem bili so dečki imenitnih Rimjanov od grških sožnjev podučavani in urjeni.¹⁰⁸ 11. Eféšani so posebno častili¹⁰⁸ (*pass.*) Diáno, ktere hram je Heróstratus zažgál. 12. Po zvestobi prijateljev bili smo dolgo podpirani.

§. 79. *Futurum (I.)*.

1. Numerabuntur sententiae, non ponderabuntur. 2. Ut salūtas, ita resalutabere.⁹ 3. Nullā re ab officio deterrebimur.¹⁴⁴ 4. Qui precib⁹ non movebuntur,¹⁴⁴ mīnis non movebūtur. 5. Naturā,³³ non poenā arcebuntur boni viri ab injuria. 6. Virtutis honos nullā obliuione delebūtur. 7. Moerore prorsus consumēris, amīce! 8. Pecunia consumētur in¹⁴⁵ agrorum emptionibus. 9. Libri tui et legentur a me diligenter et custodientur diligentissime. 10. Nihil est virtute⁸² amabilius,⁸¹ nam homo ēā ornatus, ubicunque erit, a nobis diligētur. 11. Omnes aliquando sopiēmur morte, ejus autem vincula non in aeternum nos vincent. 12. Res familiāris diligentia et parsimoniā conservabitur et augebitur. 13. Nunquam periculum sine periculo vincētur. 14. Vir bonus ab honesto nullā re deterrebūtur,¹⁴⁴ ad turpia nullā re invitabūtur.

1. Dokler boš živel, ne bodeš se osvobodil od³⁷ straha. 2. V občih nesréčah bomo védno s kakim upom tolaženi (razveseljevaní). 3. Ako si dober človek, bodeš po³³ naravi, ne pa po kazni odvračevan od krvice. 4. Ne bote se z zakládi osvobódili od skrbí. 5. Poštene ljudí, kjer koli bodo, bomo mi spoštovali (*pass.*). 6. Prošnje in solzé bodo vas lehko oméčile in pomírile (*pass.*). 7. Naj hrábriši vojáki bodo (v) védnom miru onemogli in omehkúžili se. 8. Reči dobrega človeka ne bodo brezsmrtníci nikoli v némar pustili (*pass.*). 9. Junaštvo Sparčanov bode se zmirom veličilo (slavilo). 10. Hudobne ljudí bo do zadnjega zdihljeva vést pekla (grizla — *pass.*). 11. Spomin slovečih in dobro zasluznih móž ne bo v pozabo prišel (z nobeno pozabo ne bo obsút). 12. Starost nas ne bode zadrževala (*pass.*) krepost izvrševati.

§. 80. *Perfectum.*

1. Patria et parentes sunt, quorum beneficiis maximis obligati sumus. 2. Caudino proelio Spurius Postumus et Titus Veturius consules superati sunt. 3. A Servio Tullio rege census Romanorum habitus est. 4. Multa et jucunda consuetudine conjuncti sumus inter nos.⁸⁸ 5. Prima solis defectio a Thale praedicta est. 6. Veneno assumpti sunt Hannibal et Philopoemen. 7. Postea custoditus sum a te, tu a me observatus. 8. Mardonius, satrapes Xerxis, cum ducentis millibus¹⁰⁵ peditum et viginti millibus equitum a Pausania fugatus est. 9. Duae urbes potentissimae, Carthago atque Numantia, ab eodem Scipione sunt deletae. 10. Bellum Peloponesiacum anno⁴³

¹⁴⁴ Slov. dám se (z inf.). Gl. 9,

¹⁴⁵ Slov. na (z akus.).

*quadringentesimo quarto ante Christum natum finitum est. 11. Datum
est Neptuno mariatum omne regnum. 12. Cicero pater patriae ap-
pellatus est, quod urbem ab incendio et interitu eloquentiam suam libe-
ravérat.*

1. Furius Kamillus, ki je bil domovino od Gallov osvobódil, bil je drugi Rómulus imenovan. 2. Konjeniki Rimski bili so dva dni⁵⁰ udržani od jedi in strehe. 3. Antónius je bil za⁸³ sovražnika domovine držan in razglašen. 4. Sicilija se je nekdaj morda Italije držala (bila zvénana z Italijo). 5. Borba je trpela (se vlékla) tje do večera. 6. Očí so od nature s tankimi kožami preprézene (= obléčene).¹²⁸ 7. Zemlja je odéta s cvetjem, rastlinami, drévjem, žiti. 8. Boj, ki ga⁹⁹ je bil Tullus Hostilius napovédal Albljanom, končál se je z borbo Horátijev in Kuriátijev. 9. Themístokles je bil od očeta izdedínjen. 10. Filippa, kralja Macedonskega, prekosil je (*pass.*) sin (njegov) Aleksander (v) bojni slavi. 11. Athene je Perikles z naj lépsimi umétnimi déli ukrasil (*pass.*). 12. Solon je (*pass.*) dál državi Athénski postáve.

§. 81. *Plus quam perfectum.*

1. *Nunquam animus Pelopidae placatus est in⁷¹ Alexandrum Pheracum, a quo erat violatus.* 2. *Romulus et Remus in iis locis, ubi educati erant, urbem condiderunt.* 3. *A consulibus L. Genucio et Q. Servilio census iterum habitus est. Primus a Servio Tullio rege habitus erat.* 4. *Multifariis aliquando augebimini bonis vos, qui in hac terra omni misericarum genere exerciti eratis.* 5. *Ego a patre deductus eram ad Scaevolam et a senis latere nunquam discedebam.* 6. *Urbs Lacedaemoniorum non erat munita muris, sed praesidium quaerebatur in fortissimis civibus.* 7. *Pater Castici Sequani, qui regnum in sua civitate habuerat, a senatu populoque Romano amicus appellatus erat.* 8. *Orbem jam totum vicit Romanus habebat nec satiatus erat.* 9. *Romani saepe victi erant ab Hannibale; sed tandem Hannibal a Romanis vicitus est.* 10. *Romani a Graecis cruditi erant artibus¹⁴⁶ et literis.*

1. Palatín, na kterem je bil odgojen¹³⁷ sam, naj préj je utrdil Romulus. 2. Nikoli niso se vaša srca potolažila proti⁷¹ ónim, kteri so vas bili razžalili (*pass.*). 3. Nikoli se nismo oddaljevali (odstopali)¹⁰⁸ od straní Seaveole, h kteremu nas je bil oče odpejhal (*pass.*). 4. Brata³⁴ Rómula in Rema bila je naj préj volkúľja hranila (redila — *pass.*). 5. Po Caesarjevih gostbah (pojédinah) in darovih bila se je neskušena množca pomirila. 6. Caesar je na

¹⁴⁶ Slov. v (z lok.).

prosim
naj višem vrhu hriba dvé legiji, ki sta se bili v tostranski Galliji
naj zadnje nabrali, v bojni red postavil. 7. Grki so bili Rimljani
nom, kteri so jih bili preobladali (*pass.*), učitelji uměnosti in
znanstev. 8. Velik je děl mésta Korintha, ki so ga⁹⁹ Rimljani
razdejáli *pass.*, potlej spet sezidan. 9. Mnoge narode bili so Perzje
premagali (*pass.*), ali Perzje sami bili so premagani od Grkov.

§. 82. *Futurum exactum (II.)*

1. *Hoc vobis dictum erit.* 2. *Flos nisi carptus erit,¹⁴³ mox
cadet ipse.* 3. *Si condemnatus eris, non istam pecuniam quinquennio¹⁰⁴
consūmes in¹⁴⁵ statu.* 4. *Hic liber, honori Agricolae, socéri mei,
destinatus, professione³⁰ pietatis aut laudatus erit aut excusatus.* 5.
Res, cum¹⁴⁷ haec scribēbam, erat in extrēmum deducta discriminē.
*Brutus enim Mutīnae¹⁰⁷ vix jam sustinēbat; qui si conservātus erit,
viciūmus.* 6. *A bonis omnibus defendar, etiam si a malis neglectus
ero.* 7. *Nemo judicabitur, antēquam accusatus erit.* 8. *Si hostes pa-
triae fugāti erunt, omnes domus et viae floribus ornabuntur.* 9. *Quae
sata erunt, ea metentur.* 10. *Oppida vestra bene munīta erunt, si
vos ipsi viri fortes eritis.* 11. *Si quando cinctus ero a certis amīcīs
nec amplius ab invidis et malevolis stipātus, tunc me felīcem⁸³ habēbo.*

1. Ako boš (za) kaj vprašan, kaj (jeli) ne boš odgovóril?
2. Ako vas sam Bog ne osvobodí¹⁴³ (*pass.*) od spón telesnih,⁷⁹
vám ne bo mogel pristop v nebo dovoljen (odprt) biti.
3. Védno bote zdravi, ako bote v vséh rečéh mero iméli (rabili — *pass.
fut. exact.*) 4. Previdni vojvoda ne bo začénjal bitke,²⁴ dokler mu
se vojniki ne izurijo (predno se izurijo).¹⁴³ 5. Ko¹⁴⁷ se trume na
jedno mesto zberó,¹⁴³ poslal se bódo dél vojske v⁷⁵ Albo. 6. Ko¹⁴⁷
se tabor dovolj utrdí,¹⁴³ bódo vojniki prècej v boj izpeljani.
7. Mladénič, ki bo dobro odgojen,¹⁴³ bode dober glas roditeljev svo-
jih s poštenjem svojega življenja potrdil. 8. Ako se naše navade
(nravi) poboljšajo,¹⁴³ bodo se tudi časi hyalili. 9. Ako se tem lju-
dem dar podelí (dá),¹⁴³ bodo molčali. 10. Ako nikogar ne bom raz-
žalil (*pass.*),¹⁴³ ne bodem sam od nikogar žaljen.

III. *Conjunctivus activi.*

§. 83. *Praesens. I. conjugatio.*

1. *Persaepe evenit,¹⁴⁸ ut utilitas cum honestate certet.* 2. *Quid
cogītes de adventu tuo, scribe ad nos.* 3. *Ut jugulent homines,*

¹⁴⁷ *Cum ali quum temporale*, t. j. kedar pomenja zgol čas, ne pa ob jedinem tudi vzroka, sklada se v vseh časih z indikativom, zlasti če stojí v glavnem stavku *tum*. Slovéni se: kēdar ali ko, t. j. takrat kedar, ali ondaj kedar. Gl. 114, 119 in 136.

¹⁴⁸ Za glagoli *fīt*, *accidit*, *evēnit*, *contingit* (pripeti se, dogodi se), latini se slov. da z *ut*.

151 *surgunt de (v) nocte latrones.* 4. *Ita vivere debemus, ut in omni rectam conscientiam servēmus.* 5. *Hanc veniam, vehementer cupio, ut imp̄tres.* 6. *Jam non habeo, quid aut mandem tibi, aut narrēm.* 7. *Incertum est, quo te loco¹⁴⁹ mors expectet; itāque tu illam omni loco expecta.* 8. *Peto a vobis, judices, ut¹⁵⁰ innocentium calamitatem levētis et in Seati Roscii causā periculum, quod omnibus intendit, propulsētis.* 9. *Ornamus corpus, ornēmus¹¹³ etiam an̄num.* 10. *Dī tibi dent,¹¹³ quod optes.* 11. *Justitiam adversus infimos servēmus.¹¹³* 12. *Delphini tantā interdum vi e mari exiliunt, ut¹⁵¹ vela navium transvōlent.*

73 1. Kaj (jako) pogosto se dogaja, da¹⁴⁸ se strasti (želje) z umom¹⁴⁹ bojujejo: 2. Silno želím, da¹⁶⁸ dobimo to dovoljenje. 3. Váruj se, da ne¹⁵² obupaš koj nad (o) svojo¹⁴⁸ rešitvijo. 4. Kako močno da¹¹¹ te ljubim, ní ti neznano. 5. Ne vém, zakáj da¹¹¹ v naj vážniših rečeh mnoge ljudí ne veseli domači jezik. 6. Ljudé se kaznjujejo, ne ker so se pregrešili, temveč da ne¹⁵² bi nanovo grešili.¹⁵⁵ 7. Užé ne vémo (nimamo) kaj da¹¹¹ bi vam ali zaúpalji¹⁵⁵ ali pripovedovali. 8. Obdarjeni smo z unom, da¹⁵² resnico išemo. 9. Bog nam zapoveduje, da naj¹⁵¹ ljubimo vse ljudí, ne le prijatelje, ampak tudi neprijatelje. 10. Bog naj¹¹³ nas čuvá (ohrani). 11. Življenje svoje z dobrim deli olepšajmo,¹¹³ da si večno bogastvo pridobímo (pripravimo).

vratam zaplovare

§. 84. Na dalje. II. conjugatio.

Quid⁴⁰ timeas, scio. 2. Curāte, ut valeatis. 3. Sol efficit, ut omnia florent.¹⁵³ 4. Impetrabis a Caesäre, ut tibi abesse liceat.¹⁵³ 5. Dubito, num idem tibi suadere, quod mihi, debeam. 6. Est Regūlo tam mobile ingenium, ut plurimum audeat, plurimum timeat.

¹⁴⁹ Pri substantivu *locus* se na vprašanje kje? in (v, na) veči dél izpušča ter stavlja ablativ brez predloga (zlasti ako ima stati v slov. po z lok.).

¹⁵⁰ Da se latini z *ut cum conjunctivo*, a da ne z *ut non cum conj.*, kadar izražuje nasledke tega, kar je rečeno v glavnem stavku. Navadno se nahaja v glavnem stavku, ali se vsaj more v mislih dodati jedna od teh-le beséd: *tam, ita, sic, adeo* (takó), *is, talis, ejusmodi* (ták, takov), *tantus* (tolik), *tantum* (toliko). — *Ut consecutive* (poslедиени).

¹⁵¹ Da se latini z *ut cum conj.* v odbisnih podbujavnih stavkih, t. j. kadar se more zameniti z naj, da naj, da bi, ali pa z imperativom; ravno takó tudi da ne z *ne c. conj.*, kadar se more postaviti namesti njega da naj ne, naj ne, da ne bi, ali pa imperativ. Gl. 112.

¹⁵² Da se latini z *ut c. conj.*, kadar znači namero ali namén na vprašanje zakaj? iz kterega namena (*ut finale*, namerni); a da ne z *ne c. conj.* — Slov. rabi *indic. praes.*, *indic. fut.* ali pa *condit. praes.*

¹⁵³ *Conj.* lat. se sloveni ali s *indic.* brez da, ali *indic. z da*, ali pa z kondicionalom, ali pa s koncessivom.

7. Cura, ut valeas et nos ames. 8. Habeo quid⁴⁰ timeam, quid optem, quid etiam in posterum destinem. 9. Cum praecepitur, ut¹⁵¹ nobismet ipsis imperemus, hoc praecepitur, ut ratio coercent temeritatem. 10. Non quaero, quam multos libros, sed quam bonos habeas. 11. Amemus¹¹³ patriam, pareamus senatui. 12. Nemini invideat,¹¹³ qui cupit esse beatus. 13. Nescis, insane, nescis, quantas vires virtus habeat; nomen tantum virtutis usurpas; quid ipsa valeat, ignoras. 14. Praeclarum illud est, si quaeris, rectum quoque et verum, ut eos, qui nobis carissimi esse debeat, aequa ac nosmet⁸⁸ ipsos amemus.

1. Česa⁴⁰ da se bojite, vémo. 2. Nič ne vidim, česar⁴⁰ bi se bál.¹⁵⁵ 3. Gléj (skrbi), da¹⁵⁴ te kar¹²⁷ naj pred vidimo. 4. Ne morem povédati, kako da mi se Tuškulán dopada. 5. Zmérnost pomirjuje želje, ter naréja, da¹⁵⁴ so té pameti pokorne. 6. Da bi le¹¹⁶ vvi državljan domovino ljubili in zakonom bili pokorni. 7. Véste, česa⁴⁰ da se bojimo,¹¹¹ kaj da želimo, kaj da tudi za napréj nemérjamo. 8. O ko bi¹¹⁶ vsak človek sam sebe premagoval (sam sebi zapovedoval) in poželénje (želje) brzal! 9. V mestu ostanimo.¹¹³ 10. Roditelje spoštujmo, Boga⁴⁰ se bojmo, postavam bodimo poslušni! 11. Sin naj bó¹¹³ pokoren očetu! 12. Vest nas opominja, da naj bóm (præs.) zakonom poslušní. 13. Zavračajte¹¹³ od sebe⁹⁵ zlobnike (hudobnike), da samim sebi ne¹⁵² škodujete.

§. 85. Na dalje. III. et IV. conjugatio.

1. Non dubito, an tibi scribam.¹²⁵ 2. Caesar copias suas in proximum collem subducit, ut aciem instruat. 3. Nunquam tam male est Siculis, quin aliquid facete et commode dicant. 4. Ego a te peto, ut scribas aliquid; jam pridem enim conticuerunt tuae litterae. 5. Tanta vis probitatis est, ut eam vel (tudi, celo) in eis, quos nunquam vidimus, vel quod majus est, in hoste etiam diligamus. 6. Vos oro atque obséro, judices, ut attente bonaque cum veniā mea verba audiatis. 7. Cura, ut omnia sciam, sed maxime, ut valeas. 8. Amemus¹¹³ patriam, pareamus senatui, praesentes fructus negligamus, posteritatis gloriae serviamus. 9. Caepio Brutus dat operam, ut proconsul⁶⁴ provinciam Macedoniam, Illyricum et totam Graeciam defendat, custodiat incolumente conservet. 10. Peto a vobis, judices, ut audacium sceleri resistatis, innocentium calamitatem levatis et in Sexti Rosci causā periculum, quod omnibus intenditur, propulsatis. 11. Edimus, ut vivamus; non vivimus, ut edamus. 12. Semper jus vincat,¹¹³ nunquam utilitas. 13. Discipulus obediat praeceptori. 14. Aures habetis, ut audiatis.

¹⁵⁴ Ut (da) c. conj. stojí tudi za glagoli: curare, facere, efficere, operam dare (truditi se) in podobn.

1. Starešinstvo skléne (starešinstvu se dopade), da ti, o Len-tulus, kralja Ptolemaeja nazáj odpélješ. 2. Skorej bomo vojsko izpeljali iz tabora, da (jo v) red postavimo. 3. Starešinstvo odloči (starešinstvu se dopade), da naj¹⁵¹ mnénje svoje ob kratkem izrečem. 4. Glejte (skrbite), da¹⁵⁴ tudi poštene sovrážnike spoštujete. 5. Glej, da ne¹⁵² stréžeš (služíš) jezi. 6. Ko bi vendar¹¹⁶ vsi ljudé sprevideli, kako mnoge reči da ne vedó. 7. Trudi se (daj [si] truda), da¹⁵⁴ kot poglavár obraniš, obváruješ in neokvarjene ohraniš provincije. 8. Odpuščaj drugim mnogo, a nič sebi. 9. Nisem tako neumen, sodniki, da ne bi vedel,¹⁵⁵ kaj o smrti Klodijevi mislite (čutite). 10. Po pravici prosiš in rotiš sodnike, da naj¹⁵¹ pazljivo poslušajo tvoje beséde, hudodelstvo káznijo in nesrečo nedolžnih zlájšajo. 11. Nobedna ból ni tolika, da¹⁵⁰ ne bi¹⁵⁵ je dolgost časa zmanjšala. 12. Bog je dál ljudém um, da ga¹⁵⁶ spoznavajo, ter dobro od zla razločujejo. 13. Naj bomo od hudobnežev v némar puščani.¹¹³ 14. Bodi marljiv, da (si) duh v³³ védah izobraziš. 15. Mi smo na tej zémlji, da Bogú služimo.

§. 86. *Imperfectum. I. et II. conjugatio.*

1. *Papirus Cursor edixit Fabio Rulliano, quem exercitui imponēbat, ne cum hoste pugnāret.*¹⁰⁹ 2. *Caesar Aeduī concessit, ut Bojos in finibus suis collocārent.*¹⁰⁹ 3. *Hiēro Syracusānus ut pacem a Romanis impetrāret, dedit argenti talenta ducenta.* 4. *Romani Vejos ita prorsus delevērunt, ut postea ne vestigia quidem hujus urbis restārent.*¹⁰⁹ 5. *Pisistratus non fuit quidem civibus suis utilis, sed ita eloquentiā floruit, ut literis doctrināque praestaret.* 6. *Pythagoras et Pythagorēi nunquam dubitārunt, quin¹¹⁷ ex universa mente divinā delibātos animos haberēmus.* 7. *Marcelli, Scipiōnis, Mummiī domus quum¹¹⁹ honore³³ et virtute florērent, signis¹⁵⁷ et tabūlis pictis erant vacuae.* 8. *Hunc ego virum, cum¹³⁶ simul studeremus,*¹⁵⁸ arcte familiariterque dilexi: ille meus in urbe, ille in secessu contubernālis. 9. *Diogēnes disputabat, quanto⁸⁴ regem Persarum fortanā superaret.*¹¹⁸ 10. *Utīnam virorum fortium atque integrorum cōpiam haberetis!* 11. *Vituperavimus te, ut mores tuos emendares.*

¹⁵⁵ Ako je v glavnem stavku *pras.* ali *futur.* ali *imperat.*, rabi v odvisnem stavku *conj. praeſ.* ali pa *perfecti*, kakor je užé smisel.

¹⁵⁶ On, njega (ga), njemu (mu) itd. latini se v namernih (finalnih) stavkih, odvisnih (indirektnih) vprašanjih in v konstrukciji *accusativi cum infinitivo* (gl. ¹⁸⁶), ako se ozira na subjekt glavnega stavka v sing. in plur. s *sui*, *sibi*, *se*.

¹⁵⁷ Slov. genitiv brez predloga. Gl. 37.

¹⁵⁸ *Imperfectum conjunctivi* sloveni se v odvisnih stavkih velikrat z indikativom in to časih *praesentis*, časih pa *perfecti*.

1. Caesar je opomnil Divitíaka, da naj¹⁵¹ se za napréj vsake sumnje⁴⁰ váruje (ogiblje).¹⁰⁹ 2. Vojvoda je prosil in rotíl vojнике, da naj ne¹⁵¹ obupajo¹⁰⁹ precej nad (= o) svojim rešenjem. 3. Dosti dolgo bilo bi življenje, ko bi se vse (célo) dobro obrnilo. 4. Koliko ste dali talentov,¹⁰³ da mir zadobíte¹⁰⁹ od Rimljanov? 5. Mnogi ljudjé manj često bi grešili, ko bi pomislili, kako da je Bog pravičen. 6. Starešinstvo je sklenilo (starešinstvu je dopadlo), da bi kónsula imela¹⁰⁹ naj više poveljstvo ne dalje nego jedno loto.⁵⁰ 7. Pomišljal sem si, ali (num) bi tebi imel to svétovali, kar sebi?⁹⁵ 8. Učitelj te je opominjal, da¹⁵¹ ponašanje svoje popravi (= popravíš).¹⁵⁹ 9. Demósthenes se je trudil na⁴⁷ vso moč (= plur.), da bi domovino oté¹⁵⁹ od pogube. 10. Da si (= ko bi bil)¹¹⁵ prijatelj resnice, ne bi (trdovratno) ostal v zmóti. 11. Agrippa je opoménil Attika, da naj¹⁵¹ sebe svojim ohrani.¹⁵⁹ 12. Ljudjé bili bi sréčniši, ko bi želje (svoje) krotili.

§. 87. Na dalje. III. et IV. conjugatio.

1. Senatui placuit, ut breviter sententias diceremus. 2. Ariovistus postulavit a Caesare, ut praeter se denos ad colloquium adducerent. 3. Laelius et Scipio saepe ad Catónum veniebant, ut ejus de senectute sermones audirent. 4. Nihil habebam, quod scribèrem. 5. Romulus ut novam urbem prius legibus muniret, quam moenibus, edixit, ne quis¹⁶⁰ vallum transiliret. 6. Leges Lycurgi id maxime spectabant, ut laboribus erudirent juventutem. 7. Ego a patre ita eram deductus ad Scaevolam, ut, quoad licéret, a senis latrē nunquam discederem. 8. Si virtutem solam coleremus, non viveremus in tot tantisque curis. 9. Si meo consilio obedires, non tam diu dormires. 10. Mos apud Romanos hic epularum fuit, ut deinceps, qui accubarent, canerent ad tibiam clarorum virorum laudes atque virtutes. 11. Omnes fere civitates Graeciae adversus Persas duces⁵¹ delegérunt Athenienses, quo facilius (eos) repellérrent, si forte bellum renovarent. 12. Senatus decrevit, uti¹⁵¹ decem legati regnum, quod Micipsa obtinuerat, inter Jugurtham et Adherbálum dividérent.¹⁵⁹

1. Bilo je mnénje Hortensijevo, da naj Léntul kralja Ptolemaeja brez armade nazéj odpelje.¹⁵⁹ 2. Pythija je Athéncem naravnost zapovedala, da naj si Miltiada vzamejo za⁵¹ vodjo. 3. A.

¹⁵⁹ Ako je v glavnem stavku kak pretekli čas (*imperfectum, perfectum historicum* [priopovedni], *plusquamperfectum*), stoji v ovisnem stavku *conj: imperfecti* ali pa *plusquamperfecti; plusquamperfecti* se vé da lé ondaj, kedar se je dejanje ovisnega stavka dogodilo pred nego dejanje glavnega stavka.

¹⁶⁰ *Ne quis* [v finalnih stavkih] namesti *ut nemo* (*ut nullus*).

Caecíno sem zmirom tako cénil, da nisem z nobednim človékom ljubeznivše živel.¹⁵⁹ 4. Numa Pompilius da sirove ljudí po bogocastju ukrotí,¹⁵⁹ jako je mnoga svetišča postavil. 5. Mnogo (reči) ne bi (vi) védeli, ko bi¹⁶¹ vas drugi ne učili in ne izobraževali. 6. Ljubili smo Pompéja, predno smo védeli, koliko⁸⁴ da¹¹¹ se odlikuje¹⁵⁸ z umom (talentóm) svojim. 7. Zakáj se nisi trudil (dajal [si] truda), da provincije (kot) poglavár obraniš,¹⁵⁹ obváruješ in neokvarjene ohraniš? 8. Athénci so vprašali Apóllona, kako da naj¹¹¹ bi se (= sebe) branili proti (= od) Persijanom. 9. Lykurgus, óni jako ostri zakonodajavec Lacedemonski, želézne je vpeljal denarje, da bi lakomnost ljudsko zmanjsal. 10. Imenitni Rimljani so posiljali¹⁰⁸ sine svoje v Athéne.⁷¹ da bi se tam svobodnih umetníj⁴⁰ učili.

§. 88. *Perfectum. I. et IV. conjugatio.*

1. *Scire cupio, quae te Attici literae delectavérint.* 2. *Nullus hostis fuit intra Italiam, qui Romanam virtutem magis fatigavérit, quam Samnites.* 3. *Non is es, Catilina, ut te aut pudor a turpitudine, aut metus a periculo, aut ratio a furore revocárit.* 4. *Ne¹⁵² ignores, quid ego in tuis lítiris desideravérím, scribam aperte, sicut et mea natura et nostra amicitia postulat.* 5. *Datis in aciem peditum¹⁰⁵ centum, equitum decem mília produxit, proeliumque commisit, in quo tanto⁸⁴ plus virtute valuerunt Athenienses, ut decemplícem numerum hostium profligárint.* 6. *Primi Italiae cultores Aborigines fuere; quorum rex Saturnus tantae justitiae¹⁶² fuit, ut nemo sub illo serviérít.* 7. *Nemó hominum⁷⁰ tam bonus fuit, ut nunquam peccárit.* 8. *Nunquam tam crudelis fuimus, ut joci causā ullum animal vexaverímus.* 9. *Tantum fuit odium Eteóclis et Polynícis, ut ipsa mors illud non finiérít.* 10. *Tam prospéra erat Attici valetudo, ut per annos triginta medicínae non indiguérít.* 11. *Ea fuit Mithridátis magnitudo, ut non sui tantum tempóris, verum etiam superioris actatis omnes reges majestáte superavérít.*

1. Da vém, kaj da si v mojem listu pogrešal, piši odkrito srčno, kakor naše prijateljstvo išče (= tirja). 2. Vsi véste, zakáj da sem hišo svojo z véčimi branili zavároval in utrdil. 3. Kdo ne

¹⁶¹ V kondicionalnih (pogojnih) stavkih (*si, nisi*) stoji *imperfectum* in *plusquamperfectum conj.*, ako se sedaj godí, ali se je pa užé zgodilo protivno temu kar se pripoveduje. N. pr. *parum sciremus, nisi audissemus alios*, t. j. slišali smo ter nekaj znamo. gl. 115.

¹⁶² Genitiv v zvezi s kakim adjektivom v lat. često izražuje, kakošna je kaka oseba ali stvar; nam rabi tukaj ali tudi genitiv ali pa adjektiv. N. pr. *Homo magnae sapientiae, človek velike modrosti ali zlo moder — Genitivus qualitatis (kakosti ali kakovosti).* Gl. 74, [II, 46.]

vé, kako mnogi ljudjé da so v vseh časih stréigli (= služili) slavi ali (pa) denárju? 4. V bitvi Marathónski odlikovali so se toliko ^v (t) junaštvu Athénci, da so deséterno (= desetkrat ~~toliko~~) število sovrážnikov preobladali. 5. Povéjte nam, kako da sta Brutus in Kollatínus Rim od gospodovanja kraljev osvobódila. 6. Tolika je bila hrabrost Sparčanov, da¹⁵⁰ niso nikdar mésta svojega z obzidjem utrdili. 7. Saturn je bil tako pravičen, da niso pod njim ljudjé robovali. 8. Ne morem ti povedati, kako da¹¹¹ me je tvoj list razvesélil. 9. Kako željno (s kolikim hrepenénjem) da smo te užé dolgo pričakovali, morem komaj povédati. 10. Kaj da ste vsak dan slišali, imate na večer spéť premisliti.

concionatio vespera

§. 89. Na dalje. II. et III. conjugatio.

1. Non dubito, quin¹⁶³ habuerit vim magnam semper oratio.
2. Quis ~~nunquam~~ dubitavit, quin in republica nostrā primas partes eloquentia tenuerit semper, secundas juris scientia?
3. Scis, quantopere summum illum virum suspexerim dilexerimque.
4. Antonius is est, qui¹⁶⁴ semper senatus judicium et auctoritatem contempsérunt.
5. Caesar Divitiaco ostendit, quae⁴⁵ in concilio Callorum separātim quisque de Dumnorige apud se¹⁵⁶ dixerit.
6. Nostris ex librī perspicies, et quae gesserimus et quae dixerimus.
7. Qui mortales initio Africam habuerint,¹¹¹ fama varia est.
8. Socrātes adeo contempsit mortem, ut laeto vultu venēnum bibērit.
9. Nulla gens tam fera est, cuius (= ut ejus) mentem non imbuērit Dei (slov. v z akus.) opinio.
10. Britanniam qui mortales initio coluerint, parum compertum est.
11. Cogita, quae ego de te, Metelle, in senatu egērim, quae in concionibus dixerim, quas ad te literas miserim.

1. Véš, česa⁴⁰ da sem se bál, kaj da upal, kaj da za napréj odločil.
2. Saturnus se pripoveduje, da¹²⁰ je bil tako pravičen (= tolíke pravičnosti),¹⁶² da niso pod njim ljudjé ni robovali¹⁵⁹ ni lastnine imeli, temveč (da) je bilo vse vsém občeno.
3. Vem, kako močno da¹¹¹ si védno brata mojega spoštoval in čislal.
4. Taki (óni) ste, da¹⁵⁰ ste védno starešinstvo in veljávo njegovo prezirali.
5. Kaj da smo vsak dan slišali, govorili, dělali, na večer spet premišljavamo (= navajeni smo premišljati).
6. Nikdar ne dvomi, da¹⁶³ so v Athénah¹⁰⁷ véde in plemenite umetnje naj bolj cvetle.
7. Caesar razodéne Divitiaku, kaj da so v skupščini Galli rekli o Dumnorigu.
8. Negotovo je kdáj in kjé da je živel Homér.
- 9.

¹⁶³ *Quin*, da (gl. ¹¹⁷) stoji za nikavnimi izrazi: *non est dubium, non dubito, nemo dubitat, quis dubitat?* tudi stoji *quin* (slov. da n e) za izrazi; *paulum abest, haud multum abest* (manjka) in podobn.

¹⁶⁴ *Qui* = *ut (is)*.

Nihče ní tako dober, da bi bil védno brez grehov živel.¹⁵⁵ 10. Kdo je tako dober, da bi bil védno izpolnjeval zakone (= pokoren bil¹⁵⁵ zakonom). 11. Kaj da je Cicero v starešinstvu razpravljal, kaj da je v skúpsčinah govoril, dosti vam je znano.

§. 90. *Plus quam perfectum. I. et IV. conjugatio.*

1. Themistocles cum¹¹⁴ in epūlis recusasset lyram, habitus est⁸³ indoctor. 165 2. Consilium, ratio, sententia nisi in senibus essent, non summum consilium majores nostri appellassent senātum. 2. Duodecim quadraginta annos tyrannus Syracusanorum fuit Dionysius, quem¹³⁶ quinque et viginti natus annos¹⁰² dominatum occupavisset. 4. Nos omnes fere nihil scirēmus, nisi audivissēmus alios. 5. Nisi Ilias fuisset, idem tumulus, qui corpus Achillis tegit, etiam gloriam sepe livisset. 6. Manius Curius quem¹³⁶ de Samnitibus, de Sabīnis, de Pyrrho triumphasset, in vita rustica consumpsit extrēmum tempus aetatis. 7. Carthago dirūta est, quem stetisset annos sexcentos septuaginta duos. 8. Quum venissem Athēnas,⁷⁵ sex menses cum Antiōcho philosōpho fui. 9. Diānysius quem fanum Proserpīnae Locris¹⁰⁷ expilavisset, navigabat Syracūsas.⁷⁵ 10. Si minus erāisset, notus minus esset Ulixes. 11. Si de tuo luetu prius audivisset, ad eum meas līteras accommodavissem. 12. Si audivissēmus, in quo periculo essētis, statim ad vos advolassēmus. *ad volare prohibeti*

1. Ko¹³⁶ je Porsena, kralj Etruskovski, poskušal¹⁵⁹ Tarkvinijske v mesto nazaj pripeljati ter je bil (o) prvem napadu Janíkul zavzél, rešil je Horatius Kokles město. 2. Jaz bi bil drugáč sodil,¹⁶¹ ko bil pri (= v) sodbi navzočen bil. 3. Kaj bi mi znali, ko bi nas drugi ne bili podučevali (= izobraževali)? 4. Vsi (vi) ne bi nič védeli, da¹⁶¹ niste drugih slušali (= slišali). 5. Vsi so védeli, kako da je bil Caesar srca neizkušene množce pomiril. 6. Da¹⁶¹ ste (= ako bi bili) prosili, bili bi dobili, kar vam je treba. 7. Ko bi ne bil Maecénas pésnika Horatija²⁴ častil, ne bi bil tá hvale (plur.) njegove⁹³ (v) ljubkih pésmih popeval (= slavil). 8. Sokrates je pred smrtjo v tamnici mnogo⁴⁵ o brezsmrtnosti duše govoril, ko¹³⁶ je bil čašo smrtno (= smrti) izpraznil, ter je pustil dušo v naročju (= med objémi) slednikov svojih.

¹⁶⁵ Komparativ se prestavlja časih tudi s positivom, dodavši mu: nékaj, nekoliko, malo, precèj, prevèč, pre—, če nima pri sebi *quam* ali pa ablativa *comparationis* (gl. 82). N. pr. *Altior*, neko-liko visok, malo visok, previsok, [III. 95.]

§. 91. Na dalje. II. et III. conjugatio.

83 1. Caesar docēbat, ut¹¹¹ omni tempōre totū Galliae principatum Aedui tenuissent. 2. In ipsa Graecia philosophia tanto in honore nunquam fuisse, nisi doctissimorum contentionibus dissensionibusque vixisset. 3. Hunc ego si in praefectis habuisset, quem tu me hominem⁸⁸ putāres. 4. Plura scripsisse, nisi tui festinārent. 5. Utinam Catilīna omnes secum suas copias eduxisset! 6. C. Gracchus si diutius vixisset, vel paternam vel avitam gloriam acquavisset. Eloquentiā (slov. z v c. loc.) quidem nescio, an habuisset parem neminem. 7. Num si virilem animum habuissetis, terga vestra vidisset hostis? 8. Alexander quum¹³⁶ interemisset Clitum, familiarem suum, vix a se manus abstinuit. 9. Si semper bene viacisset, mortem⁴⁰ nunquam metuisses. 10. Scipio militum virtutem collaudāvit, quod¹⁶⁶ eos non eruptio hostium, non altitudo moenium, non munitissima arx deterruisset, quomodo transcederent omnia perrumperentque. 11. Nomen Thucydīdis vix exstaret, nisi scripsisset historiam. 12. Magna esset multorum virorum gloria, nisi perdidissent illam exitu vitae.

1. Jugurtha se je bál jáče⁴⁰ starešinstva, ko bi poslancem ne bil pokoren (*plusquamprf.*). 2. Káj bi (vi) o nas mislili (= sodili), ko bi bili (mi) tega človeka za⁸³ tovariša iméli? 3. O da¹¹⁶ si Katilina, vse továriše svoje s seboj⁹⁰ izpeljal! 4. Več bili bi (mi) o svojih zadévah pisali,¹⁶¹ ko bi ne bil listar hítel. 5. Tvoja pamet (spomin) bila¹⁴⁶ bi jakša, ko bi jo bil (ti) pridniše uril (= vadil). 6. Mnogi ljudjé bili bi sréčniši, da¹⁶¹ so (= ako bi bili) v vseh rečeh mero iméli. 7. O ko bi bil (ti) lé mnénje svoje⁴⁹ odkritosrénno (= svobodno) izrékel! mánj bi bil (ti) i sebi⁹⁵ i meni škódoval. 8. Ko bi ne bil preménil obléke (*plur.*)²⁴ Kodrus, kralj Athénski, ne bi ga bili sovrážniki umorili. 9. O da ste (= ko bi bili) postavam pokorni bili! 10. Sréčno bi (ti) živel, da nisi¹⁶¹ zapustil pótá²⁴ čédnosti. 11. Imena mnogih móž ne bi bila znaña, da niso¹⁶¹ knjíg pisali. 12. Nikdar ne bi bil Hérkules prišel k bogovom, da si ní pota k njim s krepostjo utrdil. 13. Athénci so Miltiada ko¹³⁶ je bil z modrostjo (= prevídnostjo) in junaštvom Kserksa premagal pri Marathónu, kaznili z globo (= denárjem).

IV. Conjunctions passivi.

§. 92. Praesens. I. conjugatio.

1. Nunc vides, quibus fluctibus jactemur. 2. Nemo est tam fortis, quin rei novitate perturbetur. 3. Nemo prudens punit, quia

¹⁶⁶ Quod, da, ker, se sloveni sploh z indik.; s konjunkt. se nahaja samo ondaj, kedar pisavec neče kaj izreči kot svoje mnenje, temveč kot mnenje koga drugega. — Slov. češ da, češ ker, ker dejal je itd. (z indik.). [III. 188.]

peccatum est, sed ne peccetur. 4. Ursi per hičmem tam gravi somno premuntur, ut ne vulneribus quidem excitentur. 5. Caesar Aeduorum principes graviter accusat, quod ab iis non sublevetur.¹⁶⁶ 6. Auget Antonius furorem in dies; in statua Caesāris, quam posuit in rostris, inscripsit PARENTI OPTIME MERITO ut non modo sicarii,⁸³ sed jam etiam parricidae judicemini. 7. Milites nostri fortes sunt, non ut ipsi laudentur,¹²⁵ sed ut patria ab hostibus liberetur. 8. Mirum est, ut¹¹¹ animus agitatione motuque corporis excitetur. 9. Parentum¹⁶⁷ est curare, ut liberi bene edacentur. 10. Lex est apud Rhodios, ut, si qua rostrata in portu navis deprehensa est, publicetur.

1. Podvrgujemo se zakonom, da se réd države obdrži (= ohrani). 2. Ne vem, zakáj da mnogih ne veselí (*pass.*) v naj važnejših stvaréh domači jezik. 3. Nisi tako srčen, da te ne bi¹⁵⁰ nova réč zmétla¹⁵⁵ (zmešala (*pass.*)). 4. Gléjte (skrbite), da¹⁵⁴ vas hvalijo in ljubijo (*pass.*) vsi pošteni. 5. Želimo, da¹⁶⁸ nas v tej réči podpirate (*pass.*). 6. Ne vém povédati, kako namóč da me vselej veselijo (*pass.*) tvoji listi. 6. Kdo bo dvomil, da¹⁶³ se po previdnosti Božji vesoljni ta svét ravná (upravlja). 7. Poglavarstva morajo (na to) glédati, da¹⁵⁴ vsi postave spolnjujejo (*pass.*). 8. Gléj (skribi), da se ne¹⁵² razglasíš za⁸³ sovrážnika domovine. 9. Zakoni zahtevajo da¹⁶⁸ se pravica spolnjuje tudi proti najnižim (naj dolénjim). 10. Dobri ljudjé si prizadévajo (trud dajo), da¹⁵⁴ se slabo' vedènje (= nrávi) mladeničev poboljša.

§. 93. Na dalje. II., III. et IV. conjugatio.

1. *Tribuni plebis postulant, ut sacrosancti⁸³ habeantur. 2. Parete praceptorum, ut in literis bene exerceamini. 3. Gallinae avesque reliquae pennis fovent pullos, ne¹⁵² frigore laedantur. 4. Leges breves sunt, ut facile ab imperitis teneantur. 5. Poëtae ita sunt dulces, ut non legantur modo, sed etiam ediscantur. 6. Digni sunt amicitia, quibus in ipsis inest causa, cur diligantur. 7. Mali homines multa scelerá non committunt, quod metuunt, ne¹²⁴ puniantur.*

¹⁶⁷ Genitiv z glagolom *esse* (v tretji osebi singul.) in s kakim infinitivom se slovění takó, da se doda: lastno, navada, značaj, znamenje, dolžnost, stvar ali kaj podobn.; ali pa se prestavi z glagolom morem, imam itd. ter se déne lat. genit. v slov. nom., n. pr. *liberorum est colere parentes*, dolžnost otrók je (otroci so dolžni, otroci imajo) roditelje spoštovati. [II. 49. 2]

¹⁶⁸ Tudi za glagoli: *rogare, petere, cupere, optare etc.*, prosim, molim, želim itd. stoži *ut* (da, da naj) s konj.; velikrat tudi *ne* (da ne, da naj ne, da nebi) s konj., zlasti za prvimi tremi.

¹⁶⁹ *Dignus in indignus* (vreden in nevreden) zahtevata v lat. ablat. a v slov. genit.

8. Non hic est locus, ut multa dicantur. 9. Una est ars ratiōque pictūrae, dissimillimique tamen inter se Zeusis, Aglaōphon, Apelles. 10. Id tantum emātur.¹¹³ quod opus est. 11. Tanta vestrā est virtus, ut ab omnibus colamini. 12. In schola sumus, ut literis et artibus erudiāmur.

1. Gléj da ne¹⁵² bóš držan (*praes.*) za⁸³ nespámetnika. 2. Né vém, ktere da te rečí zadržujejo (*pass.*) resnico govoriti. 3. Ako Grki čitajo (*pass.*) Grke, kaj je vzrok, da (*cur*) se ne bi naši od naših čitali?¹⁵⁵ 4. Hudoben človek mnogih húdobi²⁴ ne storí, ker se bojí, da¹²⁴ nebi bil kažnen. 5. Postave mórajo biti kratke, da jih nevédni (neskušeni) lahko (v) pameti (spominu) držé (*pass.*). 6. Várujte se da¹⁵² vas želje (strasti) od kreposti ne spéljejo (*pass.*). 7. Ni dvombe (dvomno),⁸¹ da¹⁶³ se države po vérnosti državljanov in po pravičnosti vladarjev obdržujejo (skup držé). 8. Homér je tako ugoden (sladek), da se ne samo bere, ampak tudi na pamet učí. 9. Naši ste učenci, ne da¹⁵² se kaznjujete, ampak da se odgájate (omikujete). 11. Bodi priden, da se (v) znanstvih izobrazíš. 12. V šoli smo, da nas podučujejo (*pass.*).

§. 94. Imperfectum.

1. Lex erat apud Romanos, ut alter consul ex plebe crearetur. 2. Nave¹⁷⁰ primus in Graeciam Danaus advēnit, quum antea ratiōbus navigarētur. 3. Romāni bene cognovérant, quibus artibus imperiū terrarum obtinerētur.¹⁵⁸ 4. Romani colonias sic idoneis in locis collocārunt, ut esse non oppida Italiae, sed propugnacula imperii viderentur.¹⁷¹ 5. Utinam ego tertius vobis amīcus⁶⁴ adscribérer! 6. Hannibal Carthaginem, patriam suam, metu,⁴⁶ ne¹²⁴ Romanis tradēretur, relīquit. 7. Miltiādi, qui Athenas totamque Graeciam liberavit, talis honos tribūtus est, ut in decem praetorum numero prima ejus imago poneretur. 8. Erat lex apud Tauros, inhumanam et feram gentem, ut hospites Diānae immolarentur. 9. Caligula imperator palum deplorare solebat de conditione suorum tempōrum, quod¹⁶⁶ nullis calamitatibus publicis insignirentur. 10. Tanta copia divitiārum in regno Xerxis fuit, ut, quum¹¹⁹ flumina multitudine consumerentur, opes tamen regiae superessent.¹⁵⁸ 11. Solon lege constituit, ut, qui exsūlem recepisset¹⁷² in exsilium mitterētur. 12. Gorgiae Leontīno tantus honos habitus est a Graecia, ut (ei) uni ex omnibus non inaurāta statua sed aurea statuerētur.

¹⁷⁰ V slov. na ali v (z lok.).

¹⁷¹ Kakor dicere, tradere etc. v pass., zahtéva tudi *vider e* v pass. nom. c. inf. Nam rabi navadno: vidi se, želi se, dozdéva se, da z indik. N. pr. (*Vos*)videmini aegroti esse, zdí se da ste (vi) bolni, gl. ¹²⁰.

¹⁷² V slov. *praesens* dovršnega glagola.

1. Lacedaemonci so skrbéli, da¹⁵⁴ se (jim) otroci z délom (trudom) utrdijo. 2. O ko bi¹¹⁶ vse ljudí natura od krivice odvračala (*pass.*). 3. Da bi vas lé nobedna réč ne speljala (*pass.*) od pota čédnosti! 4. Njive nebi plodov nosile (rodile), ko¹⁶¹ se nebi orale in rahljále. 5. Caesar je dobro védel, kako (na kak način) da se dá⁹ neskušena množca utolažiti.¹⁵⁹ 6. S Hásdrubalom je narod Rimski ponovil pogodbo, da naj bóde meja obéh držáv réka Ibér in se Sagúnčanom svoboda ohrani. 7. Romul je ptujcem zavéte dál (odprl), de bi se število prebivavcev Rima povékšalo.¹⁵⁹ 8. Mnogi ne bi bili ganjeni po révščini drugih, da niso¹⁶¹ (ako ne bi bili) sami réveži bili. 9. Athénci so želeti, da¹⁶⁸ se njihovo (*suus*) mesto utrdi. 10. Tolika je bila govornost Cicerónova, da so bili velikrat naj trdosrčniši poslušaveci ganjeni.¹⁵⁹ 11. Da¹⁶¹ drugim odpusčate, (to) bi se tudi vam odpuščalo. 12. Bil je zakon pri Rimljanih, da naj se mrliči iznotraj mésta ne pokopujejo.

§. 95. *Perfectum.*

1. Adeo excellebat Aristides abstinentiā, ut unus cognomine justus sit appellatus. 2. Caesar Divitiācum commonefācit, quae in concilio Gallorum de Dunnorīge sint dicta. 3. Haec cum¹¹⁴ ita sint, quid est, quod¹⁷³ de Archiae civitāte dubitetis, praesertim quum aliis quoque in civitatibus adscriptus fuērit? 4. Toto proelio, quum¹¹⁹ ab hora septima ad vespérum pugnātum sit, aversum hostem nemo vidit. 5. Incredibile est, quantae hostium copiae a Romanis parvā saepe manu fusae sint, quot¹⁰³ urbes illi munitissimas cepērint. 6. Accusati sitis¹¹⁸ a malis; ab omnibus bonis laudati estis. 7. Quis tam perfectus est, ut virtus ab eo nunquam neglecta sit? 8. Pauci vestrum⁷⁰ tam bene obedivērunt parentibus, ut nunquam puniti sint. 9. Non constat inter auctōres, quo anno⁴³ Troja a Graecis eversa sit. 10. Quam atrociter cum Catilina pugnatum sit, exitus docuit; nemo enim hostium pugnam reliquit. 11. In historia desideratur, ut in rebus gestis declarētur, non solum quid actum aut dictum sit, sed etiam quomodo.

1. Titus, sin Vespasiánov, bil je v vsaki vrsti kréposti tako prečuden, da¹⁵⁰ je bil imenován (*perf.*) ljubézen in radost človéškega rodú. 2. Véš, kako močno da smo te vši cénili in ljubili (*pass.*). 3. Ne vém, ali (jeli)¹¹¹ te je narav od té krivice odvrnila (*pass.*). 4. Kaj da se je vsak dan slišalo, govorilo, dělalo, navajen sem na

¹⁷³ *Est quod, est cur, quid est quod (ali cur), nihil habeo quod ti izrazi zaktévajo konj. N. pr. est quod gaudem, imam se zakaj veseliti; quid est quod (ali cur) doleas?* Kaj je vzrok da si žalosten? zakaj se žalostiš?

večer premišljati. 5. Antonij je takošen, da¹⁵⁰ se ni po nedolžnem držal in razglasil za⁸³ sovražnika domovine. 6. Ne vém s kterimi rečmí da ste bili zadržani mnénja svoja⁴⁹ odkrito (svobodno) izreči. 7. Kdó ne vé, kdo da je Aemóno razdejál (*pass.*)? 8. Neverjétno je, kako namóč da¹¹¹ so bila sreca poslušavcev po govornosti Demóstheno ganjena. 9. Malo je manjkalo, da¹⁶³ ní město Rim pod cesarjem Nerónom pogorélo (po požaru uničeno bilo, *perf.*). 10. Ktero stranko da sem zmirom v državi branil, in po kterih možeh da sem bil podpiran, ne bo tebi, Kvintus, neznano. 11. Naj ste, izurjeni¹¹³ v jeziku latinskem; v grškem jeziku izurjeni niste. 12. Premisli, kaj sem o tebi, Metellus, v starešinstvu razpravljal (*pass.*), kaj v skupščinah govoril (*pass.*).

§. 96. Plus quam perfectum.

1. *Cum¹³⁶ Troja a Graecis expugnata et vastata esset, Aeneas in Italiam venit.* 2. *A multitudine cum usque in Capitolium deductus essem, maximo clamore atque plausu in rostris¹⁷⁴ collocatus sum.* 3. *Si Alexandro longior vita data esset, oceánum manus Macedónum transvolasset.* 4. *Erravissem semper, nisi ab amico in rectam viam revocatus essem.* 5. *Nisi Hannibal civium suorum invidiā debilitatus esset, Romanos fortasse superavisset.* 6. *Lacedaemonii, ac si victoria esset promissa, ductori Leonidae intrepide paruerunt.* 7. *Dionysius tyrannus quum Syracūsis¹⁷⁵ pulsus esset, Corinthi¹⁰⁷ ludum aperuit.* 8. *Themistócles praedixit collègis, ut ne prius Lacedaemoniōrum legatos dimittérent, quam ipse esset remissus.¹⁷²* 9. *Democritus cum interrogatus esset, cur omne patrimonium patriae donasset, respondet: Ne curā terrestrialium rerum¹⁷⁶ a studio philosophiae et coelestium rerum avöcer.* 10. *Iter Persarum magis impeditum esset, si urbes Graeciae bene munitae essent.* 11. *Non contempi essetis ab omnibus civibus, nisi leges a vobis neglectae essent.* 12. *Quum clades apud Cannas Romanis nunciata esset, forum omnesque viae planigore completae sunt.* 13. *Munivissent Spartāni urbem, nisi satis munita esset fortitudine civium.*

1. Aristídes se je udeléžil bitve (*dat.*) na morju (pomorske) pri Salamíni, ko¹³⁶ so ga poklicali bili (*pass.*) nazaj v domovino. 2. Ne bili bi te zasmehovali (*pass.*), ko bi bil (tí) molčal. 3. Brez

¹⁷⁴ Glagoli, ki značijo postaviti, dejati, položiti (*collocare, ponere, statuere etc.*) zahtévajo na vprašanje kam? v lat. abl. z *in*, a v slov. akus. z v ali na. [III. 68.]

¹⁷⁵ Imena měst, trgov, vasí in manjih otokov, zlasti grških, stojijo na vprašanje odkod? v abl. brez predloga; v slov. se stavljaj pred nje predlog *iz*, s ali z (z genit.).

¹⁷⁶ Slov. za (z akus.)

dvombe bile bi pri Salamíni Persje premagovavei bili, da¹⁶¹ jih ní (ko bi ne bila) množ in veličina ládij bila ovirala (*pass.*). 4. Ko¹³⁶ so bili Vejani ponóvili (*pass.*) vojsko (boj), bil je Furius Kamillus izbrán (*dicere*) za⁵¹ diktátorja. 5. Po zakonu Silvána in Karbóna podeljevalo (*dare*) se je državljanstvo ónim,¹⁰⁰ ki so bili v zavez-
nih državah (za državljané) vpisani bili (*conj.*). 6. Ko se je bila Lydija preobládala in kraljestvu Persovskemu pridružila, oblegel je in osvójil Cyrus Bábylon. 7. Ko bi bilo življenje toliko državlja-
nov oteto bilo, ne bi se bil nihče na sovražnika razsrdil (razhudil). 8. Vrata méstna se nebi bila zaprla, da ní (ako ne bi bil) Hán-
ibal pred vrati bil. 9. (Vi) bi bili opoménjeni bili, da¹¹⁵ niste mére
držali (rabili). 10. Mnogi ne bi bili razžaljeni bili da,¹¹⁵ niso
sodržavljanoj svojih prezirali.

V. Imperativus, infinitivus, participia activi et passivi.

§. 97. *Imperativus activi et passivi.*

1. *Libéra te⁸⁸ metu¹⁷⁷ mortis.* 2. *Tu si uno in loco es futū-
rus,*¹²¹ *crebras a nobis literas exspectato.*¹⁷⁸ 3. *Censores bini suntu¹⁷⁹
magistratum quinquennium habento: reliqui magistratus annui suntu.*
4. *Terra si tibi parva, ut est, ita videtur, coelestia semper spec-
tato,*¹⁷⁸ *illa humana contemnito.* 5. *Impius ne audēto¹⁷⁹ placare
donis iram deorum.* 6. *Virgines Vestales in urbe custodiunto ignem
foci publici sempiternum.* 7. *Hominem mortuum, inquit lex in duode-
cim tabulis, in urbe ne sepelito neve urito.* 8. *Dic, quanta sit solis
magnitudo, quae forma terrae.* 9. *Flectere¹⁴⁴ monitis parentum.* 10.
[*Lex erat Solōnis: Oratio, qua laudantur ii, qui in proeliis necati
sunt, quotannis eodem die recitator.*] 11. *Movemini¹⁴⁴ precibus nostris.*
12. *Athenis¹⁰⁷ erat lex Solōnis: Ii, qui invite peccaverunt, non in
foro sed privatim officii sui admonentor.* 13. *Regio imperio¹⁸⁰ duo
suntu iisque consules appellantor; nemini parento, illis salus populi
suprema lex esto.* 14. *Lex erat Solonis: Qui exsilem receperit, ipse
mittitor in exsilium; nam leges civitatis ab eo spernuntur.* 15. *Retus
familiae patrumque servantor.* 16. *Solōnis lex erat: Qui in bello
occubuerunt, publice sepeluntur.* 17. *Nemo laudator a nobis, nisi
bonus; omnes mali vituperantor.*

¹⁷⁷ Slov. o d z genit.

¹⁷⁸ Imp. I. je singulativnega, imp. II. iterativnega pomena.

¹⁷⁹ Imperat. II. (*futuri*) stoji sosebno v zakonih ali postavah, pogodbah,
ukazih, zapovédih, in pravilih za življenje, t. j. kendar je zapoved ali
prepoved nekako bolj splošne veljave (v slov. imper. imperfektivnih,
zlasti iterativnih in frekventativnih glagolov).

¹⁸⁰ T. j. *viri.* gl. 74.

1. Reci, kaj da se je zgodilo, ničesar ne taji. 2. Gléj (stóri),
da¹⁵⁴ boš imel (*praes.*) hrabro (veliko) srce in dober up. 3. Mnogo
poslušavaj, toda govorivaj malo. 4. Jednemu naj se ne daje vse.
5. Otroci naj stariše svoje spoštujejo. 6. Bogateci naj siromakom
na (*dat.*) pomoč hodijo.¹⁷⁹ 7. Od države bivajte podpirani. 8. Naj
te podučí (*pass.*) izgled drugih. 9. V Rimu bil je zakon: Nihče
naj se v mestu nepokopuje, ali sežiga. 10. Vsi nesrečniki naj bodo
slišani in podpirani. 11. Hudobnežev nikakor (na nobeden način)
ne podpirajte. 12. Z védami in umetníjami naj se ne bistri lé um
(talent), ampak tudi značaj naj se izobražuje. 13. Vzemi (izpelji)
s seboj, Katilina, vse svoje (továriše), očisti město. 14. Zakon je
bil pri Rimljanih: Brezbožníki naj ne⁷ drznejo blažiti z darovi jéze
Božje. 15. Zakon je bil pri Rimljanih: Kdor se pri (v) tatvini za-
sačí, naj se bičeje, in s pečine Tarpejske prekucne (v globočino).
16. Glédajte védno nebeške reči, prezirajte pozemeljske (človeške).
17. Velikrat drugim, sebi⁹¹ nikoli ne odpuščaj.

§. 98. Infinitivus perfecti. Nominativus cum infinitivo.

1. Quid est aliud Gigantum more⁴⁷ bellare¹⁸¹ cum diis, nisi
natūrac repugnare? 2. Mater timidi flere non solet. 3. Profecto nihil
est aliud bene et beate vivere, nisi honeste et recte vivere. 4. Osiris
aratum invenisse traditur.¹²⁰ 5. Difficillimum est facere, quod om-
nibus placeat. 6. Non satis est ad bonam vitam paravisse* divitias. 7.
Solamen miseris²⁶ socios habuisse* malorum. 8. Epiminides puer,
aestu et itinere fessus, septem et quinquaginta annos in specu dor-
missee dicitur.¹²⁰ 9. Principibus placuisse* viris, non ultima laus
est. 10. Bovis tanta fuit apud antiquos veneratio, ut tam capítal
esset bovem nec avississe* quam hominem. 11. Hamilcāris perpetuum
odium in⁷¹ Romanos maxime concitasse videtur¹⁶⁹ secundum bellum
punicum. 12. Quum Xenocrates interrogatus esset, cur semper fere
sileat, respondit: Quia me aliquando poenituit dixisse*, sed tacuisse
nunquam. 13. Quid praecipuum est in rebus humānis? Vitia viciisse,*
hac⁸² nulla major est victoria. 14. Multi sunt, qui urbes, qui po-
pulos habuerunt in potestate, paucissimi, qui se.

1. Nikdar ní koristno gresiti,⁵³ ker je vselej sramotno. 2. Naj
boljšim se dopasti ni májhena slava (hvala). 3. Roditelje ljubiti
prva je postava nature. 4. Črta (mržnje) Syrakušanov ní škušal

¹⁸¹ Infinitiv je ali subjekt kakega stavka ali pa objekt (predmet) kakega glagola — na vprašanje káj? *infinitiv subjecti* ali *infinitiv objecti*.

* *Infinitiv perfecti* se slovéni z veznikom da (reddko kdaj z a k o) in indi-
kativom. Oseba se tu ravna po smislu stavka. (Časih je v slov. subjekt
temu lat. infinitivu človek). Bolj reddko rabi tu v slov. infinitiv glagola
perfektivnega. N. pr. *laudasse*, da sam hvalil, da si hvalil itd., pohvaliti,

Dion z odjenljivostjo³³ potolažiti, ampak s trdosrčnostjo (ostrostjo) zatreći. 5. Navadi se resnico i govoriti i slišati. 6. Mila (žalostna) je beséda, da (*inf.*) sem imel in nič nimam. 7. Užé sedem ur⁵⁰ spati (*inf. perf.*) je dosti. 8. Zadovoljni smo, da (*inf.*) smo tvoje napáke odkrili; kazni ne zahtévamo. 9. Dobrohotnost soméščanov vidi se da¹⁷¹ si sprilizovanjem pridobil. 10. Kónsul Varro, se govorí,¹²⁰ da se je pri⁵² Kannah s Karthaginci tako nesréčno bil zavoljo srda Junóninega. 11. Otéti (*inf. perf.*) meščana v bitki bila je pri Rimljanih naj veča slava (hvala). 12. Aegypčani, se pripoveduje,¹²⁰ da niso mrličev sézigali, ampak balsamovali. 13. Trojo, se pripoveduje¹²⁰ da so Grki deset let obsédali.

§. 99. *Infinitivus passivi.*

1. *Fortis et constantis*¹⁶⁷ est non perturbāri in rebus aspēris.
2. *Et monere et moneri proprium est verae amicitiae.* 3. *Nusquam audiri benignius soleo, quam in senatu.* 4. *Quid prodest multos vincere luctatione, ab iracundia vinci?* 5. *Malis displicere est laudari!* 6. *Res familiāris quaeri debet iis rebus, a quibus abest turpitudō; conservari autem diligentia et parsimonia.* 7. *Aquā calida lavari Hispani post secundum bellum punicum a Romanis didicērunt.* 8. *Amāre et amāri hominibus et animalibus jucundum est.* 9. *Puniri debetis, si peccatis.* 10. *Odium vel precib⁹ mitigari solet, vel communi utilitate³⁰ depōni, vel vetustate sedari.* 11. *Multi jam esse latini libri dicuntur¹²⁰ scripti inconsideratē ab optimis quidem viris, sed non satis eruditis.* 12. *A probis probari et ab imprōbis improbari aqua laus est.*

1. Sramotno⁵³ je biti hvaljen od zlih ljudi. 2. Homér je zasužil z veličino dela in lepoto (lesketom) pésmi (*plur.*) biti sam (jedini) imenovan pésnik. 3. Jaz in Pompejus, se je dozdévalo,¹⁷¹ da se¹³ kot zastavi države v městu zadržujeva. 4. Dober človek se vzdržuje (navajen je odvračan biti) po naravi, ne po strahu od krivice. 5. Ugodno⁵³ je od dobrih in modrih ljudi hvaljen biti. 6. (V) Ljubezni dati se⁹ prekositi jako je grdo. 7. Nobedna trudnost ne smé¹⁹⁴ dolžnosti in zvestobe ovirati (*pass.*). 8. V³³ vědnem miru so navajeni vojaki onemoči in se pomehkužiti. 9. Rómulus in Remus, veli se,¹²⁰ da sta bila naj prej od volkulje hranjena. 10. Hérkules, se pripoveduje,¹²⁰ da je bil od Chiróna odgojevan in podučevan. 11. Ta mi se knjiga vidi,¹⁷¹ da je brez premíslika spisana. (*pass.*). 12. Le strah, zdi¹⁷¹ se, da vas je od krivice odvrnil (odstrašil). 13. Zasmehovan biti od neumnežey¹⁴ nikakor ni pogrdno za²⁷ posthenega moža. 14. Po nedolžnem kažnen biti silno žali (žalostí) človeško srce. 15. Pri nekdanjih Aegypčanih, se pripoveduje,¹²⁰ da so se mrliči balzamovali.

§. 100. *Accusativus cum infinitivo.*

1. *Sentimus calere ignem,*¹⁸² *nivem esse albam,*¹⁸³ *dulce mel.*
2. *Socrates dicebat*¹⁸⁴ *se*¹⁵⁶ *multas res nescire.* 3. *Istrorum gentem, fama est*¹⁸⁵ *originem a Colchis ducere.* 4. *Improbitas improbum nunquam sinit acquiescere.* 5. *Chabrias praestare honestam mortem turpi vitae existimavit.* 6. *Perspicuum est*¹⁸⁵ *naturam nos a dolore abhorre.* 7. *Pompejos, celebrem Campaniae urbem, desedisse terrac motu audivimus.* 8. *Socrates judicibus respondit se*¹⁵⁶ *meruisse, ut amplissimis honoribus et praemiis decoraretur.* 9. *Nunquam audivimus Aegyptios violasse felem vel crocodilum, quae animalia apud ipsos deorum instar coluntur.* 10. *Thucydides non negat fuisse famam,*¹⁸⁵ *Themistoclem venenum sua sponte sumpsisse.* 11. *Omnis antiquas gentes regibus paruisse notum est.* 12. *Non rectum est minori parere majorem.* 13. *Male vivunt, qui semper se victuros esse credunt.* 14. *Sperat adolescens diu se*¹⁵⁶ *victurum esse.* 15. *Plerique amicos eos potissimum diligunt, ex quibus sperant se*¹⁵⁶ *maximum fructum esse capturos.*

1. Kdor po krivem priséga, zadostno kaže, da¹⁸⁵ se ljudi bojí,¹⁵⁶ Boga pa zaničuje. 2. Pythagoras je učil, da duše sicer ostanejo, ali da se iz telés v (druga) telesa selijo. 3. Da¹⁸⁵ je vsem vaše usmiljenje odprto, spodobno je. 4. Znano je, da mrljiči ne čutijo. 5. Rés je¹⁸⁵ da¹⁸⁵ je narod Rimski vse narode preségel (v) hrabrosti. 6. Cicero pripoveduje, da se je Kato (kot) starec učil Grškega jezika.⁴⁰ 7. Augustus, pravijo¹⁸⁶, da ni dalj kakor sedem ur spaval. 8. Pravijo, da¹⁸⁶ je Pyrrhus, kralj Epirski, od Hérkula izhajal. 9. Znano je, da se je Hannibal jako hrabro bil z Rimljani. 10. Kdo ne vé, da se je Nerva naj pravičnejšega¹³⁹ in naj

¹⁸² Ako ima dobiti infinitiv kak določen subjekt, devlje se ta subjekt veči del v akus. (gl. 120 in 171). Ta konstrukcija (skladanje) se zove *constructio accusativi cum infinitivo*. Slovencem rabi tukaj veznik da z nom. subjekta in določnim glagolom (v indikativu, včasih tudi v kondicionalu — *verbum finitum*).

¹⁸³ Ako je praedikat stavka, kteri se ima v lat. postaviti v acc. c. inf., kak nomen (substantiv ali adjektiv), mora se tudi v akus. dejati.

¹⁸⁴ Acc. c. inf. stojí na vprašanje kaj? (tudi česa? itd.), ako stavek z veznikom da visi od kakega glagola *sentiendi* ali *declarandi*. Verba *sentiendi* so glagoli, ki poménajo kako misel ali čut, a *declarandi*, ki se z njimi razodéva ta misel ali čut. N. pr. *sentio, cogito, spero, dico, nego, ostendo, significo etc.* Tukaj se da ne more zameniti z da/naj, naj ali imperativom.

¹⁸⁵ Acc. c. inf. stojí za nekim izrazi, kterih pomèn je isti, kakor glagolov *sentiendi* ali *declarandi*, n. pr. *opinio est, spes est, fama est etc.* na vprašanje kakov? kakošen? kaj?

¹⁸⁶ Pravijo da, pripovedujejo da itd. se latini z *dicunt, tradunt, narrant etc.* in acc. c. inf. ali pa tako, kakor je rečeno v¹²⁰,

blažega vladarja skazal? 11. Hudobno živé, ki ménijo, da¹⁵⁶ bodo zmirom živéli. 12. Kserkses se je nádejal, da¹⁸⁴ bo¹⁵⁶ s trumami svojimi lehko preobladal Grško. 13. Hánibil je upal, da¹⁵⁶ bo v kratkem času imel glavno mesto Italije v svoji pésti (róki) in oblásti. 14. Nadejam se, da bodo vsi moji slavi stregli (služili).

§. 101. Na dalje.

1. *Jam ab initio Faustulo spes fuerat, ¹⁸⁵ regiam stirpem apud se¹⁵⁶ educari.* 2. *Sentit animus se¹⁵⁶ suā vi, non aliena moveri.* 3. *Dilexi te, quo die te cognōvi; meque a te diligī judicavi.* 4. *Solon rempublicam duabus rebus contineri dixit, praeocio et poenā.* 5. *Fulgetrum prius cerni, quam tonitrūm audiri notum est. Nec mirum, quoniam lux sonitu velocior.* 6. *Xerxes se¹⁵⁶ a Themistocle non superatum, sed conservatum esse iudicavit.* 7. *Constat ad salūtem civium inventas esse leges.* 8. *Armōrum crepitus et tubae sonitus auditos esse e coelo Cimbricis bellis⁴³ accepimus.* 9. *Philippum, Macedonum regem, rebus (v slov. v z lok.) gestis et gloriā video superatum esse a filio.* 10. *Opinio erat, ¹⁸⁵ libertatem Graeciae a Romanis restitūtum iri.* 11. *Perbene sciebam his orationibus divitum et potentium iram conflatum iri.* 12. *Legationes rejectum iri puto.* 13. *Oraculum editum est Lajum, regem Thebanorum, ab Oedipo filio interemptum iri.* 14. *Calchas augurāvit bellum Trojanum decimo demum anno confectum iri.* 15. *Putabant se¹⁵⁶ beneficos visum iri.*

1. Ti ljubiš mene, in veš da¹⁸⁴ tebe ljubim (*pass.*). 2. Stojí (gotovo je), da se zemlja suče okoli solnca. 3. Cicero pravi, da je pregréha, da se meščan¹⁸² Rimski zvéže; hudodélstvo, da se bije, malo da ne očetomorstvo, da se ubije. 4. Nikdor ne bo tajíl, da se po previdnosti Božji svét ohranuje. 5. Znano je, da so Rimljani Karthágino razdejáli (*pass.*). 6. Pomislite, da se ni čast ni modrost ne pridobi brez upora in truda. 7. Znano je, da so bili prvi prebivavci mésta Rima držani za⁸³ polodivjake¹⁸³ in (tako) imenovani. 8. Stari pisavci pripovedujejo, da sta bila Romulus in Remus, počétnika mésta Rima, naj préj od volkulje dojena, potlej od Faustula odgojena. 9. Brutus je slišal, da mu (= njegov)¹⁸⁷ je brat od Tarkvinia ubít. 10. Cicero je zapovedal,¹⁸⁸ da se začetniki zaroč pomoré. 11. Dobro sem védel, da bo ta govor vaš srd utolažil (*pass.*). 12. Velika mi je nada,¹⁸⁵ da ti se bode praetorstvo podalj-

¹⁸⁷ *Pronomen njegov, njen, njih ali njihov, njun izražuje se v lat. s suus, -a, -um v indirektnih vprašanjih, finalnih stavkih in acc. c. inf. gl. 182*, ako se nanáša na subjekt glavnega stavka.

¹⁸⁸ Pri glagolih *jubere* (zapovédati) in *vetare* (prepovédati) stojí na vprašanje káj? acc. c. inf. A v passívu zahtévata ta dva glagola *momin, cum infin.* V slov. rabi vezník da ali pa dat. c. inf.

šalo. 13. Upamo, da¹⁸⁴ bomo po¹⁸⁹ smrti v nebó vzéti. 14. Pom-péjus je rékel v zboru, da se bo vojska Caesarjova razkropila, préden se armade (bojni redi) sprimejo (*conj. imperf.*). 15. Kser-kses, kralj Persovski ní pričakoval, da¹⁸⁴ bo mala peščica Grkov njegove¹⁸⁷ neizmérne trume premagala (*pass.*).

§. 102. *Participium praesentis activi.*

1. Atilius Regulus contra Afros aciem instruxit et contra tres Carthaginiensium duces dimicans victor fuit. 2. Fabius Hannibalem, juveniliter exsultantem, patientia sua emolliiebat. 3. Vae tibi ridenti, quia mox post gaudia flebis. 5. Multa potentibus desunt multa. 6. Qui erant cum Aristotèle, Peripatetici dicti sunt, quia disputabant inambulantes in Lyceo. 7. Dum per patentia loca ducebatur agmen, apparuit hostis. 8. Latrantem stomachum bene lenit cum sale panis. 9. Homines magis defendant, quam accusanti favent. 10. Jacet corpus dormientis, ut mortui; viget autem et vivit animus. 11. Effectus eloquentiae est audientium approbatio. 12. Flectitur¹⁴⁴ iratus vox rogante Deus. 13. Micantibus stellis coelum nocturnum ornatur. 14. Naufrigo manum porrigamus,¹¹³ erranti viam monstrēmus, cum esuriente panem nostrum⁴⁹ dividāmus. 15. Caesar simul legere, et recitantem audire et scribenti dictare solebat.

1. Lačni hrepené za jedjó (*acc.*). 2. Postava je volja Božja, dobro zapovedujoča, nasprotno pa prepovedujoča. 3. Cvetoče drévje in zelenéče se livade razveseljujejo ljudi. 4. Blodéčim pokaži pot. 5. Hánibal, pravijo,¹²⁰ da je plakáje zapustil Italijo. 6. Afrika redí tuléče leve. 7. Blodečih ne směš¹⁹⁰ kaznjevati, ampak poboljše-vati. 8. Resnico govorečim bom lehko odjénjal. 9. Lehkomiselnost je lastnost cvetéčih lét (cvetoče dobe). 10. Mrlič spéčemu ni ne-podoben. 11. Odurna zarés je vrsta ljudí, dobrote (usluge) opona-šajočih. 12. Nobedna napáka ni hujša od⁸² lakomnosti, zlasti pri (v) knézih, državo vladajočih. 13. Neprijetna je dobrota tičeča dolgo v (med) rokah dajočega.

§. 103. *Participium futuri activi et conjugatio peripherastica activi.*

1. Ignoramus, quo die quaque horā anima nostra e corpore migratura sit.¹⁹² Num id est exploratum, quomodo sese habiturum sit¹⁹² corpus, non dico ad annum, sed ad vesperum? 3. Tu, quid sis acturus et quid tibi placeat, pergratum (mih) erit, si ad me

¹⁸⁹ Po (z lok.) = post (z akus.).

¹⁹⁰ Ne směm z inf. = non debeo z inf.

scripsēris. 4. *Helvetii ante profectiōnem frumentum omne, practer quod secum⁹⁰ portatūri erant, combūrunt.* 5. *Imperatūrus¹²¹ omnibus elīgi debet ex omnibus.* 6. *Magna pars hominum est, quae navigatura de tempestate non cogitat.* 7. *Sapiens bona semper placitura laudat.* 8. *Furius Camillus populum migratūrum Vejos⁷⁵ retinuit: sic et oppidum cīvibus, et cives oppido rcddidit.* 9. *Horatius Cocles rem ausus est plus famae habitūram ad (pri) postēros, quam fidēi.* 10. *Ariovistus proelium commissūrus praemisit equites, qui (ut ii) omnia explorarent.* 11. *Bellum scriptūrus sum,¹⁹³ quod populus Romanus cum Jugurtha rege Numidarum gessit.* 12. *Talis es, ut tuas laudes obscuratūra¹⁹² nulla unquam¹⁹¹ sit oblivio.* 13. *Quae vita fuisset Priamo, si ab adolescentia scisset, quos eventus senectūtis habitūrus esset!* 14. *Quid timeam,¹⁹⁴ si aut non miser post mortem, aut beatus etiam futūrus sum.* 15. *Graeci in conviviis solebant nominare, cui¹⁴⁸ pocūlum traditūri erant.¹⁹³* 16. *Apes jam evolutūrae consōnant vehementer.*

1. Kdor hoče (kani)¹²¹ pisati zgodovino, mora biti svoboden od pristranosti. 2. Mnogim se koléna trésejo, kedar imajo (namérjajo)¹²¹ javno govoriti. 3. Euklides Megarjan hotěč¹²¹ slušati Sókrata po⁴³ noči je hodil iz Mégare¹⁷⁵ v Athéne.⁷⁵ 4. Ne vémo, kterega dne,⁴³ in ktere ure da bomo iz tega življenja šli (izstoppili).¹⁹² Ariovist, Germanski knez hotel (namerjal) je célo Gallijo osvojiti. 6. Kserkses namerjáje podjarmiti Grško deželo, silno je vojsko zbrál. 7. (Njega), ki ima¹²¹ vsém zapovedovati, morate iz med (iz) vséh izbrati. 8. Perse, namerjajče podvréči célo Grško, Athénci so pri⁵² Marathónu preobladali. 9. Povéjte roditeljem vsé, kar ste naménjeni¹²¹ storiti. 10. Ni dvojbe (dvomno), da¹⁶³ se bodo duše dobrih po¹⁸⁹ smrti v stanovališče blaženih presélide.¹⁹² 11. Kserkses ni dvomil, da¹⁶³ bo Grke s svojimi četami lehko premagal.¹⁹⁵ 12. Káko bi bilo mnogim ljudém življenje bilo, da¹⁶¹ so od mladosti védeli, kak konec starosti da bodo iméli.¹⁹⁵ 13. Ní mi bilo neznano, kaj da boš odgovoril¹⁹⁵ in rekel.

¹⁹¹ Unquam se slověni zavoljo nikavnice *nullus* z n i k d a r. gl. 11.

¹⁹² *Particip. futuri activi* v zvězi s *sim in esse* rabi latinom naměsti *conj. futuri activi*, ki ga sicer manjka jeziku latinskemu. Mi rabimo *neutrūm fut.* z da ali pa brez da. gl. 122, 155 in 159.

¹⁹³ O opisni spregi (*conjugatio periphrastica*) tvorni. Gl. Oblikosl. [§. 104.]

¹⁹⁴ V prašanjih dubitativních (dvomivih) ali deliberativníh (pretehtovavníh) stojí v latinskem konjunktiv (večidel *praesentis*) nam rabi kondicional, concessiv, ali pa futur periphrastivníh glagolov. N. pr. *quid faciam?* kaj da storím? kaj bi storil ali kaj storim. — *Conjunctivus dubitativus ali deliberativus.*

¹⁹⁵ *Particip. futuri activi* s *sim* stojí, ako je v glavnem stavku *præsens*, *futurum* ali *imperativ*, sicer pa stojí z *esse*. gl. 155, 159 in 192.

§. 104. *Participium perfecti passivi.*

1. *Roscius parricidii accusatus Ciceronem patrōnum⁶⁴ habuit.*
2. *Terra mutata non mutat genus aut mores.* 3. *Homo doctus in se semper dīvitias habet.* 4. *Peleraeque scribuntur orationes habītae jam, non ut habeantur.* 5. *Sapiens nullam amat voluptatem a virtute sejunctam.* 6. *Incōlæ pagi Verbigēni sive timōre perterrūti, sive spe salūtis inducti, ad Rhenum finesque Germanorum venērunt.* 7. *Omnibus virtutibus instructos et ornatos tum sapientes,⁴¹ tum viros bonos dicimus.* 8. *Homines domicilia conjuncta, quae urbes dicuntur, moenibus sepsērunt.* 9. *Cimon saepe civi minus bene vestito suūm amicūlum dedit.* 10. *Venia est poenae merītae remissio.* 11. *Quid est turpius viro⁸² effeminato?* 12. *Militi armato, nihil secum praeter instrumenta belli portanti, quid invium, aut inexsuperabile est?* 13. *Parva saepe scintilla contempta magnum excitāvit incendium.* 14. *Haec lex in amicitia sanciātur,*¹¹³ *ut neque rogēmus res turpes, nec faciāmus rogāti.* 15. *Excītat auditor studium, laudatāque virtus crescit et immensum gloria calcas habet.*

1. Lévi nasičeni so neškodljivi. 2. Epiktétus vprašan, kdo da¹⁵⁹ je bogat, reče (je rekel): Komur je³ dosti (to), kar ima. 3. Prmnoge velike in za (*de*) domovino dobro zasluzene može Athénci so (zbog) izdaje tožili in obsodili (*pass.*). 4. Priče se izprášavajo (*soleo* z inf.) proti zatōžencem (zatoženim), ne pa proti obsojenim. 5. Helvečani po pomanjkanju vséh reči nagnani (ganjeni) poslance so poslali k Caesaru zavoljo predaje (podaje). 6. Naj véče države bote našli od starev obdržane. 7. Kserksa v bitki³³ pri Salamíni zmaganega zvijača je Themistoklova v Asijo nazaj pregnala. 8. Rimljani v³³ več bitkah razkropljeni (v bég zapojeni) od Hánibala, véndar niso srca²⁴ zgubili. 9. Prusias, kralj Bithynijski, bil je Rimljanim zavoljo sprejema Hánibala (sprejetega Hánibala) sumljiv. 10. Gozd se razléga od³⁰ tulenja ranjenega leva. 11. Poslal sem ti (= k tebi) list s svojo roko pisan.

§. 105. *Participium futuri passivi et conjugatio periphrastī passivi.*

1. *Per⁸⁹ sc virtus sine fortūna ponderanda¹⁹⁶ est.* 2. *Omnia vitia evitanda, omnes virtutes exercendae sunt.* 3. *Audendum est; fortes adjūvat ipse Deus.* 4. *Contemnendae res humanae sunt; negligenda mors; patibiles⁸³ et dolores et labores putandi.* 5. *Tantum cibi et*

¹⁹⁶ *Part. fut. pass. v nom. in akus. (t. j. acc. c. inf.)* zmirom znači, da se mora, da se ima kaj storiti, da je tréba kaj delati, n. pr. *parentes colendi sunt*, roditelji se morajo (imajo) spoštovati, roditelje je (je tréba) spoštovati.

potionis adhibendum est, ut reficiantur vires, non opprimantur; nec vero corporei soli subveniendum est, sed menti atque animo multo⁸⁴ magis. 6. *Gloria, quae recte factorum plerumque comes est, non est bonis viris repudianda.¹⁹⁷* Homines, quibuscum nobis¹⁹⁷ vivendum est, diversissimi sunt ingenii⁷⁴ ac moribus. 8. Nobis¹⁹⁷ in omnibus rebus ordo quidam adhibendus est. 9. Omnem occasionem exercenda¹⁹⁸ virtutis arripere oportet. 10. Germanicus paucos dics classi reficienda¹⁹⁸ insumpsit. 11. Himilco ab Hasdrubale didicit, quem admodum tractandum bellum in Hispania foret. 12. Hannibali¹⁹⁷ Alpes fuerunt tracienda, ut in Italianam perveniret. 13. E cavernis terrae ferrum elicimus ad⁶⁹ colendos¹⁹⁸ agros necessariorum. 14. Vires nostrae cum rebus, quas tentaturi sumus, sunt comparandae. 15. Aesopus ob deformitatem culpatus: Non forma, inquit, sed mens adspicienda est. *Góvora, grajati*

1. Brezbožniki in lákomníki morajo¹⁹⁹ se držati za⁸³ nesréčne.
2. Moliti je treba,¹⁹⁹ da¹⁶⁸ je zdrava duša v zdravem telisu. 3. Kar sebi⁹⁵ pritrgaš, da drugim daruješ, to treba držati za⁸³ dobroto.
4. Góvora¹⁹⁹ priliznika ní poslušati, temveč ogibati se (ga).
5. Vse sem rekel, kar je bilo¹⁹⁹ reči o tej stvari.
6. Domovino tréba z orožjem braniti.
7. Čas nam je treba modro rabiti.
8. Možjé, ki domovino hrabro branijo, imajo¹⁹⁹ se zmirom spoštovati.
9. Učencem Pythagorovim bilo je¹⁹⁹ pét lét molčati.
10. Slave,¹⁹⁹ ki je soglasna hvala dobrih, dobremu človeku ní treba zametavati.
11. Srečnemu možu je prezriati trude¹⁹⁹ in boli.
12. Zagovarjanju

¹⁹⁷ Oseba, ktera ima (mora) kaj storiti, стојi pri participiju *fut. pass. v dat.* Slovénem rabi ali nominativ z glagoli imeti, morati ali padativ z glagolom biti, tréba je in inf. (act.). Lat. nominativ se devlje v akusativ (časih v genit.). N. pr. *Gloria bono viro non est repudianda.* Slave ni treba dobremu človeku zametovati. Tudi: Slave dobremu človeku ni za zametovati. *Invidia hominibus timenda est, ljudjé se imajo (morajo) zavisti bat;* ljudem se je (treba) zavisti bat.

¹⁹⁸ Part. fut. pass. v. gen., dat. itd. stoječi, slovéni se ali z infinitivom (ki ima svoj objekt v dotičnem padežu), ali pa s verbalnim subst. (na -anje, -enje), zlasti ako stojí kak predlog pred tem part. (in tukaj se stavljá subst. pri part. stoječi v gen.). N. pr. *Cupidus sum Platonis audiendi, željen sám poslušati Platona. Cauti este in amicis eligendis,* prevídni bodite v izbiranju prijateljev.

¹⁹⁹ Treba je, je, imam, moram, imam se, moram se z inf. latini se pogosto s part. fut. pass. in glagolom esse (*conjugatio periphrastica pass.*). Slov. gen. in akus. v aktivnem stavku stoječi jemlje se v lat. za nominativ subjecti ter se z njim sklada part. in glagol esse. A oseba, ki ima kaj storiti, naj užé bo v slov. v nom. ali v dativu stoječ v lat. v dativu. Ako je glagol intransitiven, rabi od tega participija samo *neutrūm sing.* s 3. osebo sing. glagola esse. N. pr. Sin ima mater spoštovati, sinu je (tréba) mater spoštovati, *filio mater colenda est:* treba je človeku delati, *laborandum est homini*, gl. 14.

prijateljev (zagovarjati se imajočim prijateljem) se Cicero nikoli ni umikal (manjkal). 13. Krepost ti je ljubiti,¹⁹⁹ a hudobnost izbegavati. 14. Timótheus Athénec bil je zvéden v (*gen.*) vojaštvu in ne mānj v (*gen.*) vladanju države.¹⁹⁸ 15. V izbiranju prijateljev treba je imeti (rabitī) naj večo prevídnost (marljivost). 16. Ciceron govorí v drugi knjigi Tuskulanskih razpráv o prenašanju¹⁹⁸ boli (*plur.*).

Osmi razdělek.

Verba III. conjugationis na -io,

§. 106. Actīvum.

1. Nunquam recte faciet, qui cito credit. 2. Fugiāmus¹¹³ superbiām et arrogantiam. 3. Aequitas nunquam pariet bellum. 4. Minimum eripiet fortuna, cui minimum dedit. 5. Bestiae silvestres pro suo partu ita propugnant, ut vulnēra excipiant, nullos impetus, nullos ictus reformidēnt. 6. Prima amicitiae lex sit,¹¹³ ut ab amīcis honesta petamus, amicorum causā honesta faciamus. 7. Magistratus donum ne capiunto neve danto. 8. Datis etsi non locum aequum videbat suis, tamen, fretus numčro copiarum suarum, configrēre cupiebat. 9. Melius est accipēre injuriam quam facēre. 10. Quem fructum ex mendacijs percipiunt mendaces? Hunc, ut nemo ipsis credat. 11. Qui proficit in littēris et deficit in moribus, plus deficit quam profitit.

1. Vojniki Antonijevi ujéli so bežéčega Ciceróna. 2. Nikoli ne bote pràv délali, ako bodete lahko vérovali. 3. Sodnik naj dara niti prejémlje, niti daje. 4. Dobri ljudjé ne bodo nikdar storili, kar je sramotno. 5. Malodušni (strašljivi) so oni možjé, ki se ogibajo déla (izbegavajo trúd). 6. Ne ukazujte (*conj.*), kar préj sami sebi ne zapovéste. 7. Kar sréča ni dala, (tega)²⁴ niti (po sili) ne jemlje. 8. Mesec prejémlje svetlobo od solnea. 9. Nikomur ne očitaj (*conj.*) nizkega roda. 10. Kserkses, kralj Persovski, pisal je Leonidi (k Leonidi): „Pošlji orožje!“ Leonida je odgovoril: „Pridi in vzemi (ga; *capēre*)!“

§. 107. Passivum.

1. Otii vitia negotio discutiuntur. 2. Opinionibus vulgi homines rapiuntur in errorem nec vera cernunt. 3. Specie recti sacpe decipimur. 4. Quum praēcipitur, ut nobismet⁸⁸ ipsi imperēmus, hoc pree-

cipitur, ut ratio coērceat temeritatem. 5. Apud Romānos patriae proditores de rupe Tarpeja dejiciebantur. 6. Epaminōndas Menelaidas tidi, qui Thebanos a bello revocabat: Fallis, inquit, verbo cives tuos, quod hos a bello revōcas; otii enim nomine servitutem concilias. Nam paritur pax bello. 7. Imperator Galba, qui post Neronem regnabat, propter nimiam erga indignos facilitatem a plerisque despiciebatur. 8. Teuta, Illyriorum regīna, imperavit, ut legati Romani interficerentur. 9. Male se res habet, cum quod virtute effici debet, id tentatur pecuniā. 10. Leges a victoribus dicuntur, accipiuntur a victis.

1. Vojske (boji) se počenjajo, da brez krvice živimo v miru.
2. Gléj (skrbi), da se moči telesne (telesa), z jedjó in pitjem krepijo a ne zatirajo.
3. Jugurtha, kralja Numidijskega, Sulla ujame in v témnico vrže (*pass.*).
4. Vse reči se s čuti čutijo (*percipio*).
5. Posed kréposti nikoli ti ne bo (po sili) vzét.
6. V potrébi (nesréči) se najbolje spoznáva (*perspicit soleo c. inf.*) zvestoba priateljev.
7. Otcomoreci so se pri Rimljanih v měh zašívali téř v réko metalu (*dejicio*).
8. Z videzom kreposti se ljudjé često slepijo.
9. Poglavarji naj darov niti prejemljejo niti dajejo (*pass.*).

Deveti razdélék.

Verba deponentia.

§. 108. Verba deponentia. I. conjugatio.

1. Furiae agitant et insectantur impios.
2. Quae de Hercule vel Saturno narrantur, (ea) fabulōsa⁸³ arbitror.
3. Nullam habet spem salutis aegrōtus, quem ad intemperantiam medicus hortatur.
4. Mili et gratias agebant boni viri et nomine²⁰⁰ tuo gratulabantur.
5. Verres cum pallio purpureo talarique tunica versabatur in conviviis.
6. Multorum te oculi et aures speculabuntur et custodient.
7. Sapientes viri nunquam gloriabuntur in divitiis.
8. Nos apud praecceptorem nunquam jocāri conabimur.
9. Magnitudinem animi tui semper suū admiratus semperque amavi.
10. Quamdiu mihi, consuli designato, Catilina, insidiatus es, non publico me⁸⁸ praesidio, sed privatā diligentia defendi.
11. Crudelissime puniebantur a veteribus servi, qui dominis suis insidiati erant.
12. Calchas ex passērum numero belli Trojāni annos auguratus erat.
13. Prae cetēris diis Romani Jovem venerabantur, Siculi Venērem.
14. Homo nefarius

²⁰⁰ Slov. v (z lok.).

certe aliquando cum dolore flagitorum suorum recordabitur. 15. *Helvetii per angustias et fines Sequanorum suas copias transduxerunt et in Aeduorum fines pervenerunt, eorumque⁹³ agros populabantur.*

1. Orel téra i preganja ostále ptice. 2. Ne slépo naključeje, ampak Božja prevídnošť gospoduje v človéških rečeh. 3. Attikus se ní nikdar prilizoval mogočnemu Antóniju. 4. Platónu (*acc.*) se je čudil in (ga) ljubil Dion toliko, da mu se je ves (sebe celega) izročil. 5. Vi ste (si) bili mislili (domišljali si) zasédo (goljufijo); ali nobedna nevarnost ni pretfsla. 6. Pri Persih so prorokovali¹⁰⁸ in napovedovali (prihodnje reči) magi. 7. Kmalo nam se boš radoval (srečo vóščil). 8. Nesrečnik se bo tolažil z upom boljih časov. 9. Dolgo je bil Katilína Cicerónu (po življenji) stregel. 10. Ko se na tej zemlji nekoliko časa pomudím,¹⁴³ bom na drugo mesto odšel. 11. Opominjaš (me), da naj govor več (im) prijateljem preberem; stóril bom (to), ker nagovarjaš. 12. Prijatelji so nagovarjali Daríja da naj Grško pod (v) oblast svojo spravi.¹⁵¹ 13. Mnogim pretíjo, ki jednemu délajo krivico. 14. Ako boš izgledé dobreih posnémal, boš si veliko pohvalo zadóbil. 15. Syri so ribo kot Boga častili (*venéror*).¹⁰⁸

§. 109. Na dalje.

1. *Unum illud nescio, gratulerne²⁰¹ tibi, an timeam.* 2. *Tantus fuit terror Gallici nominis, ut multi reges ultro pacem ingenti pecuniā⁴² mercarentur.* 3. *Imitēmur¹¹³ Deum, qui ingratis quoque beneficia dat.* 4. *Quid nos consolaretur, si unquam bonis insidiati essemus?* 5. *Semper meditati sumus, ut eos aemularemur, qui optimi sunt.* 6. *Calumniari pejus est, quam rixari.* 7. *Romani legatos ad Antióchum regem misérunt, qui (ut ii) sub specie legationis regis apparatum specularentur.* 9. *Imprīmis venerare Deum, venerare parentes.* 9. *Cum his versāre, qui te meliorem facturi sunt.* 10. *Consolator miseros, ut Deus tui recordetur in calamitate.* 11. *Nulla minantis auctoritas apud liberos est.* 12. *Barbári signa procul conspicati (ab) oppugnatione desistunt.* 13. *Prima causa bellorum fuit libido dominandi.*²⁰² 14. *Cinctantem hortare.* 15. *Precaturi¹²¹ coelum contemplamur.* 16. *Lycurgi leges laboribus erudiunt juventutem, venendo, currendo, esuriendo, sitiendo algendo, aestuando.* 17. *Puēris¹⁹⁷ sedulitas apum imitanda est.*

1. O da vsi ljudjé Boga posnémajo¹¹⁶ ter tudi nevaléžnikom delé dobrote! 2. Véš, kako mnogih oči in ušesa te izpažujejo¹¹¹

²⁰¹ Konjunktiv v indirektnih vprašanjih, na ktera se odgovor z imperativom zahtéva, slovéni se s kondicionalom ali pa s koncessivom.

²⁰² V slov. genit. ali za (z instr.). gl. 68.

in stražijo. 3. Dion in Heraklides oborožila sta vojsko, da proti samosilniku Dionysiju boj začneta (poskusita).¹⁵⁹ 4. Ne vém (ti) povédati, kako namoč sem ti (*acc.*) se zmirom čudil,¹¹¹ in (te) spoštoval. 5. Bilo je Caesarju oznanjeno, da¹⁸⁴ so Helvéčani polja Aeduanov pokončali. 6. Ne bi se vi veselili, ko bi¹⁶¹ vam té nevarnosti pretfle. 7. Orli so navajeni védno samí pléniti. 8. Furije, pripoveduje¹²⁰ se, da so dolgo (časa) Oresta podile in preganjale. 9. Fabius je bil od obotavljanja imenovan obotavlavec. 10. Čédnosti prednámecev moramo posnémati, ne napák. 11. Pregledúj lepotu nebá ter se boš čudil modrosti (*acc.*) Božji. 12. Ako se natúra upira, zastónj (prazen) je trud. 13. Ko bi¹⁶¹ bil ti misil, kakor jaz, ne bi bil niti skušal rěci, kar si z mnogimi besedami rekel. 14. Hoteč (namérjen)¹²¹ velfskih rečí (*acc.*) lotiti se (poskusiti), premišljúj, kdo da ti bo pomagal.

§. 110. Verba deponentia. II. conjugatio.

1. Cura id, quod polliceris. 2. Ferrum tuctur principem; at melius fides. 3. Catilina sociis suis maria ac montes pollicitus est. 4. Dei opéra contemplans confiteb̄ere: Magna est Dei potentia et sapientia. 5. Amicum qui intuetur, tanquam exemplar intuetur sui.²⁰³ 6. Amici non solum colent inter se²⁰⁴ et diligenter, sed etiam verebuntur. 7. Legem nocens veretur, fortunam innocens. 8. Graecarum civitatum pleraque intuebantur, quid sibi¹⁵⁶ utile esset. 9. Rex Hiéro pollicitus erat frumentum vestimentaque sese¹⁵⁶ legionibus consulis gratis esse praebiturum.¹⁸² 10. Ego exspectabo ea, quae polliceris, et erunt mihi pergrata, si solvēris.¹⁴³ 11. Appius et caecus et senex tenebat non modo auctoritatem, sed etiam imperium in⁷¹ suos: metuebant servi, verebantur libéri, carum⁸³ omnes habebant. 12. Eorum misereri oportet, qui propter fortunam, non propter malitiam in miseriis sunt. 13. Nunquam verebimur peccata nostra fateri.¹⁴⁴ 14. Deus nos tutetur et semper tuebitur. 15. Aeduorum legati ad Cæsarem dixerunt: Ita omni tempore de populo Romano meriti sumus, ut paene in conspectu exercitus Romani nostri agri vastari, libéri in servitūtem abducī, oppida expugnari non debuērint.¹⁹⁰

1. Bog várue in ravna (vlada) zadéve vseh ljudí. 2. Otroci spoštujejo starše, sožnji se bojé gospodarja.⁴⁰ 3. Prijátelj prijatelja ne bo lé ljubil, ampak se (ga) tudi bál (sramoval). 4. Kaj si tovarišem svojim obljubil? 5. Cicero je bil imel velike (*bene*) zasluge

²⁰³ Slov. sebe samega ali od (z genit.).

²⁰⁴ Reciprocum (vzajemno zaimé): se med seboj latini se s predlogom inter in akus. dotičnega personalnega zaimena v plur.; n. pr. *amamus inter nos* (se med seboj), *amatis inter vos* (se med seboj), *amant inter se*.

za (*de*) domovino. 6. Meni se zdí vselej smrt onih grenka in prezgodna, kteri kaj brezsmrtnega²⁰⁵ snujejo. 7. Ako se gréhov svojih (*acc.*) izpovémo, bode se Bog nas usmilil. 8. Spoštovali ste roditelje svoje; zato vas bodo tudi vaši otroci spoštovali. 9. Pogledujem vséh lica in oči. 10. Ne po brambi postav, ampak stén obvárovali smo (si) življenje. 11. Usmilil se vas bom. 12. Kaj (jeli) se ne boš stárišev⁴⁰ bál (spoštoval)? ne naj boljšega, naj večega Bogá?⁴⁰ 12. Kar sem za (v) konsulovanja²⁰⁶ izpeljal, bom (kot) privátnik vároval in pospeševal. 13. Po¹⁸⁹ zmagì Agesilaјevi pri⁵² Koronéi so se báli Athenci, da nebi¹²⁴ spét padli (nazaj postavljeni bili) v prejšnjo osodo sóznosti. 14. Kar smo bili obljudibili, izpolnili smo; v naj véčih nevárnostih branili (varovali) smo domovino.

§. 111. Na dalje.

adulam

1. Jam labōro, quomodo ea tuear, quae mihi tuenda¹⁹⁶ sunt.
 2. Si de tua in⁷¹ me voluntate dubitarem, multis a te verbis petērem, ut dignitatem meam tuereris. 3. O virgo! miserere mei, miserere meorum! 4. Frustra rogatur, qui miserera nescit. 5. Intuemini coelum, et reverebimini majestatem Dei. 6. Tuendor¹⁷⁹ censores urbis tempa, vias, aquas, aerarium, vectigalia. 7. Te oramus, ut nos liberosque nostros ita tucaris, ut amicitia nostra et fides tua postulabit. 8. Julianus militibus praetorianis pro imperatoria dignitate ingentem pecuniae vim pollicebatur. 9. Patria tuenda,¹⁹⁶ leges reverendae sunt. 10. In Cappadocia extrēma non longe a Tauro apud oppidum Cybistra castra feci, ut et Ciliciam tuerer et Cappadociam tenens nova finitimerum consilia impedirem. 11. Omnes tui misericordia sunt, si peccatum tuum fatereris. 12. Atheniensis quidam factis (slov. z v z lok.) strenuus, sed indissertus, cum¹⁹⁶ alius oratione 136 eloquentissimā multa pollicitus esset, dixit: At ego viri Athenienses, faciam, quod iste magnifice pollicetur.

1. Ní ti bilo neznano, s kako (ktero) pravíčnostjo in nesebičnostjo da¹¹¹ sem zavéznike branil (vároval) in pokrájino ravnal (obskrbjeval). 2. Bodite nagnjeni, o bogovi, nedolžnosti, pomagajte siromaštvu (zapusčenosti), usmilite se stárosti. 3. Naváda je ljudska, da¹⁵⁰ v naglih in zopernih naklučbah²⁰⁶ proti (*acc.*) nébu pogledujejo. 4. Lehkoumen človek navajen je obédati, kar ne more

²⁰⁵ Adjektivi III. deklinacije, ako niso poméšani z adjektivi II. deklinacije, pri *quid*, *aliquid*, *minus*, *tantum*, *quantum*, *multum*, *plus* etc. ne stoje v genit. sing., n. pr. *aliquid utile* (nékaj koristnega); ali *aliquid novi et utilis*.

²⁰⁶ Na vprašanje kdaj? stojí abl. *z in*, če substantiv ne znači časa (gl 48), ampak káko dejáne ali lastnóst ali stán; n. pr. *v mladosti — in adolescentia*,

držati. 5. Várujte dostojnost, ki vam jo je Bog podelil pred ostanimi stvarmi. 6. Po izpovedbi se krivnja manjša. 7. Poslušajte, sodniki, ter se usmilite (vendar) enkrat zaveznikov! 8. Otroci so dolžni roditelje spoštovati. 9. Nikdor ne bo tajil, da Bog zemljo váruje, (a) morje ravná (= vlada). 10. Komu je neznano, káj da je Katilína obljudil továrišem in priateljem svojim? 11. Poglédte zvězde neba, in ganjeni bodete od³³ veličanstva stvarnika svetá. 12. Izpovédati se ti je gréhov (*nom.*), da¹⁵² se te Bog usmili. 13. Nikdor ne dvomi, da¹⁶³ se ima (*mora*)¹⁹⁹ starost spoštovati.

§. 112. *Verba deponentia. III. declinatio.*

1. *Loquimur*, ut sentimus. 2. *Concordiā res parvae crescunt, discordiā maximae dilabuntur.* 3. *Non minus nostra sunt, quae animo complectimur, quam quae oculis intuemur.* 4. *Epicurus non erubescens voluptates persequitur omnes nominatim.* 5. *Cum Servius Tullius in domo Tarquinii Prisci educaretur, flammae species caput ejus²⁰⁷ amplexa est.* 6. *Ad Octavium dedi literas: cum ipso nihil eram locutus.* 7. *Perfuncta²⁰⁸ respublica est hoc misero fatalique bello.* 8. *Hannibal quotiescumque cum Romanis congressus est in Italia, semper discessit superior.* 9. *Nitimur in vetitum semper cupimusque negata.* 10. *Tarquinius Priscus pecuniā et industria dignitatem atque etiam Anci regis familiaritatē consecutus cst.* 11. *Socrates cum¹⁸⁶ paene in manu jam mortiferum illud teneret poculum, locutus ita est, ut non ad mortem trudi, verum in coelum vide-retur¹⁷¹ ascendere.* 12. *Ea²⁰⁹ est profecto jucunda laus, quae ab iis proficiscitur, qui ipsi in laude vixerunt.* 13. *Praeteritum tempus nunquam revertitur.* 14. *Commōda, quibus²⁰⁸ utimur, lucemque, qua fruimur, spiritumque, quem ducimus, a Deo optimo maximo nobis dari atque impertiri videmus.*

1. Ko¹³⁶ je bil Krassus dogovoril, nastala je tišina. 2. Epikúrus je vsa veselja (slasti) po imenu napoménil (razložil). 3. Ne sréčno in pogubno (nevorno) vojsko²⁰⁸ smo dokončali. 4. Slépec ne vidi, glušec ne sliši, mutec ne govorí. 5. Léd se raztaja od³³ vročine solnca. 6. Po slogi je rasla država Rimska, po razdoru se je razpadala. 7. Naj drznejšim měšanom (*gen.*) orožje iz rók pada. 8. Sréča ljudí ne stojí (opira se) lé (na) resnici, ampak tudi (na) glásu. (dobrem iménu). 9. Vaše častí smo malo po malo po-

²⁰⁷ *ejus* — njegov ali mu. gl. ⁹³.

²⁰⁸ Neki odložni glagoli (*deponentia*) zahtevajo abl.: *utor, fruor, fungor, potior, vescor*, in iz teh sestavljeni; v slov. z večino akus.

²⁰⁹ Ako je subjekt kakemu slov. stavku *demonstrativum* in *genere neutro sing.* z glagolom biti (*esse*) ali kakim drugim podobnim, mora se v lat. skladati v broju in spolu s *praedikatom*. N. pr. to so vrli učenci, *hi sunt boni discipuli.* [II. 12.]

sámezne doségli. 10. Kar um²⁰⁸ ima (rabi), to je bolje, nego kar (ga) nima (ne rabi). 11. Mnogi dobrote²⁰⁸ Božje naróbe (nápak) obróčajo. 12. Jedni so v²⁰⁶ boju, drugi v miru slavnost doségli. 13. Cislaj pobóžnost, ki vse kréposti (v sebi) zapopada. 14. Plato je v 81. létu⁴³ dobe svoje pišoč sklenil (umrl).

§. 113. Na dalje.

1. *Immerito major pars mortalium de brevitate vitae conque-
ritur.* 2. *Scytha lacte²⁰⁸ et melle vescebantur.* 3. *Ex avaritia fac-
tiones dissensionesque nascebantur.* 4. *Navis optime cursum conficit
ea, quae scientissimo gubernatore²⁰⁸ utitur.* 5. *Sæpius ista loquemur
inter nos⁸⁸ agemusque communiter.* 6. *Usitatae res facile e memoria
elabuntur, insignes et novae manent diutius.* 7. *Nemo tibi sapientius
suadebit te ipso⁸²: nunquam¹¹ labere, si te⁸⁵ audies.* 8. *Si natūram
ducem⁶⁴ secūtus eris, nunquam labēris.* 9. *Minturnenses C. Marium
linquentem terram eam, quam servavērat, lacrimis votisque omnibus
prosecuti sunt.* 10. *Qui unquam aut ludi aut dies laetiores fuerunt,
quam cum in singulis versibus populus Romanus maximo clamore⁴⁷
et plausu Brutii memoriam prosequebatur?* 11. *Omnia, quae captae
urbes patiuntur, passi sumus.* 12. *Homo toties moritur, quoties amittit
suos.* 13. *Pompejus summos honores sine ulla commendatione majo-
rum adeptus est.* 14. *Ex hac vita in aliam proficiscemur beatorem.*
15. *Peccatis²¹⁰ irascimur, non peccantibus.* 16. *Antequam moriēre,
multa mala perpessus eris.*

1. Ako koj odjadriš,¹⁴³ bodeš nas v Leukadi¹⁰⁷ došel. 2. Bogoji ne uživajo ni jedi²⁰⁸ ni pijáč. 3. Kdaj bote to nesráčno in pogubno vojsko²⁰⁸ dovršili. 4. Stanovavci naj starše Germanije so želod²⁰⁸ (*plur.*) jéqli.¹⁰⁸ 5. Nič se ne bojim; uživam, dokler smém (je dopuščeno); želim da¹⁶⁸ bi védno smel. 6. Sestra je objéla brata, in (pohlévno) prosila (za) pomilovanje sodnika (*gen.*) in narod. 7. Prijatel me je objémal in s solzami oblijal. 8. Na (*ad*) to sem prišel, kar sva bila jaz in ti med seboj⁹⁸ o sestri na Tuskulánu govorila. 9. Ujémljem se s (*dat.*) teboj, ki se ne boš takó umétnosti (*acc.*) poprijel (objél), kakor so drugi navájeni (délati). 10. Nič ni ljubezjivišega⁸¹ od kreposti; kajti kedar to doséžeš,¹⁴³ bodo te vsi spoštovali. 11. Demósthenes je držal (objemal) v³³ pameti mnoge verse ter jih izgavarjal na strme hribe s hitrim korakom⁴⁷ stopáje. 12. Rimljani vojeni od Julija Caesarja prekoračili so Rén. 13. Pretekle ure se ne bodo nikdar povrnile. 14. Kar je bil jedenkrat zapámtil Themistokles, tega²⁴ ni nikdar pozabil. 15. Očétje naši so pomrli; tudi mi bomo umrli.

²¹⁰ Glagoli, ki poménjajo srditi se, jeziti se na koga, zahtévajo v lat. dativ; v slov. na z akus. ali nad z instr.

memoria complacere

§. 114. Na dalje.

1. Antonius a me postūlat, ut clam colloquatur tecum. 2. Ratione et intelligentia²⁰⁸ utimur ad eam rem, ut apertis⁴⁵ obscura assequamur. 3. Quum Pompejus ex Asia reverteretur, Caesar jam in Galliam profectus erat. 4. Cum huic obsecutus sis, illi est repugnandum.¹⁹⁹ Divīco, Helvetiorum legatus, monuit Caesarem, ut reminisceretur et veteris incommōdi populi Romani et pristinæ virtutis Helvetiorum. 6. Si Hannibal post pugnam Cannensem Romanam aggressus esset, tota potestas Romanorum forsitan esset collapsa. 7. Dulce⁵³ et decōrum est pro patria mori. 8. Spes nos proficiscentes prosequēbatur. 9. Vincere scis, Hannibal, victoria²⁰⁸ uti nescis. 10. Caesar ex Hispania victor⁶⁴ reversus statim in Thessaliam adversus Pompejum properavit. 11. Militibus¹⁹⁹ in proelio aut vincendum aut moriendum est. 12. Injuriam vestram oblīviscendo ulti sumus. 13. Magistratus sunt leges loquentes. 14. Omnes homines, qui student praestare ceteris animalibus, summā ope⁴⁷ niti debent, ne vitam ignaviā transīgant. 15. Senectus nō in cursu a tergo insēquens nec opinantes assecuta est. 16. Hominem mortuum in urbe ne sepelito. 17. Nunquam irascere et irātus nemīnem unquam¹⁹¹ puniō. 18. Nunquam oblīviscitor, quanta bona a Deo nactus sis. 19. Inuria beneficiis ulciscenda est. 20. Ante pugnam apud Zamam Hannibal adhortatus est milites, ut reminiscerentur pristinæ virtutis suae. 21. Deo²¹¹ nitere, ne labaris.

1. Ko¹³⁶ se je Caesar na pot spravljal v Gallijo, ní se bil še Pompejus povrnil. 2. Ko¹³⁶ je bil Hannibal město Rim zastójný napadel, umaknil se je v naj skrajni kot Italije. 3. Znano je, kako da je Régulus vse muke Puncev srčno prestál. 4. Ker¹¹⁴ ste temu voljo spolnili, tréba se je¹⁹⁹ onemu upréti. 5. Tako drzno govóri s prijateljem, kakor s seboj.⁹⁵ 6. Pojdi iz mésta; vrata so odprta, odrini (pótuj). 7. Prizadévam si ti ugoditi. 8. Moramo¹⁹⁹ se potruditi, da premnogim koristimo. 9. Vsi ljudjé naj dolžnosti²⁰⁸ svoje izpolnjujejo. 10. Mislim, da¹⁸⁴ oni, ki so za⁶⁶ domovino dali življenje, niso nikdar prej smrti nego brezmrtnost doségli. 11. Dolžnost¹⁶⁷ je mladeniča starše (ljudi) spoštovati in iz téh izbrati naj boljše in naj skušnejše, da¹⁵² se opira na (abl.) njihov⁹³ svět in veljavo. 12. Ne⁷ čudite se vsemu (acc.). 13. Ako te roditelji ali učitelji opominjajo (*pass.*), poslušaj (bodi pokoren). 14. Sókrates, pravijo,¹²⁰ da se ní nikoli jezíl. 15. Ne bi bili (vi) tožili, ko bi¹⁶¹ bili dobili, kar ste úpali. 16. Tréba je trudititi se, da¹⁵² pravo krépost doséžemo. 17. Kdo je kdaj doségel toliko krepost, da¹⁵⁰ ni nikdar padel? 18. Nikoli se ni treba¹⁹⁹ tožiti brez vzroka.

²¹¹ Slov. na (z akus.).

§. 115. Verba deponentia. IV. conjugatio,

1. Equidem illud molior, ut mihi Caesar concēdat, ut²¹² absim.
 2. Aequa lege necessitas sortitur insignes et imos. 3. Frons, oculi,
 vultus persaepe mentiuntur, oratio vero saepissime. 4. Verum decus
 ex virtute sola exoritur. 5. Magnos homines virtute²¹³ metimur, non
 fortunā. 6. Praetores Romani quotannis provincias sortiebantur. 7.
 Cedes, exstructis in altum divitiis²⁰⁸ potiētur heres. 9. Dion ejus
 partis²¹⁴ Siciliae potitus est, quae sub potestate Dionysii fuērat. 9.
 Deus nobis innumerabilia bona largitus est, et quotidie largitur. 10.
 Quum sortitus¹⁴² fuēris bonum amicum, fac, (ut) eum tibi mutuo
 amore devincias. 11. Ad hominum commoditates et usus tantam re-
 rum ubertatem natura largita est, ut ea, quae gignuntur, donata con-
 sulto nobis, non fortuōto nata²¹⁵ videantur.¹⁷¹ Milites praedam par-
 titi erant, et sortiebantur de singulis partibus. 13. Nihil unquam¹⁹¹
 oriētur et nihil ortum est sine Deo. 14. Delectationem conviviorum
 non corporis voluptatibus,²¹³ sed coetu amicorum et sermonibus me-
 tiēbar. 15. Imperium Graeciae fuit apud Athenienses, Atheniensium²¹⁴
 potiti sunt Spartiātae, Spartiatas superavēre Thebani, Thebanos
 Macedōnes vicērunt, qui ad imperium Graeciae brevi tempore adjun-
 xerunt Asiam bello subactam. 16. Honesti viri nunquam mentientur.

1. Veselje (naslāda) ugája čutom našim. 2. Vse mériš po³³
 svoji koristi. 3. Neizrečeno mi se prilizuje Appius. 4. Epikúrovi
 sódijo (mérijo) vse reči, ktere imajo¹⁹⁹ ljudjé želéti, po³³ veselju.
 (slásti). 5. Vse bom poskúsil, in kakor se nadam, doségel. 6. Sko-
 púhi ne bodo nikoli svojega blaga delili s siromaki. 7. Céle bla-
 gajnice Macedonske se je polástil Aemilius Paulus. 8. Ti si (si)
 s Lucijem Pisonom zakladnico razdélil. 9. Antonius in Oktavianus
 bila sta (si) po žrébu (sréčki) razdélila Rimsko cesarstvo. 10. V²⁰⁶
 starosti ne boš téga délal, kar si v mladosti délal. 11. Ako se
 jedenkrat zlažeš,¹⁴³ ne boš potlej nič vére našel. 12. Natura je
 bila podelila starim Germanom krepke in velike živote. 13. Váruj
 se slasti, ki sicer poéútkom stréžejo, toda nasproti duhu škódujejo.
 14. Velike reči (na se) jemljete, toda sréča vam ne bo nič poda-
 rila. 15. Drugi te bodo s to isto méro³³ merili, s ktero jih ti mé-
 riš. 16. Epaminondas nikdar ni lagal. 17. Kdo je kdaj nebá pro-
 stor izméril?

²¹² V slov. infinitiv.

²¹³ Slov. po (z lok.).

²¹⁴ Potior se sklada včasih tudi z genit. gl. ¹⁹⁸ 208

¹¹⁵ esse se pri infinitivu perfecti in futuri često izpušča.

§. 116. Na dalje.

1. Quidam eripiunt aliis, quod (ut id) aliis largiantur. 2. Vides, quam suaviter voluptas sensibus blandiatur. 3. De me, causa nulla est, cur apud homines prudentissimos atque amicissimos mentiar. 4. Senatus decretit, ut¹⁵¹ consules Galliam sortirentur. 5. Catilina reipublicae pestem molitus erat, ut ipse rerum²¹⁴ potiretur. 6. Nunquam blandiamur potentibus, ut nobis largiantur, quod meriti non simus. 7. Ummidius tam dives erat, ut metiretur nummos, ita sordidus, ut se non unquam servo⁸² melius vestiret. 8. Epicurus nihil de dividendo et partiendo docet. 9. Quid interest inter perjurum et mendacem? Qui⁹⁸ mentiri solet, pejare consuevit. 10. Experire omnia, sed age prudenter. 11. Ne audias blandientia verba malorum. 12. Brevis tempore ad fanum Herculis ex urbe tota (Agrigento) concurritur. 13. Hora⁸² amplius jam in demoliendo²⁰⁵ signo permulti homines moliebantur: illud interea nulla lababat ex parte. 14. Quoties aliquid conabere, te simul et ea, quae paras, metire. 15. Optime scimus, quod⁹⁸ experti sumus; si nihil experti essemus, nihil sciremus. 16. Exorta discordia civium reipublicae maxime pestifera fuit. 17. Etiamsi peccaveris, tamen nunquam mentitor.

1. Jednim (po sili) jemljete, da drugim darujete. 2. Nikomur se ne slimi (prilizuj), da ne¹⁵² bi lagal.¹⁵⁵ 3. Senát je odlóčil, da naj (za) provincije žréb vržemo.¹⁵⁹ 4. Kaj (je li) bi roditelji vse rečí z⁷³ otroci delíli, ko bi¹⁶¹ jih ne ljubili? 5. Déli radosti s prijatelji. 6. Lagati je vselej sramotno (grdó);⁵³ ali naj grše, ko bi (ti) hotel (namérjal)¹²¹ lagati pri roditeljih in učiteljih. 7. Grki so se zlo iméli, ko¹³⁶ so se Sparčani polástili gospostva.²¹⁴ 8. Ljudje imajo navado nevarnosti po (abl.) svoji bojázni mériti. 9. Véš, kak (kteri) dár govorjenja da je podelila natura Hortensiju. 10. Povéj, zakaj¹¹¹ da (si) niso praetorji z žrébom razdélili provincej? 11. Jaz bi ti verjél, da¹⁵ (ako se ne bi) se nisi užé velikrat zlagál. 12. Ki se lé (na) dajánje in darovanje (abl.) zanášajo, bodo našli mnoge priliznike, (ali) nobednega hvaležnika. 13. Tvoje prijateljstvo skusivši nismo ti se prilizavali, ampak resnico govorili. 14. Z laganjem nikdor ne bo slave zadóbil. 15. Začni; ako dobro začneš, boš skusil moč trdne volje.

